

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**POLİS MESLEK YÜKSEK OKULUNDA OKUYAN ÖĞRENCİLERİN
SOSYO-EKONOMİK DURUMLARI VE SPOR YAPMA
DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ**

**HAZIRLAYAN
Gökhan BİÇİCİ**

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI
(YÜKSEK LİSANS TEZİ)**

**DANIŞMAN
Yrd. Doç. Dr. Mehmet ÖÇALAN**

2017 – KIRIKKALE

Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Yüksek Lisans Programı çerçevesinde yürütülmüş olan bu çalışma aşağıdaki jüri üyeleri tarafından Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Tez Savunma Tarihi : 01/06 2017

Doç. Dr. Mehmet GÜÇLÜ
Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
Jüri Başkanı

Doç. Dr. Oğuzhan YONCALIK
Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
Üye

Yrd. Doç. Dr. Mehmet ÖÇALAN
Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
Üye

İÇİNDEKİLER DİZİNİ

İÇİNDEKİLER DİZİNİ	I
ÖNSÖZ	III
SİMGELER VE KISALTMALAR	IV
ŞEKİLLER DİZİNİ	V
ÇİZELGELER DİZİNİ	VII
ÖZET	X
abstract	XII
1. GİRİŞ	1
1.1. Araştırmanın Amacı	5
1.2. Araştırmanın Önemi	6
1.3. Kavramsal Çerçeve.....	6
1.3.1. Polis	6
1.3.2. Türk Toplumunda Güvenlik Hizmetinin Tarihi Gelişimi.....	8
1.3.2.1. Eski Türklerde Güvenlik Hizmetleri	8
1.3.2.2. Osmanlıda Güvenlik Hizmetleri.....	9
1.3.2.3. Osmanlı Polis Okullarında Genel Olarak Okutulan Dersler ..	16
1.3.2.4. Cumhuriyet Döneminde Güvenlik Hizmetleri	16
1.3.3. Polis Memurlarının Mesleğe Hazırlanmasında Polis Temel Eğitiminin Önemi	23
1.3.3.1. PMYO'lardaki Eğitimin Değerlendirmesi	23
1.3.3.2. Kuruluş	24
1.3.3.3. PMYO'larda Eğitim Öğretim	25
1.3.3.4. Eğitimin Önemi	26
1.3.3.5. Polis Eğitimi	28
1.3.3.6. Meslek İçi Sosyalleşme	30
2. GEREÇ VE YÖNTEM	31
2.1. Araştırma Modeli	31
2.2. Evren ve Örneklem.....	31
2.3. Veri Toplama Tekniği	32
2.4. Verilerin Analizi.....	33
3. BULGULAR	33
3.1. Örneklem Grubunun Kişisel Özelliklerine İlişkin Bulgular.....	33

3.2. Araştırma Hipotezlerinin Test Edilmesine İlişkin Bulgular	58
4. TARTIŞMA VE SONUÇ.....	89
5. KAYNAKLAR	93
6. EKLER.....	98
7. ÖZGEÇMİŞ.....	104

ÖNSÖZ

Bu çalışmada emniyet teşkilatının polis memuru ihtiyacını karşılayan, polis meslek yüksek okullarında eğitim gören Polis Memuru adaylarının; polislik mesleğini tercih etme nedenlerini, sosyo–ekonomik durumlarını ve spor yapma düzeylerini belirlemek, mesleğin gerektirdiği donanımına ne ölçüde sahip olduklarını ortaya koymak ve bulgular doğrultusunda önerilerde bulunmaktır.

Araştırma dört bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde; araştırmanın problemi, amacı, önemi, varsayımları, sınırlılıkları, araştırmada yer alan temel kavramların tanımları ve ilgili araştırmalara yer verilmiştir. İkinci bölümde; araştırmanın modeli, çalışma evren ve örnekleme, verilerin toplanması ile analizi yer almıştır. Üçüncü bölümde; araştırmada elde edilen bulgular ve bulgulara ilişkin yorumlara yer verilmiştir. Dördüncü bölümde ise, araştırmanın sonuçları ve önerilere yer verilmiştir.

Bu çalışmamın her aşamasında büyük emeği geçen ve çalışmamın her aşamasında bana destek veren danışmanım, Sayın Yrd. Doç. Dr. Mehmet ÖÇALAN'a, polis meslek yüksek okulu öğrenci anketini hazırlamama yardımcı olan ve Yüksek Lisans dönemimin her aşamasında bana destek veren, yönlendiren ve cesaretlendiren Sayın Doç. Dr. Sibel ARSLAN'a, Bitlis Eren Üniversitesi Öğr. Gör. Fatih MARAŞLI'ya teşekkür eder şükranlarımı sunarım.

Onlarla geçirmem gereken zaman konusunda fedakârlıkta bulunan, sevgili eşim Şeyda Nur BİÇİCİ'ye ve kızım Elif Mina BİÇİCİ'ye ayrıca teşekkür ediyorum.

Sevgi ve dualarını daima yanımda hissettiğim anneme ve babama sonsuz teşekkürler.

SİMGELER VE KISALTMALAR

EGM	: Emniyet Genel Müdürlüğü
EDB	: Eğitim Dairesi Başkanlığı
FYO	: Fakülte ve Yüksek Okullar
MYO	: Meslek Yüksek Okulu
ÖSS	: Öğrenci Seçme Sınavı
PAB	: Polis Akademisi Başkanlığı
PMYO	: Polis Meslek Yüksek Okulu
POMEM	: Polis Meslek Eğitim Merkezi
PVSK	: Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu
TBMM	: Türkiye Büyük Millet Meclisi

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 3.1. Örneklem Grubunun Sınıf Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı.....	34
Şekil 3.2. Örneklem Grubunun Yerleşim Yeri Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı. 35	
Şekil 3.3. Örneklem Grubunun Mezun Olduğu Lise Türü Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı	36
Şekil 3.4. Örneklem Grubunun Ailenizdeki Çocuk Sayısı Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı	37
Şekil 3.5. Örneklem Grubunun Annesinin Öğrenim Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı.....	38
Şekil 3.6. Örneklem Grubunun Babasının Öğrenim Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı.....	39
Şekil 3.7. Örneklem Grubunun Anne Mesleği Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı . 40	
Şekil 3.8. Örneklem Grubunun Baba Mesleği Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı . 41	
Şekil 3.9. Örneklem Grubunun Ortalama Aylık Gelir Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı.....	42
Şekil 3.10. Örneklem Grubunun Hangi Bölgeden Geldiği Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı.....	43
Şekil 3.11. Örneklem Grubunun Polislik Mesleğini Seçme Nedeni Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı	44
Şekil 3.12. Örneklem Grubunun Polislik Mesleğini Seçme Nedeni Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı	45
Şekil 3.13. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapma Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı	46
Şekil 3.14. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapma Sıklığıyla İlgili Dağılım . 47	
Şekil 3.15. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapma Süreleri ile İlgili Dağılım 48	
Şekil 3.16. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Türlerine Eğilimin Dağılımı	49
Şekil 3.17. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapmaya Yönelten Etkenler	50
Şekil 3.18. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Etkinliklerini Yaptığı Yerler	51

Şekil 3.19. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Karşılaştıkları Güçlükleri Aşmada Sporun Etkisi.....	52
Şekil 3.20. Örneklem Grubu ÖğrencilerininSpora Başlamayla, Ailenin İlgisi Arasındaki Bağlantı.....	53
Şekil 3.21. Örneklem Grubu ÖğrencilerininSpora Başlamayla, Sosyal Çevredeki İlgi Arasındaki Bağlantı.....	54
Şekil 3.22. Örneklem Grubu ÖğrencilerininKolay Arkadaş Edinme Oranları	55
Şekil 3.23. Örneklem Grubu Öğrencilerinde Sporun Arkadaş Çevresiyle Bağlantısı	56
Şekil 3.24. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Sportif Faaliyetlerinin Sosyalliğe Etkisi	57
Şekil 3.25. Örneklem Grubunun Geldiği Bölge Durumunun Polislik Mesleğini Seçme Nedenine Bağlı Olarak Dağılımı	59
Şekil 3.26. Örneklem Grubunun Gelir Düzeyinin Polislik Mesleğini Seçme Nedenine Bağlı Olarak Dağılımı	63

ÇİZELGELERDİZİNİ

Çizelge 3.1. Örneklem Grubunun Sınıf Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı.....	34
Çizelge 3.2. Örneklem Grubunun Yerleşim Yeri Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı	35
Çizelge 3.3. Örneklem Grubunun Mezun Olduğu Lise Türü Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı.....	36
Çizelge 3.4. Örneklem Grubunun Ailenizdeki Çocuk Sayısı Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı.....	37
Çizelge 3.5. Örneklem Grubunun Annesinin Öğrenim Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı.....	38
Çizelge 3.6. Örneklem Grubunun Babasının Öğrenim Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı.....	39
Çizelge 3.7. Örneklem Grubunun Anne Mesleği Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı	40
Çizelge 3.8. Örneklem Grubunun Baba Mesleği Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı	41
Çizelge 3.9. Örneklem Grubunun Ortalama Aylık Gelir Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı.....	42
Çizelge 3.10. Örneklem Grubunun Hangi Bölgeden Geldiği Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı	43
Çizelge 3.11. Örneklem Grubunun Polislik Mesleğini Seçme Nedeni Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı	44
Çizelge 3.12. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapma Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı.....	46
Çizelge 3.13. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapma Sıklığıyla İlgili Dağılım	47
Çizelge 3.14. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapma Süreleri ile İlgili Dağılım	48
Çizelge 3.15. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Türlerine Eğilimin Dağılımı	49

Çizelge 3.16. Örneklem Grubu Öğrencilerini Spor Yapmaya Yönelten Etkenler.....	50
Çizelge 3.17. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yaptığı Yerler	51
Çizelge 3.18. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Karşılaştıkları Güçlükleri Aşmada Sporun Etkisi.....	52
Çizelge 3.19. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spora Başlamayla, Ailenin İlgisi Arasındaki Bağlantı.....	53
Çizelge 3.20. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spora Başlamayla, Sosyal Çevredeki İlgisi Arasındaki Bağlantı	54
Çizelge 3.21. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Kolay Arkadaş Edinme Oranları	55
Çizelge 3.22. Örneklem Grubu Öğrencilerinde Sporun Arkadaş Çevresiyle Bağlantısı	56
Çizelge 3.23. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Sportif Faaliyetlerinin Sosyallığe Etkisi	57
Çizelge 3.24. KMO Değerleri ve Yorumlamalarına İlişkin Tablo.....	58
Çizelge 3.25. Cronbach's Alpha Değeri Yorum Tablosu.	58
Çizelge 3.26. Örneklem Grubunun Geldiği Bölge Durumunun Polislik Mesleğini Seçme Nedenine Bağlı Olarak Dağılımı	59
Çizelge 3.27. Örneklem Grubunun Aylık Gelir Bölge Durumunun Polislik Mesleğini Seçme Nedenine Bağlı Olarak Dağılımı.	61
Çizelge 3.28. Örneklem Grubunun Geldiği Bölge Durumunun Polislik Mesleğini Seçme Nedenine Bağlı Olarak Dağılımını Gösteren Çapraz Tablo.....	61
Çizelge 3.29. Örneklem Grubunun Sınıflara Göre Düzenli Spor Yapma Durumuna Bağlı Olarak Dağılımı	63
Çizelge 3.30. Örneklem Grubunun Sınıflara Göre Düzenli Spor Yapma Durumu İçin Bağımsız Örneklem t-Testi.	64
Çizelge 3.31. Örneklem Grubunun PMYO'ya Başladıktan Sonra Spor Yapma Alışkanlığının Azaldığı Durumuna Bağlı Grup İstatistiği.	65
Çizelge 3.32. Örneklem Grubunun PMYO'ya Başladıktan Sonra Spor Yapma Alışkanlığının Değişip Değişmediği Durumunun Bağımsız Örneklem t-Testi.	65
Çizelge 3.33. Örneklem Grubunun Düzenli Spor Yapma Durumuna Göre Homojen Varyans Testi.	66

Çizelge 3.34. Örneklem GrubununBoş Zamanlarımda Yapacak Başka Etkinlik Alanı Olmadığı İçin Spor Yapıyorum Durumuna Bağlı Grup İstatistiği.....	69
Çizelge 3.35. Örneklem GrubununBoş Zamanlarımda Yapacak Başka Etkinlik Alanı Olmadığı İçin Spor Yapıyorum Durumunun Bağımsız Örneklem t-Testi.....	69
Çizelge 3.36. Örneklem Grubunun Pmyo'ya Başladıktan Sonra Düzenli SporYapmaya Başlama Durumuna Bağlı Test of Homogeneity of Variances Analizi.	70
Çizelge 3.37. Örneklem Grubunun Gelir Durumuna Göre Pmyo'ya Başladıktan Sonra Düzenli Spor Yapmaya Başlama Durumunun Değişip Değişmediğinin İstatistiksel Olarak Dağılımı.	71
Çizelge 3.38. Örneklem Grubunun Düzenli Spor Yapma Durumuna Bağlı Test Of Homogeneity Of Variances Analizi.	76
Çizelge 3.39. Örneklem GrubununAnne Mesleği İle Düzenli Spor Yapma Durumunun Çoklu Karşılaştırılmasının İstatistiksel Olarak Dağılımı.....	77
Çizelge 3.40. Örneklem Grubunun Baba mesleğine göre, Düzenli Spor Yapmaya Başlama Durumunun Varyansların Homojenliği Testi.....	83
Çizelge 3.41. Örneklem Grubunun Baba Mesleği İle Düzenli Spor Yapma Durumunun Çoklu Karşılaştırılmasının İstatistiksel Olarak Dağılımı.....	84

ÖZET

Bu araştırma, Polis Meslek Yüksek Okulu'nda eğitim gören polis memuru adaylarının sosyo-ekonomik durumlarını, spor yapma düzeylerini ve polislik mesleğini tercih etme nedenlerini belirlemek için yapılmıştır.

Bu araştırmanın evrenini, 2013-2014 Eğitim-Öğretim döneminde Kırıkkale Polis Meslek Yüksek Okulu'nda eğitim gören erkek öğrencilerin tamamı oluşturmaktadır.

Bu araştırmanın örneklemini, Kırıkkale Polis Meslek Yüksek Okulu'nda eğitim gören 351'i 1. sınıf öğrencisi, 249'u 2. sınıf öğrencisi toplam 600 erkek öğrenci oluşturmaktadır.

Araştırma sonucunda elde edilen veriler, araştırmanın amacı doğrultusunda analiz edilmiştir. Öncelikle araştırmada kullanılan ölçeklere ait güvenilirlik analizleri yapılmıştır. Anket yoluyla elde edilen veriler bilgisayar ortamında SPSS (Statistical Package for Social Sciences) paket programı kullanılarak çözümlenmiştir. Polis Meslek Yüksek Okulu öğrencilerinin anket sonuçları frekans ve yüzde olarak yorumlanmıştır. Araştırma kapsamına giren polis memuru aday öğrencilerin kişisel göstergelerinin değerlendirilmesinde yüzde dağılımları esas alınmıştır. Hipotezleri test etmek için grup istatistikleri, bağımsız örneklem t-testi ve homojen varyans testi kullanılmıştır. Anketteki sorulara verilen eksik cevaplar lineer interpolasyon yöntemi aracılığıyla tamamlanmış ve Cronbach's Alpha değeri hesaplanmıştır.

Araştırma sonucunda örneklem grubumuzun büyük çoğunluğunun büyükşehir ve şehirden geldiği ve Düz Lise veya Anadolu Liselerinden mezun oldukları anlaşılmaktadır. Adayların büyük çoğunluğu 2 veya 3 çocuklu, genellikle eğitim-öğretim seviyesi düşük (ilköğretim-ortaöğretim) ailelerden gelmektedirler. Ülkemizdeki genel eğitim istatistiklerine uygun olarak babaların eğitim düzeyleri annelerin eğitim düzeyinden daha yüksektir. Adaylar ailelerinin gelir seviyelerine göre incelendiğinde, düşük ve orta gelirli ailelerden gelen aday sayısı oldukça fazladır. Örneklemin büyük oranı polislik mesleğinin seçilme nedenlerini "ideallerinde meslek" olarak açıklarken "kısa yoldan meslek sahibi olmak için bu mesleği seçtiğini" ifade edenlerin de sayısı oldukça fazladır.

Anahtar Kelime: Polis Memuru Adayları, Polis Meslek Yüksek Okulu, Spor Yapma Düzeyi, Sosyo-Ekonomik Durum.

ABSTRACT

The objective of this research: Is to specify socio-economic situations and exercising levels of police officer candidates who have training in Police Vocational High School.

Target population of this research consists of 1. and 2. grade students of Kırıkkale Police Vocational High School in 2013-2014 educational year.

In the sample of this research a total of 600 male students take part; 351 first-year students and 249 second-year students who are having training in Kırıkkale Police Vocational High School.

The data obtained at the end of the research was analysed in accordance with the objectives of this research. Primarily; reliability analyses belonging to the scales used in the research were done. The data obtained via surveys was analysed by use of SPSS (Statistical Package for Social Sciences) package programme. The survey results of PVHS students are interpreted as frequency and percentage. The percentage dispersion of the personal indicators of the police officer candidates who were included in the survey was taken into consideration. Group statistics, independent sample t-test and homogeneous variance test were used to test hypotheses. Incomplete answers to the questions in the survey completed through linear interpolation method and Cronbach's alpha value was calculated.

As a result of the research, it is understood that the vast majority of our sample group comes from metropolitan and city and they graduate from High School or Anatolian High School. The vast majority of candidates come from families with 2 or 3 children, usually at the lower education level (primary-secondary school). In accordance with the general education statistics of our country, the education level of the fathers is higher than the education level of the mothers. When candidates are examined according to their income level, the number of candidates from low and middle income families is quite high. A great deal of the sample explains the reasons for choosing the policing profession as "a profession of their ideals" and the number of people who say "they chose this profession to have a job in a short way" is quite large.

Keywords: Police Officer Candidates, Police Vocational High School, Exercising Level, Socio-economic Situation.

1. GİRİŞ

Polis devletin temel görevlerinden birini ifa etmektedir. Polisin görev tanımı zaman içerisinde değişikliklere uğrasa bile, devlet yönetiminde her zaman yer almıştır. Zaten devlet, insanların bir arada güvenli bir biçimde yaşama ihtiyacından doğmuştur.

Günümüzde, emniyet hizmeti sunan polis memurlarının, toplumla olan ilişkilerindeki yetersizlik, güvenlik hizmeti sunduğu toplumun bireylerine karşı verdikleri hizmetin kalitesinin düşük olması, görevli bazı personelin yaptığı davranışsal hatalar, emniyet teşkilatına yöneltilen eleştiriler arasında yer almaktadır. Toplumların hızlı bir gelişim sürecinde ortaya çıkan sosyal değişimlere, polis memurlarının ayak uydurmada yetersiz kalması bu eleştirilere zemin hazırlamaktadır.

Emniyet teşkilatı, yapılan bu eleştirileri ortadan kaldırmak ve polisin toplumla bütünleşmesini sağlamak amacı ile, farklı eğitim çalışmaları yapmış ve farklı eğitim seviyelerindeki polis memuru adaylarını mesleğe kazandırmaya çalışmıştır. Ayrıca polisin sosyo-kültürel anlamda toplumla bütünleşmesini sağlamak amacıyla “Toplum Destekli Polislik” birimini kurmuştur.

Polis memuru adaylarının eğitimi, genel eğitimin bir parçası olmakla beraber, mesleki bir eğitim olması sebebiyle genel eğitimden ayrılmakta ve kendisine özgü nitelikler arz etmektedir. Uygulamalara baktığımızda, güvenlik açısından stratejik önemi ve mesleğin kendine has birtakım özelliği dolayısıyla, polis eğitimi genel eğitimin dışında tutulmuştur.

“Polis için sıradan bir eğitim almak yeterli değil, iyi eğitilmiş olmak gereklidir. İyi eğitilmeyen personelin topluma yarardan çok zararı vardır. Ne var ki, polisin yeterli eğitim düzeyinde olduğu söylenemez.” (Küllü,1990. s.22) Zaten polis memurlarına yapılan eleştirilerin başında eğitimsizlik gelmektedir.

“Polis okulları, çoğunlukla kent merkezinden uzak veya izole edilmiş, kendi başlarına farklı mekânlara konuşlandırılmış okullardır.” (Çağlar, A. 2001. s.309) Polis adaylarının farklı illerden, farklı yaşam şartlarından, farklı coğrafyalardan gelmiştir. Yatılı okul olması ve belli bir düzen içerisinde eğitim verilmesinden dolayı günlerinin tamamını birlikte geçirmektedirler. Bunun doğal sonucu olarak ise polis

adaylarının, birbirlerini etkileyerek ve birbirlerinden etkilenererek, mesleki sosyalleşmeye öğrencilik yıllarından başladıkları düşünülebilir.

“Mesleki sosyalleşme, bireyin iş, çalışma yaşamında mesleğine ait olan maddi ve manevi değerler ile işinin gerektirdiği biçimde davranmayı (davranış örgütlerini) öğrenmesidir.” (Çağlar, A. 2001. s.308) Polis Okullarında eğitim gören Polis Adayları, başladıkları ilk günlerden itibaren toplumdan fiziki ve sosyal olarak uzaklaştığı için mesleki anlamda sosyalleşme sürecini büyük ölçüde öğrencilik yıllarında tamamlamaktadırlar.

Polis Okulları 2001 Yılına kadar, 9 ay süre ile Polis memuru adaylarına meslek öncesi eğitim verilmekteydi. 2001 yılında emniyet teşkilatı eğitim sisteminde büyük değişime giderek; polis okulları 4652 sayılı polis yüksek öğretim kanunu ile, polis meslek yüksekokullarına dönüştürüldü ve eğitim-öğretim süresi 2 yıla çıkartıldı. Burada amaç daha bilgili, daha kültürlü ve mesleki açıdan daha donanımlı 2 yıllık üniversite mezunu polis memurlarını yetiştirmektir. 2005 yılında ise en az 4 yıllık üniversite mezunlarının, altı ay eğitim verilerek polis memuru yapılması kararı, 5336 sayılı yasa ve 06/05/2005 tarihli Resmi Gazete ilanı ile alınmış oldu. Alınan bu karar ile her yıl yaklaşık 10.000 fakülte mezunu polis memuru emniyet teşkilatına katılmış oldu. Fakülte mezunlarının emniyet teşkilatına alınması ile toplumun polise bakışı açısından olumlu yönde ciddi imaj değişikliği yaşandığı söylenebilir.

Polis adaylarının eğitimi, polisin mesleki bilgi, görgü ve kültürünü artırma ve ileriye bakışını geliştirme çabasıdır. İnsan haklarının evrensel bir nitelik ve duyarlılık kazandığı günümüzde, polis eğitimi ayrı bir önem kazanmıştır. Mesleki eğitim, her şeyden önce meslek mensuplarının seçimi ile başlar. (Celkan, H.Y. 2001. s.241) Üniversite mezunlarının polislik mesleğine kazandırılması, emniyet teşkilatına yöneltilen insan hakları, toplumla bütünleşememe, davranışsal bozukluklar gibi eleştirileri en aza indirmede büyük yarar sağlamıştır. Hemen bütün mesleklerde asgari eğitim düzeyi en az lisans düzeyinde 4 yıllık bir öğretime dayandırılırken ve bunca üniversiteye giremeyen ve yine onca işsiz genç üniversite mezunu dururken, üniversite mezunlarını polislik mesleğine kazandırmak ülkemizdeki kullanılmayan insan gücü kaynağına olumlu etkide bulunmanın yanı sıra, polis memurlarının da eğitim düzeyini yükseltmiştir (Yılman, M. 2001. s.28).

“Eğitim, gençlere memurluk statüsüne girmeden önce verilen genel kültürel hazırlıklar; yetiştirme ise, hizmete geçtikten sonra kariyer hayatının her hangi bir aşamasında verilen özgül nitelikli hazırlıklardır.” (Tutum, 1979, s.117) Polis eğitim sisteminde, öğrencilere mesleki bilgiler verilmekte ancak, öğrenci seçimi yapılırken spor mülakatı yapılırsa da, polis memuru adaylarının sosyo-ekonomik durumları araştırılmamaktadır.

Nitelikli yetişmiş insan gücünün kalkınmadaki yeri ve önemi son derece açıktır. Hızlı değişme ve gelişmeler, yetiştirilecek olan insan niteliğinin önemli ölçüde değişmesine sebep olmaktadır. Artık dünyanın yaklaşımları ile bugünün ve yarının sorunlarına çözüm bulabilmek giderek güçleşmektedir. O halde bugünün ve yarının ihtiyaçlarına cevap verebilecek nicelik ve nitelikte insan gücünün yetiştirilmesi kaçınılmaz hale gelmiştir. Özellikle toplumla yakın ilişki içerisinde bulunan kişi ve kurumlar için bu daha da önem arz etmektedir(Gökçe ve Semiz, 1999, s.4).

Ülkemizde var olan işsizlik, istihdam gibi sorunları ortadan kaldırmak, kaynak israfını önleyerek en fazla verim alınması gibi toplumsal sorunlara da çözüm bulunabilmesi amacıyla yapılan düzenlemeler ile emniyet teşkilatının, toplumun iyi eğitilmiş personel istihdam ederek hizmet sunması, toplumla polis arasında var olan sorunları da ortadan kaldıracaktır.

Sosyalleşme bilindiğı üzere, en genel anlamı ile topluma uygun hale gelme sürecidir. “Sosyolojide topluma uyma, eğitimde bireye toplumsal değerleri benimsetme ve onu sosyal yaşama hazırlama olarak tanımlanan kavram, özet olarak içinde yaşanan toplumun dilediğı biçimde, davranmayı öğrenmedir.” (Hançerlioğlu, 1979, s.359) Polis Eğitim Kurumlarından başlayan süreç içerisinde “Polis adaylarını gelmiş olduğı sosyal yapının değer yargıları ile temelde bir paralellik arz eden meslek içi sosyalleşme sonucunda ortaya baskın bir polis alt kültürü çıkmaktadır.”(Gökçe ve Semiz, 1999, s.188).

Toplumun bir parçası olan ve topluma hizmet eden polis, toplumla bütünleşmek yerine kendi sosyo - ekonomik yapısı içerisinde kaldığı söylenebilir. “Arkadaşlık, hemşerilik gibi ilişkilerin çok önem taşıdığı bir yapıdan gelen adaylar, öğrencilik yıllarında 'devre arkadaşlığı' gibi yeni bir kavram ile tanışmaktadırlar” (Gökçe ve Semiz, 1999, s. 198). Aynı dönem içerisinde birlikte okuyan öğrencilerin

hem öğrencilik hem de meslek içerisindeki döneminde birbirlerine “devre” diye hitap ettikleri zaman zaman gözlenmektedir. Bunun bazı temel nedenleri vardır. Emniyet teşkilatı personelinin büyük çoğunluğunu oluşturan polis memurları, polis meslek yüksek okullarında iki yıllık bir eğitim ve öğretim sürecine tabi tutulmaktadır. Yaz tatilinde yapılan 1 aylık staj eğitimi” <http://www.pa.e du.tr/tr/pmyo> (2016, Ocak, 02) de dahil olmak üzere, polis adayı öğrencilik yıllarını birlikte geçirmektedirler. Yatılı okulda okuyan polis adayları birbirlerinden etkilendiği söylenebilir.

Emniyet teşkilatı polis memuru ihtiyacını karşılamak üzere birçok eğitim kurumu açıldığı ve değişik eğitim modellerinin denendiği; 1. Sınıf Emniyet Müdürü Eyüp ŞAHİN tarafından yazılmış olan, “1907'den 2000'e Polis Okulları” isimli kitap incelendiğinde anlaşılmaktadır. Günümüzde, polis memuru yetiştiren farklı iki tane (PMYO, POMEM) eğitim kurumu halen eğitim ve öğretime devam etmektedir. Öğrenci kaynağı, eğitim süreleri ve eğitim programları farklı bu iki eğitim ve öğretim kurumunun amacı, polis memuru yetiştirmektir.

Bu durum, sosyo-ekonomik yapıları ve spor yapma seviyeleri farklı olan, aynı statüdeki meslek mensuplarının bir arada çalışması, birçok problemleri de beraberinde getirecektir.

Polis Meslek Yüksek Okulu öğrencileri arasında, sosyo-ekonomik durumları ve spor yapma düzeyleri arasında fark var mıdır?

Sorusu araştırmanın temel problemi oluşturmaktadır. Bunun yanı sıra şu sorulara da cevap aranacaktır:

- PMYO öğrencilerinin, polislik mesleğini seçmede hangi faktörler belirleyici olmaktadır?
- PMYO öğrencilerinin, aileleri ve yaşadıkları çevrenin sosyo-ekonomik özellikleri nelerdir?
- PMYO öğrencilerinin Polis Meslek Yüksek Okulları Genel Yönetim Birimleri Kuruluş Görev ve Çalışma Yönetmeliği'nde belirtilen ideal polis tanımına uygun olarak yetişmenin sosyal, ekonomik ve spor imkanlara ne kadar sahiptirler?
- PMYO öğrencileri okulda karşı karşıya oldukları başlıca sorunlar nelerdir?
- PMYO öğrencilerinin ailelerinin gelir düzeyi ile spor yapması arasında bir bağlantı var mıdır?

- PMYO öğrencilerinin ailelerinin mesleği ile spor yapması arasında bir bağ var mıdır?

1.1. Araştırmanın Amacı

Değişen, gelişen ve hızla büyüyen ülkemiz açısından çözülmesi gereken sorunların başında nüfusun büyük bir bölümünü oluşturan gençlere verilecek eğitim konusu ve meslek seçimi gelmektedir. Cumhuriyetimizin kuruluşundan bu yana çeşitli eğitim model ve politikaları uygulandığı bilinen bir gerçektir. Bu nedenle eğitim sorunu gerek hükümetler, gerekse üniversiteler tarafından sürekli olarak dile getirilmekte ve eğitimi iyileştirmek için gerekli düzenlemeler yapılmaya çalışılmaktadır.

Bu iyileştirme çabalarından birisi de; 25/04/2001 tarih ve 4652 sayılı kanunla emniyet teşkilatına polis memuru yetiştiren, polis okullarının ön lisans eğitimi veren iki yıllık meslek yüksekokullarına dönüştürülmesiyle olmuştur. Bu gelişmeyi en az 4 yıllık üniversite mezunlarının emniyet teşkilatına kazandırılmasına yönelik olarak çıkartılan, polis mesleki eğitim kurumları kurulmasına yönelik 06/05/2005 tarih ve 5336 sayılı kanuni düzenleme takip etmiştir.

Ayrıca toplum ile sürekli iç içe ve etkileşim halinde bulunan polislerin, can ve mal güvenliğinin sağlanması gibi çok kritik ve hayati önemi olan görevleri vardır. Bu rollerin gerçekleştirilmesinde polisin sahip olduğu bilgi, beceri ve davranışlar toplumla kurulacak iletişimin düzeyini belirleyecektir. Polisin nitelikli davranışlar göstermesi, hem ona duyulan güvenin artmasını, hem de üyesi bulunduğu teşkilatın güçlenip gelişmesini sağlayacaktır. Bu büyük ölçüde polisin hem meslek öncesinde hem de meslek içerisinde sürekli eğitilmesini ve ortaya çıkan yeni toplumsal gelişmelere göre yeni davranışlar kazanmasını kaçınılmaz hale getirmiştir (Yıldız, 1999/2000:100).

Ülkemizde toplumsal yaşamın içerisinde yer alan, polis memuru olarak görev yapacak olan polis meslek yüksek okulu öğrencilerinin, polislik esleğini tercih etme nedenleri, sosyo- ekonomik durumları ve spor yapma düzeylerini belirlemek amaçlanmıştır.

1.2. Araştırmanın Önemi

Bilim adamı yaşadığı ortamı tanımak, çevresinde olup bitenlerin nedenlerini bulmak ve uğraşı olan bilim dalını geliştirmek, kısaca kendine ve çevresine ait sorunlara cevap bulmak amacıyla araştırma yapar (Gökçe, 1999:47).

Gerek dünyada, gerekse ülkemizde polis halk ilişkisi, polisin toplumsal olaylara müdahale biçimi gibi, polise ilişkin konular hemen her dönemde toplumların gündeminde hep önemli bir yer işgal etmiştir. Polisin halkla sağlıklı bir diyalog kurabilmesi ve toplumsal olaylara müdahale ederken takınacağı tutum, başka pek çok etkenin yanı sıra, polisin aldığı eğitimin niteliği ile de doğrudan alakalıdır.

Bu çerçevede, polis meslek yüksek okulu öğrencilerinin iki yıllık eğitimleri süresince, insan haklarına saygılı, hukukun üstünlüğüne inanan ve polis halk ilişkilerine duyarlı polisler olmayı öğrenip öğrenmediklerini ve öğrendiklerini davranış boyutuna taşıyıp taşımadıklarını, mesleğin yoğun ve yorucu temposuna karşı hazırlıklı olup olmadıklarının incelenmesine imkan doğacaktır.

1.3. Kavramsal Çerçeve

Kavramsal çerçevede Polis, Türk toplumunda güvenlik hizmetinin tarihi gelişimi ve polis memurlarının mesleğe hazırlanmasındaki eğitimin öneminden bahsedilmiştir.

1.3.1. Polis

Polis, kökeni Yunanca ve Latince'den gelen bir kelimedir. Latince "Politia" ve Yunanca "Politeia" kelimelerinden türemiş ve dilimize "Polis" olarak yerleşmiştir. Köken olarak eski Yunanca'da politika anlamında kullanılmıştır. Bu anlamda, site veya şehir devletlerinin tüm kamu hizmetlerinin karşılığı olarak kullanılmıştır. Polis kavramı, genel olarak "teşkilat, fonksiyon, personel" olmak

üzere üç anlamda kullanılmaktadır. Kökeni bunlar olsa da literatürde polis; güvenlik gücü anlamında kullanılmaktadır (Aydın, 1996).

Polis tanım olarak, farklı kişi veya topluluklarca farklı açılardan algılanan ve tanımlanan bir kavramdır. Polis, toplumda 24 saat en fazla görülen, ani doğumlardan, acil psikiyatrik vakalara, aile içi tartışmalardan, ev sahibi-kiracı anlaşmazlıklarına, trafik ihlallerinden suç olaylarına kadar her şeye cevap veren ve hizmet yapan bir kurumdur. Diğer taraftan polis, “Devletin sokaklarda en çok görülen temsilcileri ve toplum düzeninin sağlanmasında en yaygın otorite simgeleridir.” (Fyfe vd. 1997. s.4).

“Türk polis literatüründe polis genel olarak, toplumda düzeni sağlamak, suç işlenmesini önlemek ve suç işlendikten sonra failleri ele geçirerek adalete teslim etmekle görevli ve yetkili kişi ve kuruluşlar olarak tanımlanmaktadır.” (Şimşek C. vd. 2001s.16). Diğer taraftan polis, “Bazı yasal yetki ve görevleri olan üniformalı halktır.”(Öztürk, N. 2000. s.755)

Polis, çıkarları çakışan ve çatışan insanların bir arada yaşamalarını olanaklı kılan yasal düzenlemelerin geçerliliğini ve uygulanırlılığını denetleyen, kontrol eden ve ilgili insanların bu düzenlemelere uyması, yaşamlarını bu çerçevede organize etmeleri için gerekli önlemleri almakla yükümlü bir örgüttür.(Çağlar, A. 2000. s.88)

Toplumsal hayatın tümünü kapsayan ve her zaman ihtiyaç duyulabilecek bir organizasyon olduğu kabul edilen polisin, biçimi, organizasyonu ve uygulamaları yönüyle farklılıklar gösterebileceğini belirten, toplum yaşamında tamamen devre dışı kalması ve/veya işlevsiz bir konuma gelmesinin en azından yakın ve orta vadede olanaklı görülmediğini vurgulamaktadır.(Çağlar, A. 2000. s.88)

1.3.2. Türk Toplumunda Güvenlik Hizmetinin Tarihi Gelişimi

Eski Türklerde, Osmanlıda ve Cumhuriyet döneminde güvenlik hizmetlerinin yürütülüşünde farklılıklar gözlemlenmektedir.

1.3.2.1. Eski Türklerde Güvenlik Hizmetleri

Eski Türk Medeniyeti'nde, Başbuğ Hakanlar tarafından yürürlüğe konulan idare ve inzibat sistemine ait üç önemli kanunun var olduğu görülmektedir. Bu üç kanun; Oğuz Töresi, Uluğ Yasa ve Timur'un çıkardığı Tüzükat'tır (Okçabol, 1939:8-9).

Eski Türklerde, bugünkü anlamda polis teriminin karşılığı olarak "yarkan" terimi kullanılmıştır. "Yarkan" sözcüğünün Moğolcada "polis" anlamında kullanılan "daruğa" sözcüğü ile aynı olduğu ifade edilmektedir. Bu kelimelerin her ikisinin de Uygur metinlerinde geçtiği, "yarkan" teriminin "polis, dedektif ve cellât" anlamında tercüme edildiği, "Daruğa" teriminin ise, Orta Asya ve Azerbaycan'da "gece bekçisi", Altınordu Devleti zamanında, "polis memuru" anlamında kullanıldığı ileri sürülmektedir. Bununla birlikte, eski Türklerde kamu düzen ve güvenliği işlerinin subaşılardan tarafından yürütüldüğünü söyleyebiliriz. Kabile halinde yaşadıkları dönemlerde Türkler, orduyu sevk ve idare edenlere subaşı adını vermişlerdir. Kabileler birleşip toplum büyüyünce "kağdan" ortaya çıkmış, subaşılardan savaşta belli birlikleri komuta etmeye başlamış, barışta da buldukları bölgenin güvenliğini sağlamışlardır. Böylece, Subaşılardan rolleri küçülmüş ve belli görevlerin yöneticileri olmuşlardır (Orkun, 1997:3-4). Bilinen ilk subaşı 8. asra ait Tonyukuk Kitabesinde ismi geçen "İnal Kağandır" (Yaşar, 2002:3).

Dünya tarihinin en güçlü ve en büyük devletlerinden birini kurmuş olan Oğuzların, Kayı aşiretinden olan Osmanlı Türkleri, 13. asrın ortalarında Orta Asya'dan Anadolu'ya gelmişlerdir. Osmanlı Devleti'nin kuruluş yıllarında bey, sonradan "Sultan" ve Yavuz Sultan Selim zamanında da sultanla birlikte "Halife" unvanını alan Padişahlar; Devlet teşkilatının en yüksek ve en genel yetki sahibi, halkın mutlak velisi ve koruyucusu, yurtiçi emniyetin kolluk işleriyle görevli bütün teşkilatların en

büyük amiri konumunda idiler. Padişahlar kolluk işlerini en önemli meseleler arasında kabul etmişler ve bu amaçla kolluk hizmetleri için görevlendirilen kişilere özel buyruklar göndermişlerdir (Yılmazçelik ve Karabörk, 2005:8).

Türklerin VIII. Yüzyılın ortalarından itibaren İslamiyet'e girmeleriyle, İslam Medeniyeti'nin, Türkler üzerinde her alanda olduğu gibi iç güvenlik konusunda da etkisi görülmeye başlanmış ve kolluk görevinde ases, şura ve hisbe teşkilatları devlet yönetiminde yerini almışlardır. Bu teşkilatlardan Ases halen ülkemizin her yerinde hizmetlerinden yararlanan ve sayıları bitme noktasına gelen gece bekçileri olarak karşımıza çıkmaktadır. Şurta ise hisbenin yetkilerinden daha az ve hisbeye görevinde yardımcı olan bir konumda görev yapan kamu görevlileri olduğu görülmektedir. Hisbe ise genel asayiş ve emniyetin sağlanmasından sorumlu ve kısmen yargı yetkisini de elinde bulunduran kolluk olarak yıllarca görevini sürdürmüştür. Osmanlı İmparatorluğu döneminde (1826'dan önce) ihtisap ağalığı olarak teşkilatlanan hisbe İhtisap Nezareti olarak yeniden düzenlenmiştir (Sönmez, 2005:11).

1.3.2.2. Osmanlıda Güvenlik Hizmetleri

Osmanlı Devleti'nin tarih sahnesine çıkışından tarih sahnesinden çekilişine kadar geçen zaman içinde zabıta teşkilatının zamana bağlı olarak gelişen değişimler içinde olduğu görülmektedir (Şahin ve Kul, 2005:17).

1299–1453 dönemi bilindiği üzere Türkler, Orta Asya'dan Anadolu'ya gelerek Söğüt ve Domaniç bölgelerine yerleşmiş ve bir beylik kurmuşlardır. Kuruluş döneminde toprakları çok az olan Osmanlı Beyliği'nin yönetim teşkilatı da ona göre kurulmuştur. Devletin başında bulunan bey, hem askeri hem mülki gücü Şahsında toplamış, tayin etmiş olduğu komutanlar ve kadılarla ülkesini yönetmiştir.

Osman Bey Karahisar'ı ele geçirdiği zaman, kentin yönetimini oğlu Orhan Bey'e vermiş ve onun yanına arkadaşı olan, Gündüz Alp'i de subaşı olarak tayin etmiştir. Bu kişi bugünkü anlamda ilk polis amiridir. Subaşılar barış döneminde savaş için gerekli olan askerleri disipline etmek ve eğitmekle birlikte, kentin dirlik ve düzenini de sağlamışlardır. Savaş zamanında ise yetiştirdikleri kıtalara komuta etmişlerdir (Yaşar, 2002:4).

Anlaşılabacağı üzere eski Türklerde olduğu gibi, Osmanlı Türklerinde de polis teşkilatı, askeri teşkilat kadrosu içinde yer almış, askeri amirler aynı zamanda polis amiri olarak da görev yapmışlardır. Devlet ve ordu teşkilatı zamanla büyümüş devletin başında mutlak bir kudrete sahip ve en büyük adli, askeri ve mülki amir olan Padişahlar yer almışlardır. Padişahlar bütün yönetsel, askeri ve bunlarla birlikte ülkede kamu düzen ve güvenliğinin sağlanması işlerini, devlet ricali ve halk karşısında kendilerini temsil eden sadrazamlar vasıtasıyla yürütmüşlerdir. Bu nedenle sadrazamlar, bütün polis teşkilatının görevlerini başarmak için özel memurlar, tebdil çuhadarları kullanmışlardır (Alyot, 1947:11)

Sadrazamın yanında yer alan subaşılar, yasakçı adı verilen askerlerle başkenttir dirlik ve düzenini sağlamışlardır. Ayrıca XIV. yy ortalarına doğru yasakçıların yanında, gece bekçiliği yapan asesbaşılar oluşturulmuştur (Yaşar, 2002:5).

Fatih Sultan Mehmet'in 1453'te İstanbul'u almasına kadar, Osmanlı Devlet teşkilatında en büyük komutan veya askeri komutan anlamına gelen Subaşılarının yönetimindeki askeri birlikler, dış güvenlik yanında ve aynı zamanda iç güvenliğin sağlanmasıyla da görevlendirilmişlerdir. İstanbul'un fethinden sonra, yeniçeri teşkilatı gelişmiş, askeri komutanlık başka adlarla ifade edilmeye başlanılmış ve subaşılık yavaş yavaş sadece şehir ve kasabaların dirlik ve düzenine ve hatta belediye imar işlerine bakan kimselerin unvanı olmuştur. Bu dönemde başkent dağındaki illeri yöneten beylerbeyi ve sancakları yöneten Sancak Beyleri emirleri altındaki askerlerle buldukları bölgelerin kamu düzeni ve güvenliğini sağlamışlardır.

1453-1826 dönemi, Yeniçeri Teşkilatı'nın gelişerek genişlemesi üzerine, İstanbul'un düzen ve güvenliğinin sağlanması işleri başta Yeniçeri olmak üzere Bostancı, Cebeci, Topçu gibi askeri ocaklar ile Kaptan-ı Derya askerlerine intikal etmiş ve İstanbul, Yeniçeri Ağası, Bostancıbaşı, Cebeciabaşı, Topçubaşı ve Kaptanpaşa arasında bölgelere ayrılmıştır.

Emniyet makamları; Sadrazam, Yeniçeri Ağası, Falakacı, Cebeciabaşı ve Cebeciler, Kaptanpaşa, Topçubaşı ve Topçular, Bostancıbaşılar, Kadı ve Böcekciabaşı'ndan oluşmuştur. En büyük sorumlu olan Yeniçeri Ağası, suç işleyenleri falakacılara dövdürmüş ve hapsedirtmiştir. Falakacılar, Yeniçeri Ağasının emri altında, falaka taşıyan acemi oğlanlardan oluşmuştur.

Cebecibaşı ve Cebeciler; Ayasofya, Kocapaşa ve Ahırkapı taraflarının, Kaptanpaşa; Kasımpaşa ve Galata semtinin, Topçubaşı ve Topçular; Tophane semti ile Beyoğlu'nun, Bostancıbaşı ve Bostancılar; Üsküdar, Eyüp, Kâğıthane, Boğaziçi, Kadıköy, Adalar ve Kâğıthane, Boğaziçi, Kadıköy, Adalar ve Ayastebanos'un, kamu düzen ve güvenliğini sağlamışlardır. Böcekçibaşılar ise, suçluları izleme ve yakalama işleriyle uğraşmışlardır. Ayrıca başkentte sadrazamın, illerde de valilerin emrinde “Baştebdil” adı verilen istihbarat şefi çalışmıştır. Bu dönemde Kadılar da polis görevi yapmaya devam etmiş, Sadrazam ve Yeniçeri Ağası'ndan sonra, adli, idari ve yerel yönetim işleri yanında, İstanbul, Galata, Üsküdar ve Eyüp Kadılikları, polisiye işleri, özellikle ahlak zabıtasına ait işlerin yürütülmesinde polis amiri olarak görev yapmışlardır.

Taşrada ise, Kapıkulu ve eyalet askerleri iç düzen ve güvenliğin sağlanmasından sorumlu tutulmuş, şehir ve kasabalarda Kollukçular, Yasakçılar, Bekçiler, Edirne şehri ve çevresinde Bostancı Ocağı, Halep ve çevresinde Çöl Beyleri polis hizmeti vermişlerdir.

İç güvenliğin bozulmasında, görevli memurlar büyük rol oynamışlardır. İmparatorluğun diğer kurumları gibi, gerileme dönemlerinin koşulları altında, son derece bozulmuş olan Yeniçeri Ocağı, 18 Haziran 1826 tarihinde Padişah II. Mahmut tarafından ortadan kaldırılmıştır. 1826–1845 Dönemi Yeniçeri Ocağı'nın 1826 yılında kaldırılmasından sonra, İstanbul'da Asakiri Muntazama-i Hassa (Asakir-i Mansure-i Muhammediye) isimli ve polisiye hizmetleri de yapmak üzere yeni bir askeri teşkilat kurulmuş, Serasker denilen bu teşkilatın komutanı, iç güvenliğin sağlanmasına ait Yeniçeri Ağası'nın yetkilerine sahip olmuştur. Böylece Yeniçeriler ve Yeniçeri Ağası yerine Asakir-i Mansure-i Muhammediye ve Serasker geçmiştir. 1826 yılında çıkarılan İhtisap Ağalığı Nizamnamesi ile bir İhtisap Nezareti kurulmuş ve bu nezarete çalışanlar, kol gezmez ve güvenlik hizmetlerini yürütmekle görevlendirilmişlerdir. 1834 yılında, Anadolu ve Rumeli'nin bazı eyaletlerinde Asakir-i Redife adıyla bir askeri teşkilat kurulmuş ve bu teşkilatın Serasker denilen komutanı, Yeniçeri Ağası'nın iç güvenlik konusundaki yetkilerine sahip olmuştur.

Bu dönemde, gerek başkent İstanbul'da ve kısımlarında, gerekse taşrada, polis hizmetleri birbirinden farklı örgütler, örneğin İstanbul'da İhtisap Nezareti ve eyaletlerde Sipahiler tarafından yürütülmüş, kuvvetlerin emir ve komutasında birlik

ve bütünlük sağlanamamıştır. Bu karışıklık 1845 yılına kadar sürmüş, yurdun her tarafı için aynı yapıda ve fonksiyonel bir polis teşkilatı kurulamamıştır.

1845-1879 Dönemi (Polis Teşkilatı'nın Kuruluşu), Yeniçeri Ocağı'nın kaldırılmasından sonra gerek Osmanlı başkentinde, gerekse illerde iç güvenlik hizmetlerinin eskisiyle kıyaslanmayacak ölçüde gelişmesine rağmen güvenlik hizmetlerinin birçok makam ve kişilere bağlı olarak yürütülmesi uygulaması sürmüştür. Örgütlenme açısından ve uygulamadaki bu karışıklığı ortadan kaldırmak amacıyla 10 Nisan 1845'te İstanbul'da "polis" adıyla bir teşkilat kurulmuş, yeni kurulan polis teşkilatının görevleri yine aynı tarihte yayınlanan Polis Nizamnamesinde belirtilmiş ve bu durum yabancı elçiliklere de bir yazıyla duyurulmuştur (Gülmez, 1983:4).

Bugüne değin kaynağının ne olduğu bilinmeyen, 1845 tarihli Polis Nizamnamesinin kaynağının 01 Temmuz 1800 tarihli "Paris Emniyet Müdürü'nün Görevlerini Düzenleyen Kararname" adlı metin temel alınarak hazırlandığı anlaşılmıştır (Sönmez, 2005:12).

Yapılan araştırma ve incelemeleri gerçekten de 1845 tarihli Polis Nizamnamesi'nin kendisinden yarım yüzyıl kadar önce çıkarılan "Paris Emniyet Müdürü'nün Görevlerini Düzenleyen Kararname" ile madde madde karşılaştırılması sonucunda kaynağının bu metin olduğunu ortaya koymaktadır. (Sönmez, 2005:12).

Polis adıyla ilk kez kurulan teşkilata ve yabancı elçiliklere de duyurulan 17 maddelik Polis Nizamnamesi ile getirilen yeniliklere rağmen karışıklıklar tümüyle ortadan kaldırılamamış, başkentte polis hizmeti Yeniçeri Ağası yerine geçen Serasker, İhtisap Ağası ve polis adını taşıyan bir teşkilat tarafından yürütülmeye bağlanmıştır. Taşrada polis hizmeti ise, Sipahiler ve İstanbul'da olduğu gibi memleketin birçok illerinde kurulan Asakir-i MansureAlayları'na verilmiştir.

1846 yılında yayımlanan bir genelge ile, polis hizmetlerinin Serasker tarafından yönetilmesinin askerlerin asıl görevlerini aksattığı belirtilerek, yalnızca polis hizmetlerini yürütmek üzere ve Seraskerlikten bağımsız olarak "Zaptiye Müdürlüğü, Zaptiye Müdür Yardımcılığı" ve polisle ilgili yasaları hazırlamak için, "Zaptiye Meclisi" kurulmuştur. Kısa bir süre sonra da bu meclis kaldırılmış ve yerine "Divan-ı Zaptiye" ve "Meclis-i Tahkik" kurulmuştur. Böylece hem İstanbul hem de illerin güvenlik işleri Zaptiye Müşiriyeti'nce yürütülmüş ve bu makam teftiş

memurlarıyla ikinci defa olarak, 1867'de kurulmaya girişilen polis teşkilatının bağlı olduğu tek yer olmuştur. Bu Tevhidi Zabıta Dönemi, 1879 yılına kadar devam etmiştir. Bu yılda Zaptiye Müşiriyeti kaldırılmış ve yerine görevi sadece polis işlerini kapsayan Zaptiye Nezareti kurulmuş, polis ve jandarma bir daha birleşmemek üzere ayrılmışlardır.

1879-1908 Dönemi 1876 yılında Tanzimat ve Islahat hareketleri çerçevesinde Avrupa'daki örneklere göre bir polis teşkilatı kurulmasına 1. meşrutiyetin ilanından sonra oluşan hükümet programında yer verilmiş ve 1879'da Zaptiye Nezareti kurulmuştur.

Başlangıçta İstanbul ve çevresinde teşkilatlanarak güvenlik işlerini yürüten zaptiye nezareti, daha sonra ülke çapında kuruluşları bu nezaret tarafından tek merkezden yönetilmiştir. Bugünkü Emniyet Genel Müdürlüğü'nün görev ve yetkilerini yürütmüş olan Zaptiye Nezareti 1909 da kaldırılmıştır.

1845 yılında kurulan polis teşkilatı, 1867 ve 1879'dan sonra da, 1881 - 1886 - 1898 ve 1907 yıllarında yapılan düzenlemelerle sürekli gelişmiş ve genişlemiştir. Bu dönemde; 1881'de İstanbul'da düzen ve güvenliği sağlayan Asakir-i Zaptiye Teşkilatı kaldırılmış ve yerine polis teşkilatı kurulmuştur. Bu merkez kuruluşu İstanbul, Üsküdar, Beyoğlu Polis Müdürlükleri ve Beşiktaş Polis Memurluğu olarak, dört polis dairesi de merkezlere bölünmüştür. Her polis dairesi bir polis müdürü ile bir başkan ve iki üyeden oluşan bir polis meclisi ve her merkez bir serkomiser tarafından yönetilmiştir. Zamanla, polis meclisinin üye ve her daireye bağlı serkomiserlerinin sayısı çoğalmıştır.

1886 yılından sonra, İstanbul Polis Müdürlüğü dışındaki diğer müdürlüklere mutasarrıflık adı verilmiş ve polis müdürüne de mutasarrıf denilmiştir. Aynı yılda ve ayrıca, zaptiye nezaretine bağlı bir baştabibin başkanlığında da bir sağlık dairesi, 1898 yılında da İstanbul'da bir sivil polis teşkilatı kurulmuştur.

Taşra teşkilatı, başlangıçta 15 ilde kurulmuş ve her il polis dairesinin başına bir serkomiser verilmiştir. Zaptiye nezaretinin sonu olan 1909 yılına doğru illerin çoğunda polis teşkilatı kurulmuş, bazılarını polis müdürü bazılarını da serkomiserler yönetmişlerdir. 1881 yılında fiilen kurulmuş olan polis teşkilatının görev ve yetkilerini belirleyen ilk hukuksal metin, 6 Aralık 1896 da yayınlanmıştır.

Bundan sonra 19 Nisan 1907 tarihinde ilk polis nizamnamesi yayınlanmıştır. Polis örgütünün ihtiyaçlarını her bakımdan yeterli bir biçimde karşılayan ve 167 maddeden oluşan bu nizamnamenin en belirgin özelliği, içerdiği hükümlerin yabancı etkiler altında kalınmadan hazırlanmasıdır. Bu nizamnamenin en belirgin özelliği uzun süre başarı ile uygulanmış olmasıdır.

Söz konusu nizamname, polisin idari, adli, siyasi görevlerini, merkez ve taşra kuruluşlarının hiyerarşisini, polisin Asakir-i Nizamiye ve jandarma ile ilişkilerini, polisin yetkileri, izinde iken polisin görev ve yetkilerini, polis müfettişlerinin görevlerini, polis meclisinin görevlerini, polisin seçim ve tayin usulünü, polisin cezalandırılmasını, yargılanmasını, polisin ödeneklerini ve benzeri hususları kapsamaktaydı.

1908 yılında 2. meşrutiyetin ilanı üzerine, Fransız ve Alman Polis Teşkilatları esas alınarak polis teşkilatının yeniden organize edilmesi kararlaştırılmış ve 22 Temmuz 1909 yılında çıkarılan, “İstanbul Vilayeti ve Emniyeti Umumiye Müdüriyeti Teşkilatına Dair Kanun” ile 31 Mart ayından sonra artık yaşaması imkansız olan Zaptiye Nezareti kaldırılarak, yerine Dâhiliye Nezaretine bağlı ve memlekete Şamil polis işlerinin yürütülmesiyle görevli “Emniyet-i Umumiye Müdürlüğü” ve İstanbul Vilayetine bağlı bir polis müdüriyeti kurulmuştur (Alyot, 1947:489).

Emniyeti Umumiye Müdüriyeti, 1913 yılına kadar polis işlerini 1907’de çıkarılan Polis Nizamnamesi hükümlerine göre yürütmüş ve hükümleri İstanbul dahil tüm ülkede uygulanmıştır.

9 Aralık 1913 tarihinde, Dâhiliye Nezareti Teşkilat Nizamnamesi çıkarılmış ve bu Nizamnamede, Emniyet-i Umumiye Müdüriyetinin görevi “Memleketin Emniyet ve İnzibatına taalluk eden her türlü umum ve muamelatı takip ve o baktaki muhaberatı idare ve Polis Teşkilat ve Polis Mekteplerini idare etmek” olarak belirlenmiştir. Görevleri bu nizamname ile belirlenen Emniyeti Umumiye Müdürlüğü, Ankara’da milli hükümet Emniyet-i Umumiyesi kurulana kadar Dâhiliye Nezaretine bağlı olarak hizmet görmüştür.

Mondros Mütarekesi sonucunda Emniyet-i Umumiye Müdürlüğü Teşkilatı, Emniyet-i Umumiye Müdürü, Emniyet-i Umumiye Müdür Muavini, Asayiş Seyrüsefer, Ecanip (Yabancılar) şubeleriyle, Kalem-i Umumi, Kalem-i Hususi

Müdüriyetleri, muhasebe, memurin, levazım, polis mecmuası, evrak müdüriyetleri, memurin ve müstahdemini müteferrikadan oluşmuş bulunmaktaydı. 1911 yılında çıkarılan bir kanunla 1909 yılında yürürlüğe konulan, İstanbul Vilayeti ve Emniyet-i Umumiye Müdüriyeti Teşkilatına dair kanunun dört ve beşinci maddeleri değiştirilmiş, Emniyeti Umumiye Müdüriyeti ile İstanbul Valiliği arasında çıkan sürtüşmeler sebebiyle, başkent polis hizmetlerine ilişkin işleri Emniyet-i Umumiye Müdürlüğünden alınmış ve doğrudan, Dâhiliye Nezaretine bağlı olarak oluşturulan İstanbul Polis Umum Müdürlüğüne verilmiştir. Vilayetin polis teşkilatları ve polis müdürlükleri ise, eskisi gibi valilerin ve bağımsız mutasarrıfların yönetimleri altında, Emniyet-i Umumiye Müdüriyetine bağlı bırakılmıştır. Böylece kurulmuş olan İstanbul Polis Müdüriyeti Umumiyesi, kentin polis hizmetlerini, 24 Şubat 1923'de kaldırıp yerine İstanbul Polis Müdürlüğü kuruluncaya kadar yürütmüştür.

21 Mayıs 1913 tarihli Polis Nizamnamesi, 2. Meşrutiyet devrinin koşullarına ve zamanın ihtiyaçlarına göre hazırlanmış ve bu Nizamname ile polisin örgütlenmesi, görev ve yetkileri, personelin dereceleri, sınıfları, mesleğe giriş, yükselme ve diğer tüm özlük işleri, soruşturma, yargılama, istifa, tayin, izin cezalandırma işleri, levazım işleri, polis karakolları ve görevleri, polisin kıyafeti ve davranış biçimleri yeniden düzenlenmiştir. Bu Nizamnamede polis, piyade, süvari ve sivil olmak üzere üç sınıfa ayrılmış, meslek dereceleri, sıralaması, polis adaylığı, polis memurluğu, komiser muavinliği, komiserlik, merkez memurluğu, polis müdürlüğü kısmı, adli ve idari riyaset ve müdüriyetleri emniyet müdürlüğü, Emniyet Umumiye Müdürlüğü, İstanbul Polis Müdüriyeti Umumiyesi Müdürlüğü, İstanbul Polis Müdüriyeti Umumiyesi olarak düzenlenmiştir. Başkent Polis Teşkilatı diğer illerden ayrı düşünülmüş, illerde polis müdürlüğü kurulacağı liva ve kazalarda birer amirin yönetiminde yeteri kadar polis bulunduracağı belirtilmiş, polis mesleğine alınma ve yükselme şartları aydınlatılarak polisin değişik hizmet yerlerinde görev ve yetkileri tam olarak belirtilmiştir. (http://www.aksaray.pol.tr/osmanlida_polis.asp)

1.3.2.3. Osmanlı Polis Okullarında Genel Olarak Okutulan Dersler

Osmanlı Devleti zamanında 1907 yılında açılan ilk polis okulunun ardından açılan ve kapatılan polis okullarıyla birlikte, İstanbul Polis Okulu'nda genel olarak okutulan dersler: Ceza Kanunu, Ceza Tatbikatı, Nizam, Sıhhat Bilgisi ve İlk Yardım, Meslek Eğitimi, Karakol Görevleri ve Yazı İşleri, Güzel Yazı, Parmak İzi ve Fotoğraf, Telgraf ve Telefon, Tarih ve Coğrafya, Tabanca Atış Eğitimi ve Uygulaması, Motorlu Nakliye Araçlarının Sevk ve İdaresi, Kroki, Haritacılık ve Beden Eğitimi'dir (Şahin, 2001:75).

1.3.2.4. Cumhuriyet Döneminde Güvenlik Hizmetleri

TBMM'nin kuruluşundan iki ay sonra, bugünkü Emniyet Genel Müdürlüğü'nün temelleri atıldı. Böylelikle iki yıl süreyle biri İstanbul'da, biri de Ankara'da olmak üzere iki ayrı ama aslında aynı görevi üstlenen iki başlı teşkilat tek bir teşkilat olarak görev yapmaya başladı. Sonuçta savaş döneminde görev alanı İstanbul ile sınırlı kalan Emniyet-i Umumiye Müdüriyeti, savaşın kazanılmasından sonra Ankara'da kurulan Emniyet Genel Müdürlüğü ile birleşti. Bu yeni kuruluşun kadrosu zamanın şartları doğrultusunda yetersizdi. Bu olumsuzluklara rağmen Ankara'da kurulan Emniyet Genel Müdürlüğü, hızlı bir şekilde kuruluşunu tamamlayarak ülkenin asayiş ve güvenliğini sağlamada başarı gösterdi (Karadavut, 2002:17).

Emniyet Teşkilatı'nın yapılanmasını düzenleyen 19 Mayıs 1930 tarihli, "Dâhiliye Vekâleti Merkez Teşkilatı ve Vazifeleri Hakkında Kanun" yürürlüğe girdi. Bu kanuna göre Emniyet Genel Müdürlüğü ülkenin genel güvenliği ile uğraşan, birinci şube, idari, belediye ve adli işlerle uğraşan ikinci şube, özlük işleri, eğitim-öğretim, saymanlık, donatım işlerini yürütmek üzere iki bürodan oluşan üçüncü şube, yabancılarla ilgili işlerle uğraşmak üzere oluşan dördüncü şube, zabıtaya ait teknik, istatistik ve yayım işleriyle uğrayan beşinci şube ile teşkilatın haberleşme hizmetlerini yürütmek, iş sahiplerinin müracaatlarını kabul ve sonuçlandırılmasını izlemek üzere kurulan evrak bürosu ile birlikte altı kısımdan olunmaktaydı. Cumhuriyetle birlikte

yapılanma sürecine giren Emniyet Genel Müdürlüğü, Polis Nizamnamesini yürürlükten kaldırılarak yerine, 4 Haziran 1937 tarihinde 3201 sayılı kanun ile Emniyet Teşkilatı Kanununu kabul etti. 1934 yılında da, 2559 sayılı Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu'nun da yürürlüğe girmesinden sonra, Emniyet Teşkilatı'ndaki polis mevcudu hızlı bir şekilde artmaya başlamıştır (Çağlar, 2004: 41-44).

Türk Polis Teşkilatında tarihsel süreç içerisinde zamanla yeniden yapılanmaya ihtiyaç duymuştur. Bu ihtiyacın nedenlerine bakıldığında:

1. Teknolojik gelişmeler,
2. Toplumun sosyo-ekonomik ve politik olarak yapısal değişikliğe uğraması,
3. Nüfus hareketleri,
4. Suç ve suçluların tür, sayı ve nitelik olarak değişmesi,
5. Polisin görevlerinin tür ve özellik olarak değişmesi,
6. Çeşitli nedenlerle polisin etkinlik ve verimliliğinin düşmesi,
7. Halkın polisten beklentilerinin değişmesi,
8. Polisin genel politikalarındaki değişiklik,
9. Yeni yasalarla polise daha çok görevler verilmesi,
10. Çağın gelişen koşullarına göre daha etkin ve verimli çalışmayı sağlamak,
11. Gelişmiş ülkelerin polisiye uygulamalarına uyum sağlamak (Sönmez, 2005:15).

24 Haziran 1920 tarihinden itibaren, biri İstanbul'da Osmanlı Hükümetine, diğeri de Ankara'da Milli Hükümete bağlı iki ayrı polis teşkilatı görev yapmaktaydı. 24 Şubat 1923 tarihinde İstanbul'daki Emniyet Teşkilatı, İstanbul Emniyet Müdürlüğü adı altında Ankara'da bulunana Emniyet Genel Müdürlüğüne bağlanmıştır. Bu tarihten sonra polis tek merkezden yönetilmeye bağlanmıştır.1923 yılında Ankara bulunan Emniyet Genel Müdürlüğünün; bir genel müdürü, bir genel müdür yardımcısı, seyir sefer şubesi, memurlar şubesi ve bir teftiş heyeti olmak üzere toplam 33 personeli bulunmaktaydı.

14 Mayıs 1930 tarih ve 1624 sayılı Dâhiliye Vekâleti Merkez Teşkilatı ve Vazifeleri hakkındaki kanun, Haziran 1930 yılında yürürlüğe girmiştir. Bu kanun ile polis teşkilatında yeni ihtisas bölümleri oluşturulmuştur. Suç ve suçluyu bulmada bilimsel çalışmalar yapan günümüzdeki “polis laboratuvarları” ayrı bir birim olarak “fen ve neşriyat” adı altında 5. şube olarak bu tarihte teşkilatlandığı görülmektedir.

Cumhuriyetten sonra polis teşkilatının yapısını düzenleyen kanun, 30 Haziran 1932 gün ve 2049 sayılı Polis Teşkilatı Kanunu'dur. Bu kanun aynı yıl eylül ayında yürürlüğe girmiş ve 1913 tarihli polis nizamnamesinin bu kanuna aykırı hükümleri iptal edilerek, Cumhuriyet polisinin yeni teşkilat esasları belirtilmiştir.

2049 sayılı polis teşkilat kanunu ile getirilen yeniliklerden birkaçı aşağıda verilmiştir;

1. Polislik bir meslek dalı haline getirilmiştir,
2. Tecrübe ve uzmanlaşmaya önem verilmiş, sivil kadrolar artırılmıştır,
3. Bu kanun ile illerdeki polis yöneticilerinin emniyet müdürü ve emniyet memuru olmaları sağlanmıştır,
4. Teftiş hizmetleri ön plana çıkartılmıştır,
5. Kadın polislerin mesleğe alınmaları sağlanmıştır,
6. İllerin önemi ve nüfusuna göre polis müdürlerinin atanması göz önünde bulundurulmuştur.

2049 sayılı yasa ile aynı gün çıkartılan 2050 sayılı dâhiliye vekâleti merkez teşkilatı ve vazifeleri hakkındaki kanunun bazı maddelerinin tadili hakkındaki kanun ile asayiş hizmetlerini yürütmek üzere altıncı şube müdürlüğü kurulmuştur. Üniformalı ve sivil olarak ikiye ayrılmıştır.(Düstur,111.Tertip)

23 Haziran 1934 tarih ve 2531 sayılı kanunla dâhiliye vekâleti merkez teşkilatı ve vazifeleri hakkındaki kanunda değişiklik yapılarak hudut işleri ile uğraşmak yedinci şube müdürlüğü kurulmuştur (Yılmaz,1996).

Cumhuriyetin ilanından sonra, polis kurumlarının yenilenmesi yolunda ilk adım, 30 Haziran 1932 tarih ve 2049 sayılı yasa ile atılmıştır. Bu kanunla getirilen yenilikler hızlı bir süreçte gelişen değişimleri karşılamada yetersiz kalmıştı. Zamanın toplumsal gelişmeleri, çeşitli siyasal olaylar, icat edilen silahlar polisin işini ağırlaştırması yanında da, demokratik gelişmelerin etkisiyle de polisin daha anlayışlı olması isteniyordu.

Bu gelişmeler, yeni bir polis modelinin gerekliliğine işaret ediyordu. Artık, kendini yetiştirmiş, mesleğinde uzman, bilgili polislerden müteşekkil bir teşkilata ihtiyaç duyulmuştu. Polis teşkilatının modern yapısı, 4 Haziran 1937 yılında çıkartılan 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu ile sağlanmıştır.

3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu'nun çıkartılmasındaki amaç, polisliği hem nitelik ve hem de nicelik yönünden yükselterek, polislik işlerinin gerektiği gibi görülmesi ve polislerin imkân dâhilinde refaha ermeleridir. Kanun çağın gerekleri göz önünde bulundurularak, geniş bir perspektifte hazırlanmıştır. Kanunun hazırlanmasında birçok Avrupa devletlerinin polis teşkilatları incelenmiş ve polisin görevleri teşkilat yapısı ve polisi ilgilendiren diğer hususlar göz önünde bulundurulmuştur.

3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu'nun, TBMM'deki görüşmelerinde zamanın İçişleri Bakanı Şükrü Kaya kanunla ilgili olarak şöyle diyordu:“Zabıta kuvveti bir memleketin şekli idaresinin de bir ifadesidir. Polis memleketin iktisadi bir elamanıdır. Arkadaşlar, asayiş ve inzibat olmayan bir yerde istihsal de olmaz.”(Polis Dergisi, 1937:4042).

Hazırlık aşamasında 36 madde içeren kanun tasarısı Hükümet Tarafından, 18 Temmuz 1936 yılında TBMM'ye “Polis Teşkilatı Kanunu” adı altında sunulmuştu. Yapılan komisyon çalışmalarında kanunun adı, “Emniyet Teşkilatı Kanunu” olarak değiştirilmiş ve madde sayısı 96'ya çıkartılmıştır. Bu değişiklikler, kanunun yalnız polise değil tüm güvenlik kuvvetlerine hitap etmesi anlayışından kaynaklanmıştır (Tongur,1947).

Kanunda zabıta; umumi ve hususi zabıta olarak iki kısma ayrılmış ve bunlar arasındaki işbirliğini de vurgulamıştır. Polisin görevleri sivil ve resmi olarak iki kısımda incelenmiştir. Polisin görevine göre tanyacağı silahın seçimi, İçişleri Bakanlığı'na bırakılmıştı. Yine bu kanunla, polisin ifa ettiği görevin niteliğine göre, idari, siyasi ve adli kısımlara ayrılmıştır (Alyot, 1947:191).

3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu ile ülkenin emniyet ve asayiş işlerinden İçişleri Bakanı sorumlu kılınmıştır. Ayrıca kanunla polis teşkilatının meslek dereceleri, merkez ve taşra teşkilatının kuruluşu, mesleğe giriş ve terfi usulleri kanunda yer almıştır. Kanunun hazırlanma tekniği bakımından günün ihtiyaçlarına cevap vermiş ve günümüze kadar uygulaması devam etmiştir.

3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu ile, mesleğe giriş ve tayin işlemlerinin Emniyet Genel Müdürlüğü'nce takip edilmesi suretiyle, merkezi denetim tamamen sağlanmış oluyordu. Ayrıca, mesleğe başlayan bayanların, erkek meslektaşları ile aynı haklara sahip olduğu kabul edilerek, evvelce konulan sınırlama kaldırılmıştır.

Bu kanun ayrıca, bir memurun bir daha emniyet teşkilatında görev yapmamak üzere meslekten çıkarılma sebeplerini hükme bağlamıştır.

Polisin görev ve yetkileri, Polis Nizamnamesinin yürürlüğe giriş tarihi olan ve Türk Polis Teşkilatı'nın kuruluş tarihi olarak kabul edilen 10 Nisan 1845'ten bu yana, yurttan egemen olan rejimin görüş ve düşüncesine göre şekillendiği, ancak Cumhuriyet ile birlikte büyük bir gelişme gösterdiği görülmektedir.

Cumhuriyetin ilan edildiği yıllarda polis yetkilerini, 1907 ve 1913 tarihli polis nizamnameleri ile diğer bazı kanunlardan almıştır. Ancak yeni bir devletin kurulmasıyla yeni bir teşkilatlanmanın ortaya çıkması ve mevzuat arasında uyumsuzlukların doğması, polisin görev ve yetkilerinin yeniden gözden geçirilmesi gereği hasıl olmuştur. 4 Temmuz 1934 tarihinde 2559 sayılı "Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu" yayımlanarak yürürlüğe konulmuştur. Ayrıca 7 Nisan 1938 tarihinde, 2/8501 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Nizamnamesi çıkartılmıştır. Halen yürürlükte bulunan Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu birinci maddesinde polisin görev ve yetkileri şu şekilde belirtilmiştir;

"Polis, asayiş amme, şahıs, tasarruf emniyetini ve mesken masuniyetini korur. Halkın ırz, can ve malını muhafaza ve ammenin istirahatını temin eder. Yardım isteyenlerle yardıma muhtaç olan çocuk, alil ve acizlere muavenet eder. Kanun ve nizamnamelerinin kendisine verdiği vazifeleri yapar."

Polise bu kanunla verilen görev ve yetkiler yanında bazı kanunlarla da birçok görev ve yetki verilmiştir. 2559 sayılı PVS (Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu) ile polise özel yetkiler verilmiştir. Bu yetkilerden bazıları şunlardır: Parmak izi ve fotoğraf alma yetkisi, filmlerin kontrolü yetkisi, halkın rahat ve huzurunun bozulmasının önlenmesi yetkisi, bazı mahalleri kapatılması yetkisi, zapt ve müsadere etme yetkisi, silah kullanma yetkisi, yakalama yetkisi, ifade alma yetkisi, nezarete tutma yetkisi, evlere girme yetkisi. 2559 sayılı PVS kanunu halen günümüzde yürürlükte olan bir kanundur.

Cumhuriyetin ilanı ile birlikte, hukuk devleti olmanın gereği olarak birçok kanun çıkartılmış ve polisin yetkilerinin sınırları çizilmiştir. 1930'lu yıllarda polise verilen bu görev ve yetkilerin, günümüz koşullarına göre bazı değişikliklere uğramış ancak temel felsefe kendisini aynen korumuştur.

30 Haziran 1932 tarih ve 2049 sayılı, Polis Teşkilatı Yasası çıkarılmıştır. Bu yasanın getirdiği en önemli yenilik, polisin özel bir meslek olduğunu, polis eğitiminin okullarda yapılması gerektiğinin belirtilmesidir. Ayrıca yeteri kadar polis okulu açılması ilk defa bu yasada belirtilmiştir (Tongur, 1946).

1933 yılında, Ankara'da Polis Enstitü binasının yapımına bağlanmış ve 6 Kasım 1937 tarihinde de öğretime açılmıştır. 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu ile polis eğitimi, bilimsel bilgi üzerine oturtulmuş, sistemli bir eğitime dönüştürülmüştür. O yıllarda polis eğitiminin sistemleştirilmesi ve yükseköğretim seviyesine çıkartılması ne kadar önemli ise, eğitim kurumunun öğretim programlarını çağın gereklerine göre oluşturulması da o kadar önemli idi. Geniş bir eğitim vizyonuna sahip yönetim, bir taraftan yurt dışından uzmanlar getirmiş bir taraftan da yurtdışın uzmanlar göndererek gelişmiş ülkelerdeki eğitim programları incelenerek, modern eğitim programları oluşturulmuştur(Tongur, 1946).

Polis Akademisi'nin, 25.04.2001 tarihinde kabul edilerek 09.05.2001 tarih ve 24397 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanıp yürürlüğe giren, 4652 sayılı Polis Yüksek Öğretim Kanunu ile üniversite konumuna getirilmesi ile sayıları 25 olan polis okullarının beş (5) tanesi kapatılmış, yirmi (20) tanesi iki yıllık Polis Meslek Yüksek Okulu'na dönüştürülerek, Polis Akademisi Bakanlığı'na bağlanmıştır. 10 Eylül 2003 tarihinde Bakanlar Kurulu kararı ile bu okullara ek olarak beş yeni Polis Meslek Yüksekokulu daha açılmıştır (Arslan,2004:8).

Polis okulları haricinde polis eğitimi ile ilgili ülkemizde iki (2) önemli kurum daha bulunmaktadır. Bu kurumlar, Polis Koleji ve Polis Akademisi'dir. Polis Koleji, emniyet teşkilatına orta ve üst kademedeki amir yetiştiren Polis Akademisi'nin veya Emniyet Teşkilatı'nın ihtiyaç duyduğu branşlarda, Fakülte ve Yüksekokulların öğrenci kaynağını sağlamak amacıyla kurulmuş, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne bağlı parasız yatılı, resmi üniformalı bir eğitim-öğretim kurumudur. Polis Koleji, 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu'nun 19. Maddesine 4199 sayı ile eklenen bir fıkra gereğince, 15.06.1938 tarihinde Anıttepe'deki Polis Enstitüsü binasında kurulmuştur. İlk mezunlarını 1941 yılında veren Polis Koleji, 1950 yılında kapatılmıştır. Polis Koleji mezunlarının meslekte daha başarılı oldukları göz önünde bulundurularak, 1958 yılında yeniden öğretime bağlanmıştır. 1978 – 1979 eğitim – öğretim yılında Ankara'nın Yenimahalle İlçesi, Çamlıca Mahallesi'ne taşınmıştır. Günümüzde İlk

Dereceli Amir Yetiştirme Kursu olarak, eğitim ve öğretime devam etmektedir. 1985 yılında İzmir, İstanbul ve Afyon'da açılan okullarla Polis Koleji sayısı dörde yükselmiş, 1988 yılında Afyon Polis Koleji'nin kapatılarak Adana ve Kayseri kolejlerinin açılmasıyla, Polis Koleji sayısı beşe yükselmiştir. 1992 yılında Adana, Kayseri ve İzmir Polis Kolejleri, 1994 yılında da İstanbul Polis Koleji kapatılarak sadece Ankara Polis Koleji kalmıştır (www.poliskoleji.k12.tr).

Polis Kolejine kız öğrencilerin alınması amacıyla yönetmelikte değişiklik yapılarak 25 Mayıs 2002 tarihinde Resmi Gazete'de yayınlanmıştır. 2003–2004 eğitim – öğretim yılında da ilk defa kız öğrenciler polis kolejine alınmıştır (Arslan, 2004:8).

Polis Koleji lise seviyesinde eğitim veren, müfredat olarak Milli Eğitim Bakanlığı'na, yönetim açısından ise İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne bağlı olan ve yabancı dil ağırlıklı eğitim veren bir okuldur. Sadece Fen Lisesi ayarında bir eğitim verilmektedir. Polis Kolejinin öğrenci kaynağını, 8 yıllık ilköğretimi tamamlayan diploma notu 3'ün üzerinde olan öğrenciler arasından, mülakat, beden eğitimi ve yazılı sınavlarda başarılı olanlar oluşturmaktadır. Polis Kolejini başarıyla tamamlayanlar Polis Akademisinde lisans eğitimine geçmektedir (Güloğlu,2003:106).

Bugünkü adıyla Polis Akademisi, emniyet hizmetlerinin, amir ve yönetici kademelerinde görev alacak polis amirleri yetiştirmek üzere, 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu'nun 18. maddesine istinaden 1937 yılında Polis Enstitüsü adıyla bir yıllık meslek içi yüksekokul olarak kurulmuştur. 1940 – 1941 eğitim – öğretim döneminden itibaren iki yıllık yüksekokullar, 1962 – 1963 eğitim – öğretim yılından itibaren de Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulunca üç yıllık meslek yüksekokulları içerisine alınmıştır. 1980 yılında da eğitim süresi üç yıldan dört yıla çıkarılmıştır (Koçak ve diğerleri, 2004:307).

28 Kasım 1984 tarih ve 3087 sayılı Polis Yüksek Öğrenim Kanunu ile akademik bir yapıya kavuşturulmuş ve Polis Akademisi adını alarak, Emniyet Teşkilatına orta ve üst düzeyde amir yetiştiren, Emniyet Genel Müdürlüğüne bağlı lisans seviyesinde eğitim veren bir okul durumuna gelmiştir. Akademi mezunları aday komiser yardımcısı olarak Emniyet Teşkilatında göreve başlamaktadırlar (Güloğlu, 2003:107).

Son olarak 09.05.2001 tarih ve 24397 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanarak yürürlüğe giren, 4652 sayılı Polis Yüksek Öğretim Kanunu ile Polis Akademisi Başkanlığı, bünyesinde Güvenlik Bilimleri Fakültesi, Güvenlik Bilimleri Enstitüsü ve Polis Meslek Yüksek Okulları bulunan bir üniversite konumuna getirilmiş ve bu kanunla birlikte kurulan Güvenlik Bilimleri Fakültesine amir yetiştirme görevi verilmiştir (Polis Yüksek Öğretim Kanunu,2001).

Güvenlik Bilimleri Fakültesinde hukuk, mesleki uygulamalı dersler, psikoloji alanında dersler, yabancı dil, Türk Dili ve Edebiyatı ile Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi dersleri okutulmaktadır. Polis Akademisine bağlı Güvenlik Bilimleri Fakültesinin eğitim kadrosu bilimsel hüviyeti olan öğretim üyeleri ile konularında uzman emniyet müdürlerinden oluşmaktadır. Güvenlik Bilimleri Enstitüsünde ise yüksek lisans ve doktora çalışmaları yapılabilmektedir (Çetiner, 2001:262).

1.3.3. Polis Memurlarının Mesleğe Hazırlanmasında Polis Temel Eğitiminin Önemi

Polis Meslek Yüksekokullarının kuruluşu, eğitimin zorluğu ve meslek içi sosyalleşme gibi önemli bazı kavramların bir polis memurunun mesleğe hazırlanmasında önemi büyüktür.

1.3.3.1. PMYO'lardaki Eğitimin Değerlendirmesi

Daha önce de vurgulandığı üzere 2001 yılında yürürlüğe giren, 4652 sayılı Polis Yüksek Öğretim Kanunu ile Polis Akademisi Başkanlığı bünyesinde Güvenlik Bilimleri Fakültesi, Güvenlik Bilimleri Enstitüsü ve Polis Meslek Yüksek Okulları bulunan bir yükseköğretim kurumu haline gelmiş ve bu kanunla birlikte kurulan Güvenlik Bilimleri Fakültesine amir yetiştirme görevi verilmiştir (Polis Yüksek Öğretim Kanunu, 2001).

1.3.3.2. Kuruluş

PMYO 09.05.2001 tarih ve 24397 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, 4652 sayılı “Polis Yüksek Öğretim Kanunu” ile kurulmuştur. Bu Kanunla mevcut Polis Okullarında reform niteliğinde yapısal ve içeriksel değişikliklere gidilerek, Emniyet Teşkilatı'nın ihtiyacı olan polis memurlarını yetiştirmek üzere, iki yıllık ön lisans düzeyinde, mesleki eğitim-öğretim yapan PMYO'lar kurulmuştur. PMYO kurumsal olarak Polis Akademisi bünyesine dâhil edilmiş ve Akademi Başkanı bu okulların bütün faaliyetlerinin yönetim, gözetim ve denetiminden sorumlu hale gelmiştir (Polis Yüksek Öğretim Kanunu, 2001).

PMYO'nun kuruluş amacı öğrencileri: Atatürk İlke ve İnkılaplarına ve Atatürk Milliyetçiliğine bağlı, Devletin Ülkesi ve Milleti ile bölünmez bütünlüğüne duyarlı, Türkiye Cumhuriyeti Devletine karşı ve görev sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getiren, Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini taşıyan, Türk olmanın şeref ve sorumluluğunu duyan, toplum yararını şahsi menfaatinin üstünde tutan aile, ülke ve millet sevgisiyle dolu, emniyet teşkilatının ilerlemesine yardımcı olabilecek nitelikte ilmi, mesleki, teknik bilgi ve beceri sahibi, polis olmanın şeref, gurur ve şuurunu taşıyan ve polis üniformasının gerektirdiği saygınlığı yürütebilen, hizmetin görülmesi esnasında karşılaşıacağı sorunları Anayasa'da belirlenen, Cumhuriyetin nitelikleri doğrultusunda çözüm ve takip kabiliyeti gelişmiş, mesleki kültürün ortak maddi ve manevi değerlerini benimseyen, beden, zihin, ruh, ahlak ve duygu bakımından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş, hizmetin kanunlara uygun olarak yapılması ve arzu edilen neticeye yaklaşması için, inançlı ve şuurlu bir şekilde meslek disiplininin gerektirdiği tavır ve davranışları gösteren, sorumluluklarını yüklenilme şuuruna ve başarılı görevler yapabilme yeteneğine sahip, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü bilincine sahip, İnsan haklarına saygılı, polis meslek etik kurallarına bağlı, meslek mensubu olarak, yetiştirmek şeklinde belirlenmiştir (Polis Akademisi Başkanlığı, 2001).

1.3.3.3. PMYO'larda Eğitim Öğretim

Ön lisans düzeyinde eğitim ve öğretim veren PMYO'larda teorik ve uygulamalı olarak haftalık 28 saat ders verilmektedir. Dersler yıllıktır ve 14 haftalık 2 dönem sürmektedir. Ders sayısı 1. sınıfta 15 ve 2. sınıfta 15 olmak üzere toplam 30 derstir (Polis Akademisi Başkanlığı, 2001b: 10).

PMYO'lardaki derslerde 3 ara sınav ve 1 yılsonu finali yapılmakta; ara sınav notlarının % 40'ı ile yılsonu final sınav notunun % 60'ının toplanmasıyla öğrencinin başarı notu tespit edilmektedir (Polis Akademisi Başkanlığı, 2001, s.10). PMYO'larda daha önce 9 aylık eğitim veren polis okullarından farklı bir ders programı uygulanmaktadır.

PMYO'larda Silah Bilgisi ve Atış, Yakın Savunma, Önleyici Polis Hizmetleri ve Polis Taktikleri, Polisin Yetkileri ve Polis Etik gibi mesleki dersler yanında ön lisans için zorunlu olan Yabancı Dil ve Türk Dili dersleri ile bireysel gelişimi, hedef kitleyi tanımaya yönelik Davranış Bilimleri, Gelişim Psikolojisi ve Toplum Psikolojisi dersleri de verilmektedir (Polis Akademisi Başkanlığı, 2001: 3).

PMYO derslerinin içerisinde hukuk biliminin önemli bir ağırlığı vardır. Mezun olan bir PMYO öğrencisi 1. sınıfta Hukukun Başlangıcı, Ceza Hukuku (Genel), Polis Meslek Hukuku ve Disiplin Hukuku olmak üzere haftada 8 saat, 2. sınıfta da Ceza Hukuku (Özel), Ceza Muhakemeleri Usul Hukuku ve Medeni Hukuk, olmak üzere haftada 6 saat hukuk eğitimi alarak mezun olmuş olacaktır. Ders programına bakıldığında polis mesleği için önem taşıyan mesleki derslerin 2 yıl okutulduğu görülmektedir. Bunlar Beden Eğitimi, Yakın Savunma, Silah Bilgisi ve Atış dersleridir. Yabancı Dil eğitimi de 2 yıl süreyle verilmektedir.

PMYO'larda uygulamalı eğitimler büyük önem taşımaktadır. Bu eğitimlerde temel hedef her öğrencinin "yaparak öğrenmesi" kuralıdır. Bu amaçla bu okullarda yer yer uygulamalı eğitim karakolları da bulunmakta; telsiz, alkolmetre, takometre, radar gibi araç ve gereçler temin edilerek uygulamalar yapılmaktadır. Ayrıca İl Emniyet Müdürlükleri'nden uyuşturucu ve patlayıcı madde örnekleri gibi materyaller temin edilmektedir. Ancak birebir olayların içine hukuki alt yapısı hazırlanarak dahil olunamadığı için uygulamalı eğitim girişimlerinde gereken faydanın alınamadığı gözlenmektedir.(Polis Akademisi Başkanlığı, 2002)

PMYO'larında eğitim parasız, yatılı ve resmi üniformalıdır. Öğrencilerin iaa ve sağlık giderleri ile diğer istihkakları devletçe karşılanmaktadır. PMYO'lara alınan öğrenciler bölgelerinin dışındaki bir PMYO'da eğitime başlamakta böylece, yurdumuzun değişik bölgelerinin de görmek, sosyo-ekonomik farklılıkları yaşamak, aile bağ ve sorumlulukları altında kalmadan daha çok eğitim ve öğretime yönelmek durumunda bırakılmaktadır. Öğrenim süresi içerisinde başarılı olan öğrenciler emniyet teşkilatı kadrolarına, aday polis memuru olarak atanmaktadır (Altınar, Bozkurt ve Topkaya, 2001: 140).

1.3.3.4. Eğitimin Önemi

Eğitim, bireyin doğumundan ölümüne kadar süre gelen bir süreçtir. Bu süreçte bireylere çeşitli bilgi, beceri, tutum ve değerler kazandırılır. Bu öğrenmeler bireyin davranışlarında gözle görülebilen değişikliklere neden olur.

Eğitim en geniş anlamıyla bireyde kendi yaşantıları yoluyla davranış değişikliği meydana getirme süreci olarak tanımlanabilir.

1. Eğitim bir süreçtir,
2. Eğitim sonucunda bireyde davranış değişikliği meydana gelir,
3. Davranış değişikliği bireyin yaşantıları sonucu meydana gelir,

Tanımdan da anlaşıldığı gibi eğitim kavramının kapsamı oldukça geniştir. Bu tanımdan yola çıkarak bizleri etkileyen ve davranışlarımızın değişmesine neden olan her türlü etkinliğin eğitim olduğu söylenebilir. Diğer bir deyişle bizler, aile içinde aile üyeleri ile akran gruplarında, arkadaşlarımızla, kitle iletişim araçları ile okulda öğretmenlerimizle etkileşim kurarak eğitiliriz ve birçok önemli davranış biçimi kazanırız. Ancak değişik ortamlarda gerçekleşen bu eğitim süreçleri özelliklerine göre farklı isimlerle nitelendirilmektedir (Erden 1998, s. 13).

Çağdaş eğitim; öğrencilerin bedensel, psikolojik ve toplumsal yönlerden bir bütün olarak devamlı bir şekilde gelişmelerine, topluma aktif uyum yapabilecek mutlu ve üretken kişiler olarak yetişmelerine ortam sağlayarak yardım etmek (Yeşilyaprak, 2002:2) olarak düşünüldüğünde eğitim kurumlarının öğrencilere sunmaları gerekli bir dizi hizmet alanıyla karşı karşıya oldukları anlaşılmaktadır. Bu

hizmet alanları genel olarak; eğitim-öğretim, yönetim ve öğrenci kişilik hizmetleri olarak üç grupta toplanmaktadır. Eğitim sürecini oluşturan bu üç hizmet alanının da nihai amacı; öğrencilerin bütün yeteneklerini en üst düzeyde geliştirmelerine olanak sağlamaktır (Kepçeoğlu, 1985:28-31). Öğrencilerin bütün yeteneklerini en üst düzeyde kullanmaları “kendini gerçekleştirme” kavramı ile ifade edilmektedir. Bu açıklamalar ışığında okulun ve eğitim sisteminin genel amacının öğrencilerin kendilerini geliştirmeleri için uygun gelişim ortamları sağlamak olduğu söylenebilir. Öğrencilere söz konusu gelişim ortamlarını sağlayabilmede üç hizmet alanının da birbiri ile koordineli ve aktif bir şekilde iş görmesi gerekmektedir.

Eğitim bireyin davranışında kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak istedik değişme meydana getirme sürecidir. Bireylerin davranışlarında meydana getirilen bu değişmelerin bütün toplumu etkilemesi kaçınılmaz bir olgudur. Günümüzde; çeşitli alanlarda ün yapmış bilim adamlarıyla siyaset liderlerin ve yöneticilerin eğitim yoluyla toplumların bir değişme süreci içine sokulacağına inanmış olmalarının bir nedeni de budur (Kaya 1996, 11).

Planlı eğitim etkinlikleri formal eğitim olarak adlandırılmaktadır. Formal eğitim sürecinde bireyde davranış değişikliği meydana getirmek üzere bilinçli, planlı ve kasıtlı bir biçimde öğrenme ortamı düzenlenir. Bu süreçte bireyin davranışları belli amaçlar doğrultusunda değiştirilir. Kuşkusuz değiştirilmek istenen davranışlar toplum tarafından uygun görülen ve istenilen davranışlardır. Bunlara istedik davranışlar denir (Erden 1998, 14).

Eğitim, insanın kendi başına kazandığında, edindiğinde çok uzun yıllar alacak olan bilgiyi, beceriyi, kısa sürede insana kazandırmak için vardır. Eğitim, geçmiş kuşakların ömürlerini harcayarak edindikleri bilgi, beceri birikimini, kısa sürede düzenli bir biçimde, insana kazandırmak için uğraşır. Eğitim, insanı yüceltmektir. Eğitim, insana kendisinin ne olduğunu göstererek insanın kendini tanımasına, bilmesine, bulmasına yardım etmektir. Bu yüzden insan, eğitimi değerli bulmakta; aramaktadır. Çağımızda, eğitimsiz kalmak, aç kalmak, susuz kalmak gibi insanın yaşamını tehlikeye sokmaktadır (Başaran 1996, 35).

Bütün bunlara göre esas olan; eğitimin ruhsuz bilgi ve hüner kazandırmaktan ziyade bir davranış ve şahsiyet olgunlaştırma süreci olduğu, bunun ise model şahsiyetle yaşanacak ortak öğrenme tecrübeleri çerçevesinde gerçekleştirilebileceğidir.

Eğitimci ve eğitilen şahsiyetinin her çeşit aracın önüne çıkarıldığı bu anlayışta eğitimci model şahsiyetinden beklenen stratejik rol; öğrencinin muhatap olduğu olumlu-olumsuz, önemli-önemsiz, soyut-somut ve basit-karmaşık potansiyel öğrenme ve davranış oluşumları bağlamında önceden belirlenen amaç ve ilkeler istikametinde filtre görevi yapmak, insan şahsiyetinin hiyerarşik katları bakımından dengeli beslenmesini kılavuzlara ve her şeyden önemlisi şahsiyetin dinamik karakteri icabı, insanda yaşam boyu devam eden sosyo-ekonomik doğum ihtiyacını karşılayacak kendi kendine yeterlilik ve problem çözme formasyonunu simgeleyen öğrenme açısı oluşturmaktadır (Akgündüz 1998, 28).

1.3.3.5. Polis Eğitimi

Polis eğitimi, genel eğitimin bir parçası olmakla beraber, mesleki bir eğitim olması sebebiyle genel eğitimden ayrılmakta ve kendisine özgü nitelikler arz etmektedir. Nitekim stratejik önemi ve mesleğin özelliği dolayısıyla polis eğitimi bütün dünyada ve bu arada ülkemizde genel eğitimin dışında tutulmuştur. Polis için sıradan bir eğitim almak yeterli değil, iyi eğitilmiş olmak gerekir. İyi eğitilmeyen personelin topluma yarardan çok zararı vardır. Ne var ki, polisin yeterli eğitim düzeyinde olduğu söylenemez. Zaten, polise yapılan eleştirilerin başında eğitim gelmektedir. (Küllü, 1999, 22)

Polis bir kanun uygulayıcısı olarak tanımlanmaktadır. Bilindiği gibi kanunlar ancak iyi uygulayıcıların elinde bir anlam kazanır. İyi kanunlar, kötü uygulayıcıların elinde topluma her zaman zarar verir ve insan haklarını zedeler. Zaten kötü kanun yok, kötü uygulayıcı vardır. Oysa iyi kanun uygulayıcısı, kanunları harfî harfine değil, onun ruhuna inip anlayarak iyi yorumlayabilen eğitilmiş kişidir (Küllü, 1999, 22).

Diğer taraftan polis, adaletin ilk kapısı veya başlangıç noktasıdır. Adalet ise, bir ülkede mülkün temeli olarak tanımlanmaktadır. Dolayısıyla polis eğitimine önem vermek, aslında adaletin çabuk gerçekleşmesine ve insan haklarına önem vermektir. Gerçekten, bir ülkede adli makamlar polisin yaptığı araştırma ve soruşturma sonuçlarına göre karar vermektedir. Bunlar görevlerini süratli ve ciddi yaptığı,

gerekli bilgi ve belgeleri gerektiği yer ve zamanda sağlıklı bir şekilde adli makamlara sunabildiği ölçüde, yargı daha süratli ve isabetli karar verebilecek ve adalet daha çabuk gerçekleşecektir. Böylece, halkın hem araştırmalarını ciddi yapan polise, hem de süratli ve isabetli karar veren yargıya güven ve desteği artacaktır. Ama bütün bunların gerçekleyebilmesi, bir ölçüde polisin iyi eğitilmesine bağlı olduğundan, polis eğitimi önemlidir.

Polis eğitiminde amaç, öğrenciye yalnız mesleki bilgi ve davranışlar kazandırmak değil, bunun yanında özgür düşünebilme, iyi muhakeme edebilme, süratli ve sağlıklı karar verebilme yeteneğine sahip, değişen toplum şartlarına ayak uydurabilen polisler yetiştirmektir (Schulkes, 1994:5).

Bunun için öğrencilere;

Bağımsız düşünmeyi ve sorumluluk almayı,

Birlikte ve işbirliği halinde çalışmayı,

“Müşteri odaklı” anlayışa göre hizmet verme bilgi ve bilinci vermek gerekir.

Halkla devlet arasında bir tanzim ve uzlaşma kurumu olan polisin “dengeli ve ölçülü” yetiştirilmesi gerekir. Bunun için polis eğitimi yalnız beden eğitimi ve silah eğitiminden ibaret olmayıp, “ruh-beden ve kafa bütünlüğü” gibi birbirini tamamlayan üçlü bir dengeyi gerektirmektedir. Polis eğitimi, bir bakıma, “kafa, kalp (vicdan) ve kol” gücü arasında bir denge uyum kurabilme eğitimidir. Bilindiği gibi, insan vücudunda gönül (kalp) ne kadar salim olursa, gövde o kadar salim ve dengeli olacaktır. Bu denge sağlanamadığı takdirde, belli bir şekle ve kalıba sıkıştırılmış “dengesiz”, ruh sağlığı bozuk psikopat polis tipleri ortaya çıkar.

Diğer taraftan, çok yönlü bir özellik taşıyan polis eğitiminin, milli, milletlerarası ve mesleki yönleri vardır. Polis eğitiminde öğrenci, mensup olduğu milletin tarihi ve kültürel değerlerini, nereden gelip nereye gittiğini ve nasıl bir milli kimlik ve kişiliğe sahip olduğunu; küreselleşen bir dünyada demokrasi, hukuk devleti ve insan hakları gibi evrensel değerleri ve doğal olarak polis mesleğinin kendine özgü özellik, incelik ve tekniklerini en ince noktalarına kadar öğrenmek zorundadır.

Günümüzde terör ve suçla mücadele etmek, yalnız teknik mücadele değil, bir beyin ve bilgi mücadelesidir. Bu nedenle, polis eğitiminde polisin gücüyle birlikte, bilgi gücünü artırmak ve “fikri” potansiyelini, fiziki gücünün önüne geçirmeye

çalışmak gerekir. Çünkü çağdaş polis, pozu gücü veya fiziki gücünün yanı sıra, kafa gücü veya bilgi gücüyle görev yapmaktadır.

Günümüzde her alanda hızlı gelişme ve değişimler sonucunda özellikle sosyal entegrasyonların düşmeye ve gerilemeye başladığı görülmektedir. Toplumdaki sosyal gelişim ve değişimin farklı boyutlar kazanmasıyla, otorite ve otoritenin sembolü olan polise karşı bakış tarzı değişmiş ve polisten beklentiler de artmıştır.

Kabul etmek gerekir ki, sosyal, kültürel ve ekonomik gelişmeler ve toplumda meydana gelen çeşitli boyuttaki değişimler, günümüzde; devlet, hukuk ve insan hakları kavramları ile birlikte, özellikle polis ve güvenlik gibi konularda da yeni yaklaşımların gelişmesine yol açmıştır.

Ancak Türk polis teşkilatının daha da geliştirilmesi ile birlikte etkili, süratli ve kaliteli hizmet verebilmesi bakımından, halkın polisten beklentilerini de içine alan bir bütünlük içerisinde değerlendirilmesinin yapılması ve yeniden yapılandırılması gerekmektedir. Eğitim, en genel anlamıyla, insan davranışlarında istendik yönde değişiklik meydana getiren bir etkinlik ya da süreçtir (Ertürk, 1979:13). Eğitimin bireysel, toplumsal, siyasal sosyal ve ekonomik işlevleri de bulunmaktadır (Saracaloğlu, 1992:1).

1.3.3.6. Meslek İçi Sosyalleşme

Meslek içi sosyalleşme, öğrencilik dönemi, çalışma ortamı şeklinde ele alınabilir. Sosyalleşme kısaca kişinin içinde bulunduğu toplumun özelliklerini kazanma sürecidir. Sosyalleşme sistemli olmak yerine genellikle kendiliğinden gelişen bir süreçtir.

Arkadaşlık, hemşerilik gibi ilişkilerin önem taşıdığı bir kültürel ortamdan gelen adaylar, okullarda “devre arkadaşlığı” olgusuyla karşılaşmaktadırlar. Polis okulunda, oluşan devre arkadaşlığı sağlıklı bir arkadaşlık çerçevesinde gelişinde mesleğin icrasına olumlu katkı yaparken, sağlıklı gelişmezse mesleğin icrasını aksatacak bir dayanışmaya dönüşebilir.

2. GEREÇ VE YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, araştırmanın evreni, araştırmanın örnekleme, araştırmanın gurubu, araştırmanın veri toplama aracı ve emniyet teşkilatının polis memuru ihtiyacını karşılayan, Polis Meslek Yüksek Okullarında eğitim gören, polis memuru adaylarının polislik mesleğini tercih etme nedenleri, sosyo-ekonomik durumları ve spor yapma düzeylerinin karşılaştırılması sonucu ortaya çıkan verilerin analizi ile ilgili konular bulunmaktadır.

2.1. Araştırma Modeli

Belli bir zaman kesiti içinde çok sayıda denek veya objeden elde edilen verilerin analizi ile araştırma problemine veya problemlerine cevap arandığında, uygulanacak yöntem, betimsel (alan) tarama yöntemidir. Bu araştırmada görüşlerin belirlenmesi amaçlandığından, betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle incelemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımıdır. Araştırmaya konu olan olay, birey ya da nesne kendi koşulları içerisinde ve olduğu gibi tanımlamaya çalışır. Onları herhangi bir şekilde değiştirme, etkileme çabası gösterilmez. Önemli olan, ona en uygun bir biçimde gözleyip belirleyebilmektir (Karasar, 1998). Betimsel araştırma, belirli bir pazarlama probleminin çözümlenmesi amacıyla, değişkenlerin, değişkenler arasındaki ilişkilerin belirlenmesini ve hipotezlerin test edilmesini içerir (Kurtuluş, 1996).

2.2. Evren ve Örneklem

Bu araştırmanın evrenini; 2013-2014 yılları arasında Kırıkkale Polis Meslek Yüksek Okulu'nda okuyan, 351'i 1. Sınıf öğrencisi, 249'u 2. Sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. (PMYO öğrencilerinin sosyo - ekonomik durumları ve spor yapma düzeyleri)

PMYO öğrencilerinin örnekleme; 1-a, 1b, 1c, 1d, 1e, 1f,1g, 1h, 1i, sınıfı öğrencileri ve 2a, 2b, 2c, 2d, 2e, 2f sınıfı öğrencilerinin tamamıdır.

PMYO öğrencilerine yönelik anket sonuçları, öğrencilerin oluşturduğu örneklemin tamamı dahil edilerek alınmıştır. Araştırmanın evren ve örnekleminin belirlenmesi için, Polis Akademisi Başkanlığı'ndan 11.10.2012 tarih ve 1606 sayılı yazı ve Kırıkkale Polis Meslek Yüksek Okulu Müdürlüğü'nden 30.10.2012 tarih ve 924 sayılı yazısı ile izin alınmıştır.

2.3. Veri Toplama Tekniği

Bu araştırma, saha araştırma yöntemi ve bu tekniğin bir aracı olan anket uygulaması tekniğine göre yapılmıştır. Anketin örneklem gurubuna uygulanabilmesi için, Polis Akademisi Başkanlığı ve Kırıkkale Polis Meslek Yüksek Okulu'ndan gerekli izinler resmi evrak kanalı ile alınmıştır.

İkinci aşamada ise, hazırlanan anket taslağı Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi'nde görevli öğretim görevlilerine sunulmuştur. Öğretim görevlilerinden gelen görüş ve eleştiriler doğrultusunda anket üzerinde gerekli düzenlemeler yapılarak ankete son şekli verilmiştir.

Araştırmada, ölçeğin güvenilirliğinin hesaplanmasında Cronbach's Alpha katsayısı kullanılmıştır. (Cronbach's Alpha değeri hesaplanabilmesi bilmesi için, ölçekteki tüm sorulara cevap verilmesi gerekmektedir.) Anketteki sorulara verilen eksik cevaplar lineer interpolasyon yöntemi aracılığıyla tamamlanmış ve Cronbach's Alpha değeri hesaplanmıştır. Cronbach's Alpha değeri 0,809 çıkmıştır ve bu bize ölçeğimizin yüksek derecede güvenilir olduğu sonucuna ulaştırmıştır. (Cronbach's Alpha Değeri yorumu: “0,79< α <1- Ölçek yüksek derecede güvenilirdir.” – “0,59< α <0,8- Ölçek oldukça güvenilirdir.” – “0,4< α <0,6- Ölçeğin güvenilirliği düşüktür.” – “0< α <0,39- Ölçek güvenilir değildir.”)

Güvenilirlik analizi ise ölçmede kullanılan testlerin, anketlerin ya da ölçeklerin özelliklerini ve güvenilirliklerini değerlendirmek üzere geliştirilmiş bir yöntemdir. Yapılan analiz sonucunda KMO değerimiz “0,647” çıkmıştır ve bu bize örnekleminizin gücünün orta güçte bir örneklem olduğunu göstermektedir.

2.4. Verilerin Analizi

Ölçeğin uygulanması sonucu elde edilen veriler tanımlayıcı istatistik (frekans- yüzde-ortalama-standart sapma), Levene's Testi, Bağımsız Gruplarda T-testi ve Tamhane T2, Tek Yönlü Varyans Analizi kullanılarak çözümlenmiştir. İstatistiksel hesaplamalarda anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir. Ölçekten elde edilen puanların normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kolmogorov-Smirnov testi sonucunda dağılımın normal olduğu saptanmıştır ($z=1.357$; $p>0.05$). Varyans analizinin temel varsayımı olan varyansların homojen olup-olmadığına karar vermek için Levene's Testi uygulanmıştır. Uygulanan test sonucunda tüm ölçek ve her bir alt boyut için varyansların homojen olduğu ve özellikle varyans analizinden elde edilecek sonuçların sağlıklı olacağı söylenebilir. Güvenilirlik analizi ise ölçmede kullanılan testlerin, anketlerin ya da ölçeklerin özelliklerini ve güvenilirliklerini değerlendirmek üzere yapılan analiz sonucunda KMO değerimiz "0,647" çıkmıştır ve bu bize örneklemimizin gücünün orta güçte bir örneklem olduğunu göstermektedir.

3. BULGULAR

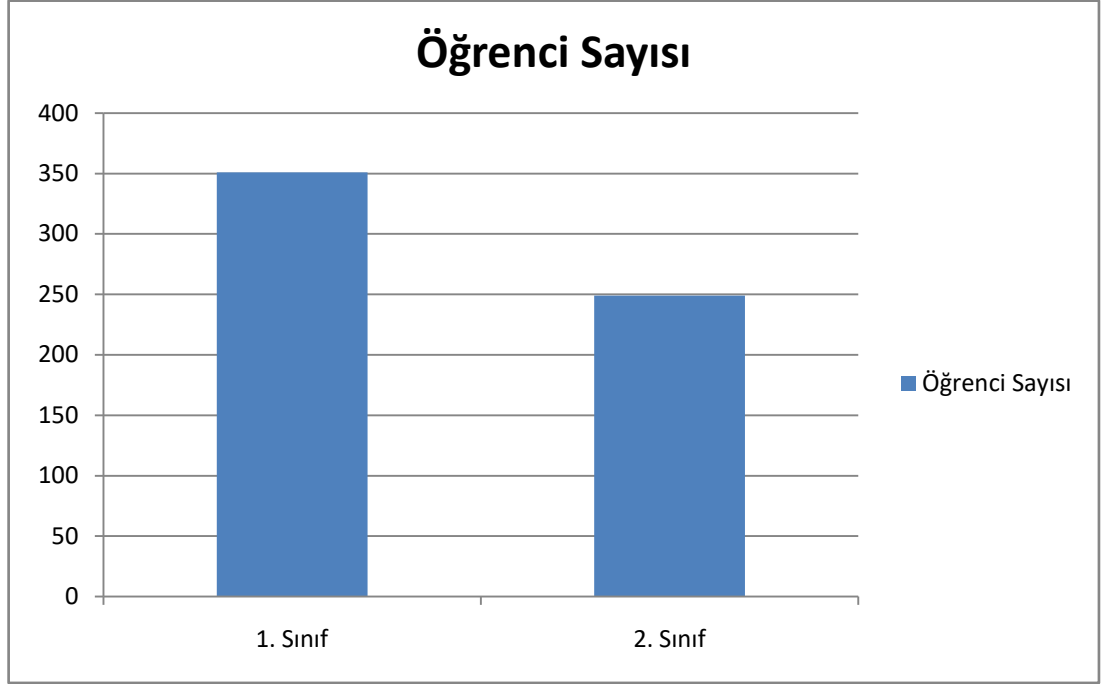
Birinci başlık altında öğrencilere ait kişisel bilgiler, ikinci başlık altında ise araştırma hipotezlerinin test edilmesine ilişkin bulgular yer almaktadır.

3.1. Örneklem Grubunun Kişisel Özelliklerine İlişkin Bulgular

Polis Meslek Yüksek Okulunda okuyan, öğrenim gören, spor yapan ve yapmayan öğrencilerin sınıfı, yerleşim yeri, mezun olduğu lise türü, ailedeki çocuk sayısı, annesinin öğrenim durumu, babasının öğrenim durumu, anne mesleği, baba mesleği, aylık gelir durumu ve hangi bölgeden geldiği ile ilgili kişisel bilgiler yer almaktadır.

Çizelge 3.1. Örneklem Grubunun Sınıf Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

		Frekans	Yüzdelerik
Alt Düzey	1	351	58,5
	2	249	41,5
	Toplam	600	100,0

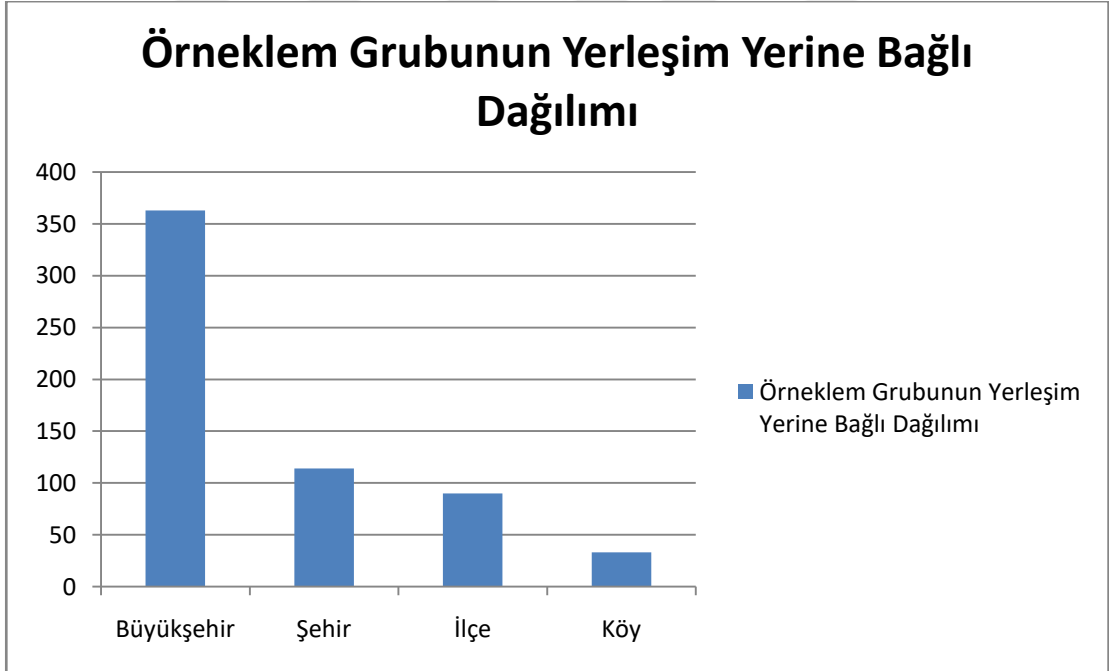

Şekil 3.1. Örneklem Grubunun Sınıf Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

Anket 600 kişiye uygulanmıştır. Bu 600 kişinin 351'i 1.sınıf, 249'u 2.sınıftır.

Çizelge 3.2. Örneklem Grubunun Yerleşim Yeri Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

		Frekans	Yüzdelik
Alt Düzey	Büyükşehir	363	60,5
	Şehir	114	19,0
	İlçe	90	15,0
	Köy	33	5,5
	Toplam	600	100,0

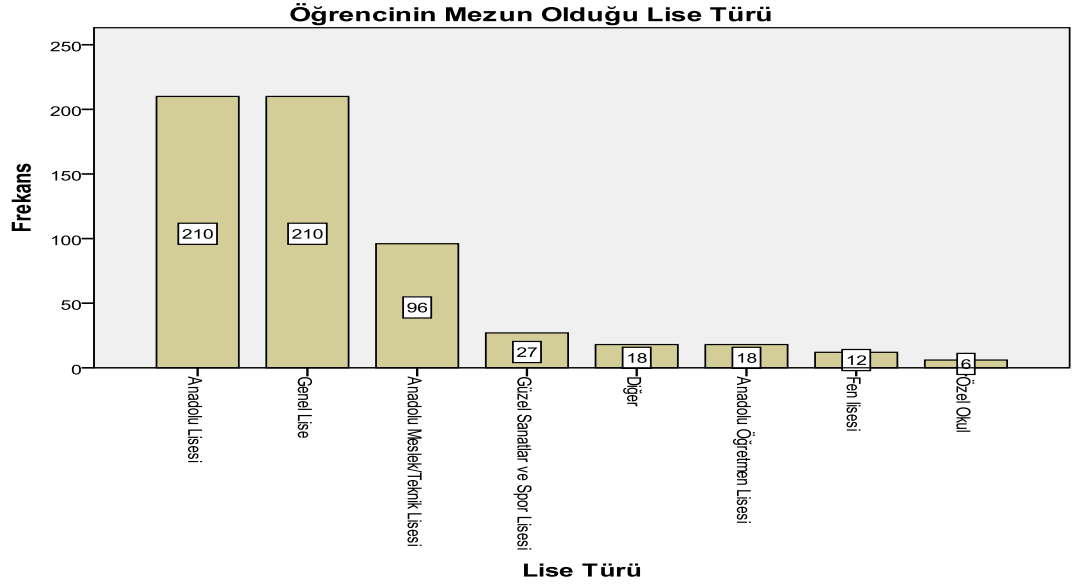

Şekil 3.2. Örneklem Grubunun Yerleşim Yeri Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

Öğrencilerin geldikleri yerleşim yerleri incelediğimizde 363'ünün Büyükşehir'den, 114'ünün Şehir'den, 90'ının İlçe'den, 33'ü Köy'den gelmiştir.

Çizelge 3.3. Örneklem Grubunun Mezun Olduğu Lise Türü Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

		Frekans	Yüzdeler
Alt Düzeyler	Genel Lise	210	35,0
	Fen Lisesi	12	2,0
	Anadolu Lisesi	210	35,0
	Anadolu Öğretmen Lisesi	18	3,0
	Özel Okul	6	1,0
	Anadolu Meslek/Teknik Lise	96	16,0
	Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi	27	4,5
	Diğer	18	3,0
	Toplam	597	99,5
	Kayıp Veri	3	,5
Genel Toplam		600	100,0

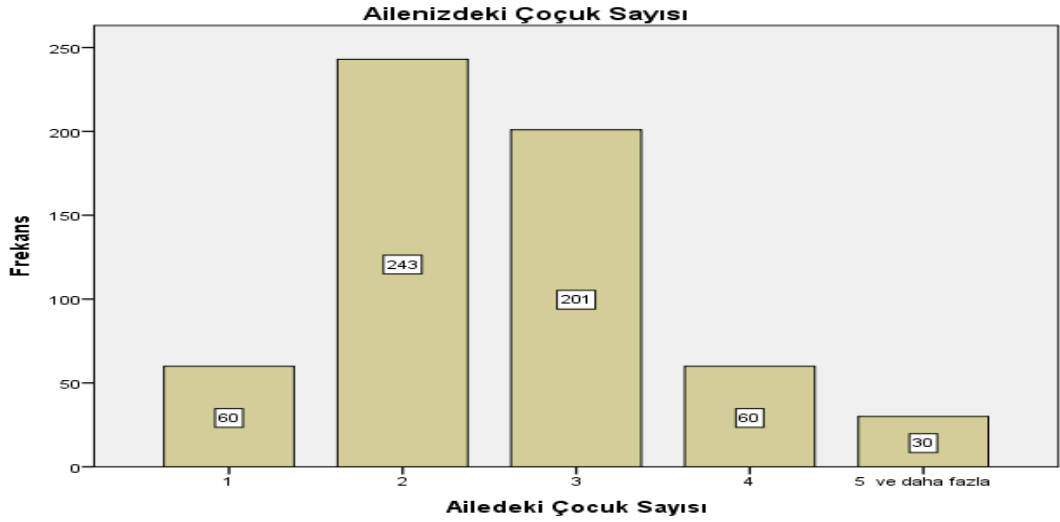
Şekil 3.3. Örneklem Grubunun Mezun Olduğu Lise Türü Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

Ankete katılan öğrencilerin mezun oldukları lise türlerini incelediğimizde 210'u Genel Lise, 210'u Anadolu Lisesi, 96'sı Anadolu Meslek/Teknik Lisesi, 27'si Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi, 18'i Anadolu Öğretmen Lisesi, 6'sı Fen Lisesi, 6'sı

Özel Okul ve 18'i Diğer tür bir liseden mezun olmuştur. 3 kişiden ise bu soruya yanıt alınamamıştır.

Çizelge 3.4. Örneklem Grubunun Ailenizdeki Çocuk Sayısı Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

		Frekans	Yüzdelerik
Alt Değerler	1	60	10,0
	2	243	40,5
	3	201	33,5
	4	60	10,0
	5ve daha fazla	30	5,0
	Toplam	594	99,0
Kayıp Veri	Yanıtsız	6	1,0
Toplam		600	100,0

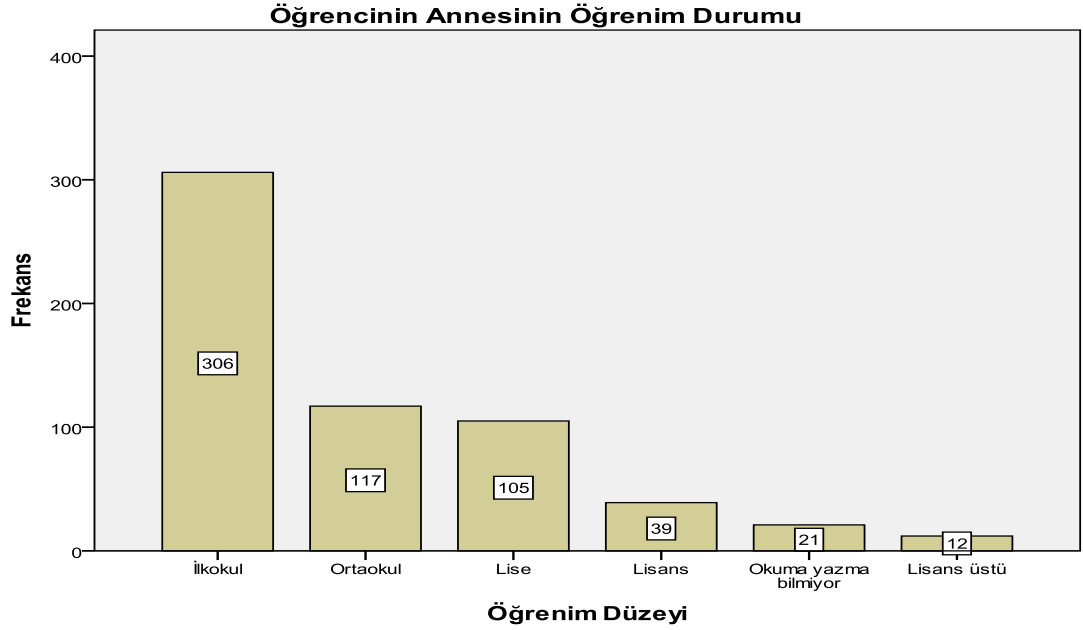

Şekil 3.4. Örneklem Grubunun Ailenizdeki Çocuk Sayısı Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

Ankete katılan 600 öğrencinin ailelerindeki çocuk sayısına baktığımızda 60'ı tek çocuklu bir ailenin, 243'ü 2 çocuklu bir ailenin, 201'i 3 çocuklu bir ailenin, 60'ı 4 çocuklu bir ailenin, 30'u 5 veya daha fazla çocuklu bir ailenin üyesidir. Bu soruya ankete katılan 6 kişi ise yanıt vermemiştir.

Çizelge 3.5. Örneklem Grubunun Annesinin Öğrenim Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

		Frekans	Yüzdellik
Alt Düzeyler	Okuma yazma bilmiyor	21	3,5
	İlkokul	306	51,0
	Ortaokul	117	19,5
	Lise	105	17,5
	Lisans	39	6,5
	Lisansüstü	12	2,0
	Toplam	600	100,0

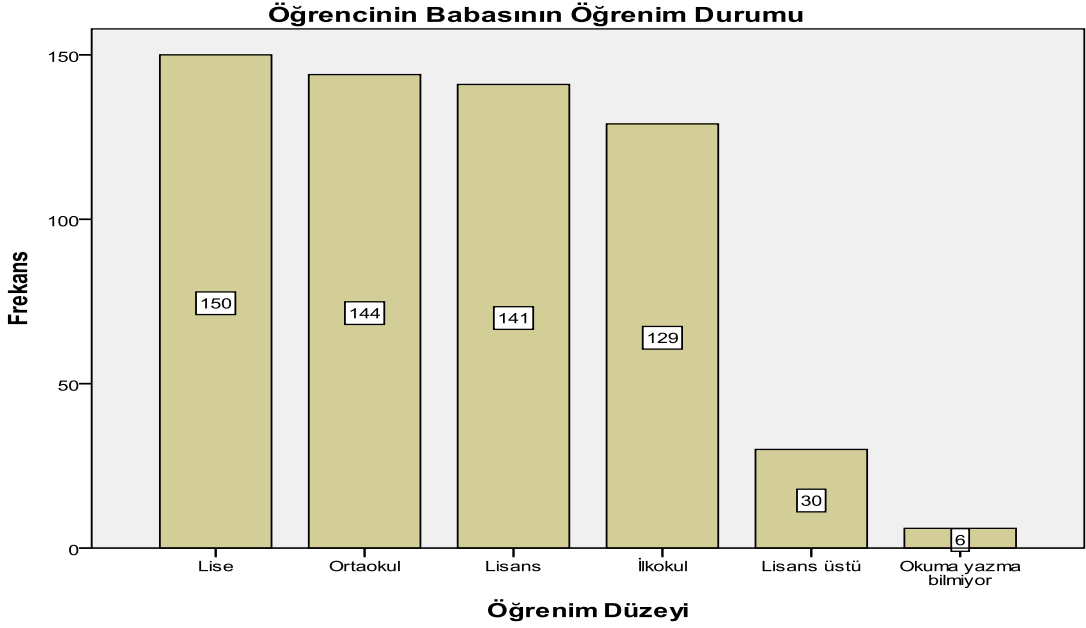

Şekil 3.5. Örneklem Grubunun Annesinin Öğrenim Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

Öğrencilerin öğrenim durumunu incelediğimizde öğrencilerin 21'inin annesinin öğrenim düzeyi "okuma yazma bilmiyor", 306'sının "ilkokul mezunu", 117'sinin "ortaokul", 105'inin "lise", 39'unun "lisans", 12'sinin "lisansüstü" dür.

Çizelge 3.6. Örneklem Grubunun Babasının Öğrenim Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

		Frekans	Yüzdeler
Alt Düzeyler	Okuma yazma bilmiyor	6	1,0
	İlkokul	129	21,5
	Ortaokul	144	24,0
	Lise	150	25,0
	Lisans	141	23,5
	Lisansüstü	30	5,0
	Toplam	600	100,0

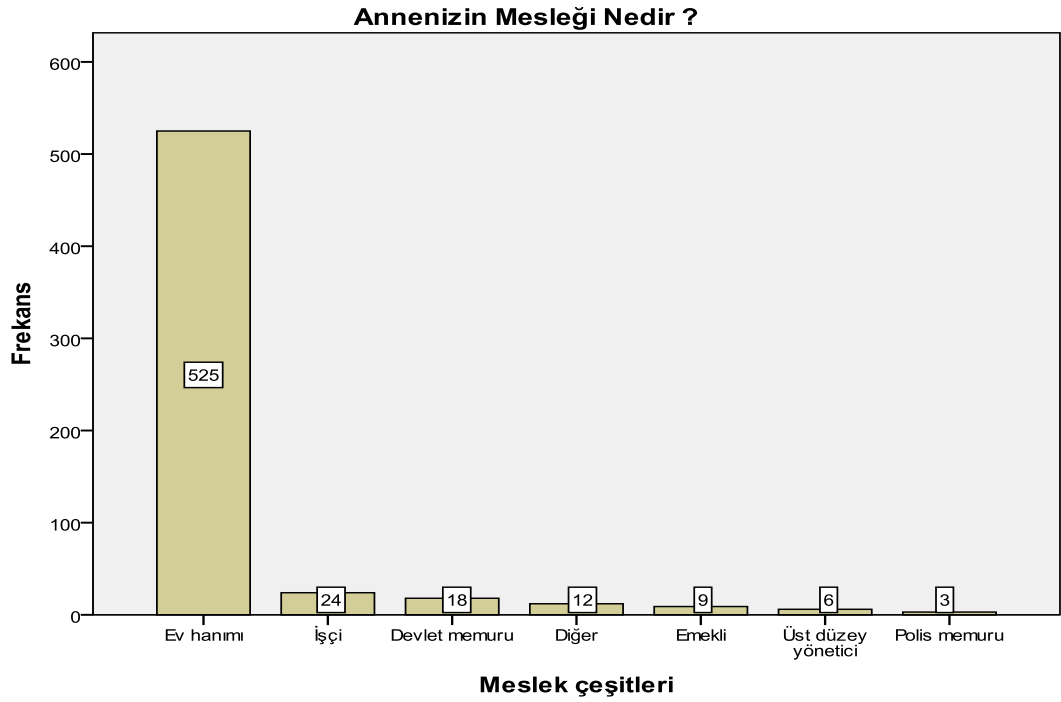

Şekil 3.6. Örneklem Grubunun Babasının Öğrenim Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

Öğrencilerin babalarının öğrenim durumunu incelediğimizde “Okuma yazma bilmiyor” olanların sayısı 6, “ilkokul” olanların 129, “ortaokul” olanların 144, “lise” olanların 150, “lisans” olanların 141, “lisans üstü” 30 dur.

Çizelge 3.7. Örneklem Grubunun Anne Mesleği Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

		Frekans	Yüzde
Alt Düzyer	Ev hanımı	525	87,5
	Emekli	9	1,5
	İşçi	24	4,0
	Devlet memuru	18	3,0
	Polis memuru	3	,5
	Üst düzey yönetici	6	1,0
	Diğer	12	2,0
	Total	597	99,5
Kayıp Veri	Yanıtsız	3	,5
Total		600	100,0

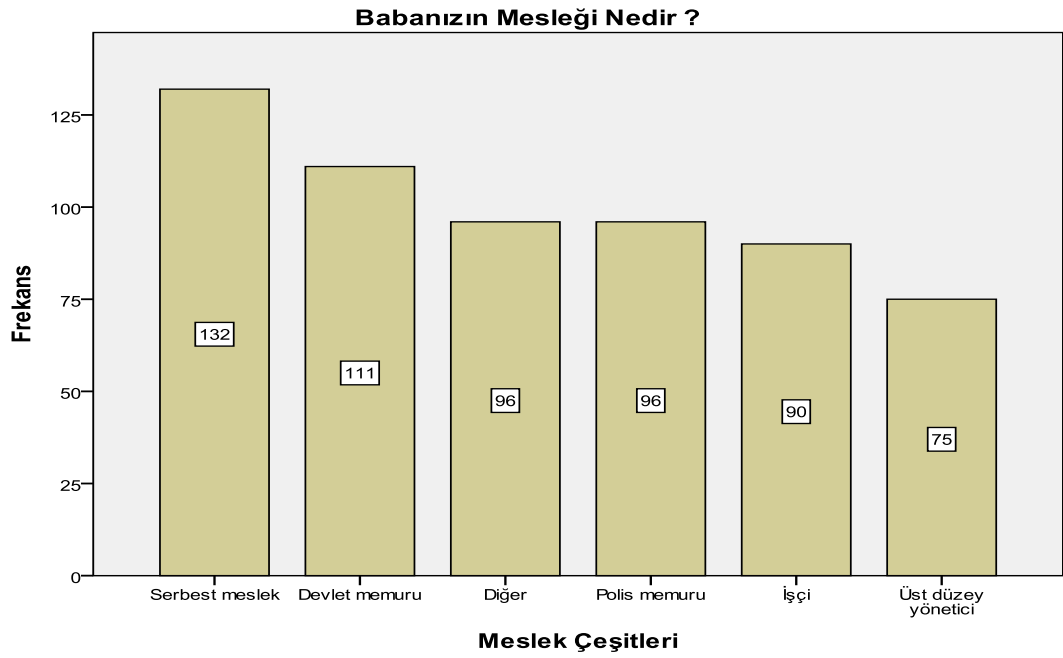
Şekil 3.7. Örneklem Grubunun Anne Mesleği Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

Ankete katılan 600 kişinin 597'si “Anninizin Mesleği Nedir ?” sorusuna cevap vermiştir. Bu 597 kişinin 529'unun anne mesleği “ ev hanımı”, 24'ünün anne mesleği “işçi”, 18'inin anne mesleği “devlet memuru”, 12'sinin anne mesleği

“diğer”, 9’unun anne mesleği “emekli”, 6’sının anne mesleği “üst düzey yönetici, 3’ünün anne mesleği “polis memuru” dur.

Çizelge 3.8. Örneklem Grubunun Baba Mesleği Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

		Frekans	Yüzdelik
Alt Düzeyler	Serbest Meslek	132	22
	İşçi	90	15
	Devlet Memuru	111	18
	Polis Memuru	96	16
	Üst Düzey	75	12
	Diğer	96	15
	Total	600	10

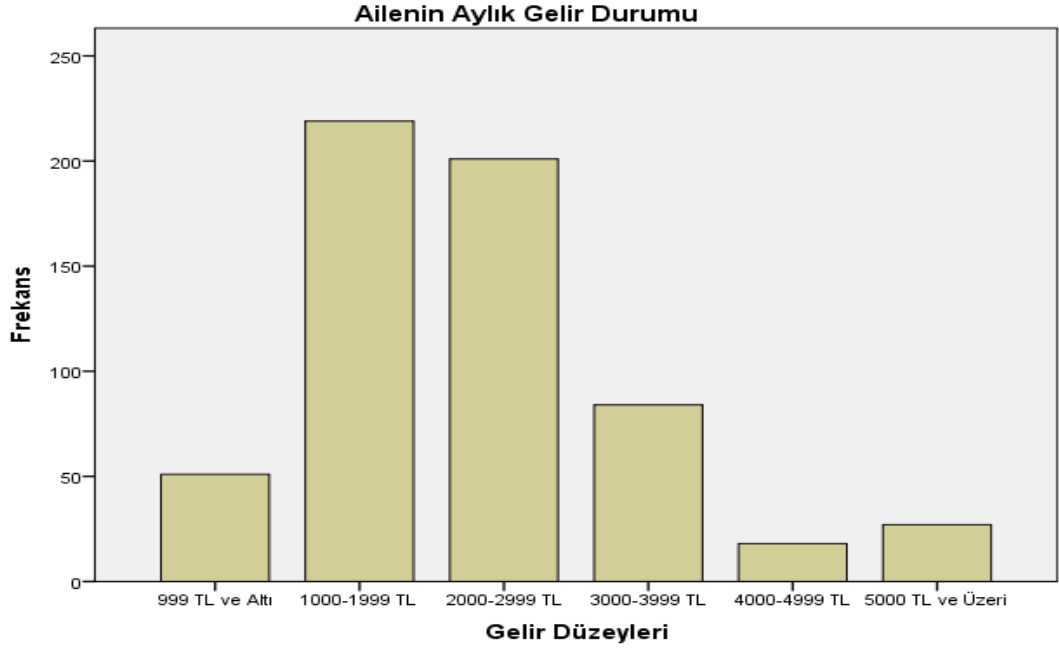
Şekil 3.8. Örneklem Grubunun Baba Mesleği Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

Ankete katılan 600 kişinin tamamı “Babanızın Mesleği Nedir ?” sorusuna cevap vermiştir. Bu 600 kişinin 132’sinin baba mesleği “Serbest Meslek”, 111’inin baba mesleği “Devlet memuru”, 96’sının baba mesleği “Polis memuru”, 90’ının

mesleği “İşçi”, 75’inin baba mesleği “Üst düzey yönetici”dir. 96 öğrenci ise “Babanızın Mesleği Nedir ?” olan anket soruuna“diğer” olarak cevap vermiştir.

Çizelge 3.9. Örneklem Grubunun Ortalama Aylık Gelir Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

		Frekans	Yüzdeler
Alt Düzeyler	999 TL ve altı	51	8,5
	1000-1999 TL arası	219	36,5
	2000-2999 TL arası	201	33,5
	3000-3999 TL arası	84	14,0
	4000-4999 TL arası	18	3,0
	5000 ve üzeri	27	4,5
	Toplam	600	100,0

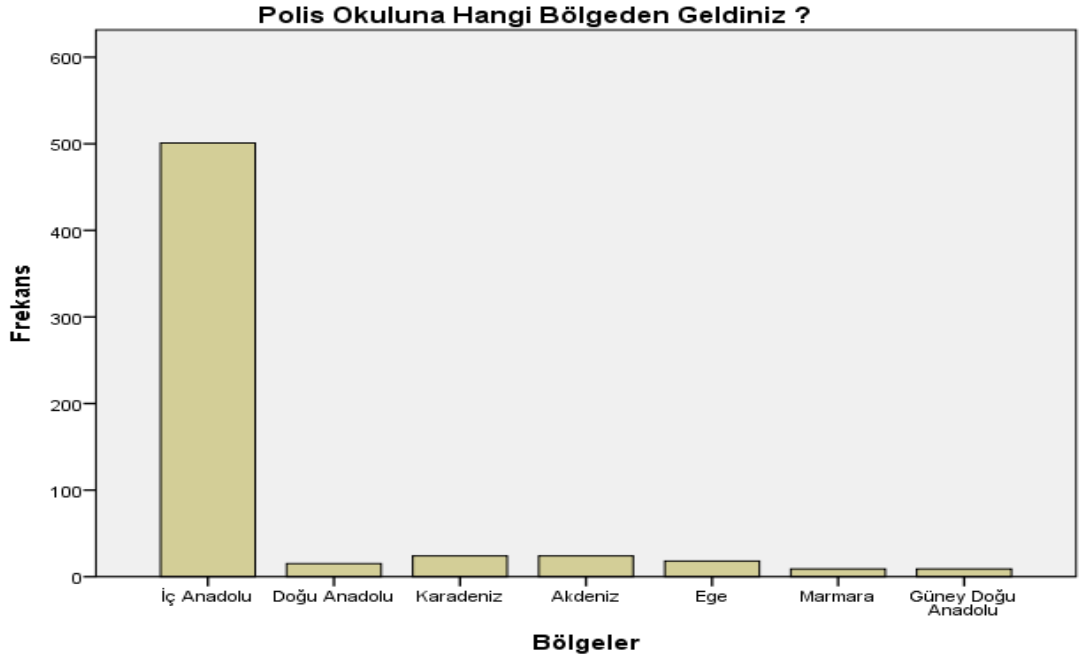

Şekil 3.9. Örneklem Grubunun Ortalama Aylık Gelir Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

Ankete katılan 600 öğrencinin Ailelerinin Ortalama Aylık Gelir Durumlarına baktığımızda 51’inin ailesi 999 TL ve altı, 219’u 1000-1999 TL arası, 201’inin ailesi 2000-2999 TL arası, 84’ünün ailesi 3000-3999 TL arası, 18’inin ailesi 4000-4999 TL arası ve 27’sinin ailesi 5000 TL ve üzeri aylık ortalama gelire sahiptir.

Çizelge 3.10. Örneklem Grubunun Hangi Bölgeden Geldiği Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

		Frekans	Yüzdelik
Alt Düzeyler	İç Anadolu	501	83,5
	Doğu Anadolu	15	2,5
	Karadeniz	24	4,0
	Akdeniz	24	4,0
	Ege	18	3,0
	Marmara	9	1,5
	Güney Doğu Anadolu	9	1,5
	Toplam	600	100,0

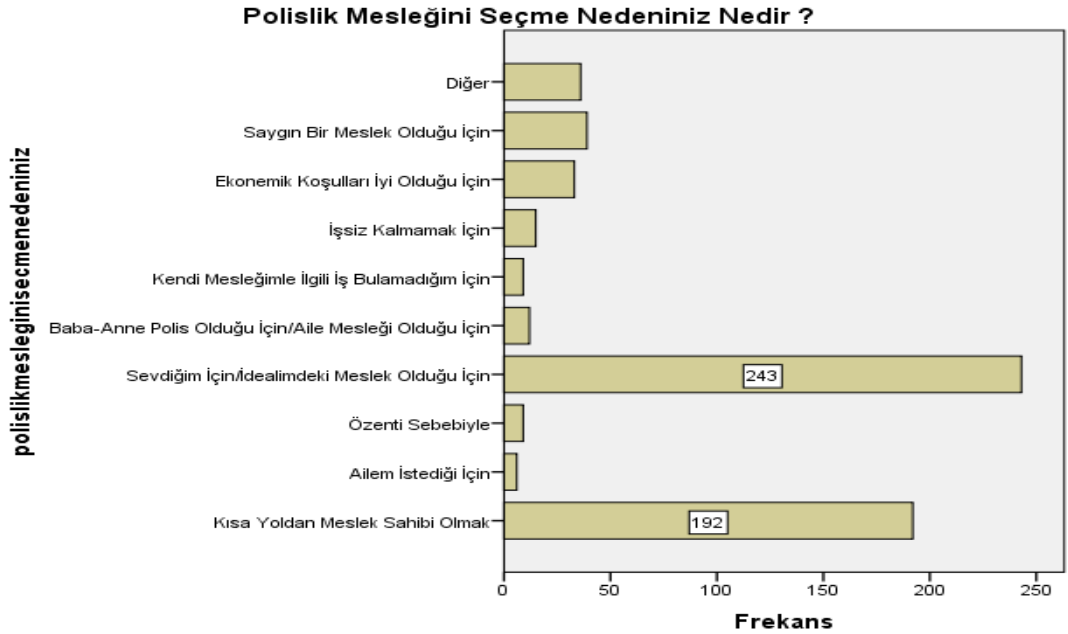
Şekil 3.10. Örneklem Grubunun Hangi Bölgeden Geldiği Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

“Polis okuluna hangi bölgeden geldiniz?” sorusuna ankete katılan 600 kişi de cevap vermiştir. Bu cevapları özetleyecek olursak ankete katılan 600 kişiden 501’i polis okuluna İç Anadolu Bölgesi’nden, 24’ü Karadeniz Bölgesi’nden, 24’ü Akdeniz Bölgesi’nden, 18’i Ege Bölgesi’nden, 15’i Doğu Anadolu Bölgesi’nden, 9’u Marmara Bölgesi’nden ve 9’u Güney doğu Anadolu Bölgesi’nden gelmiştir.

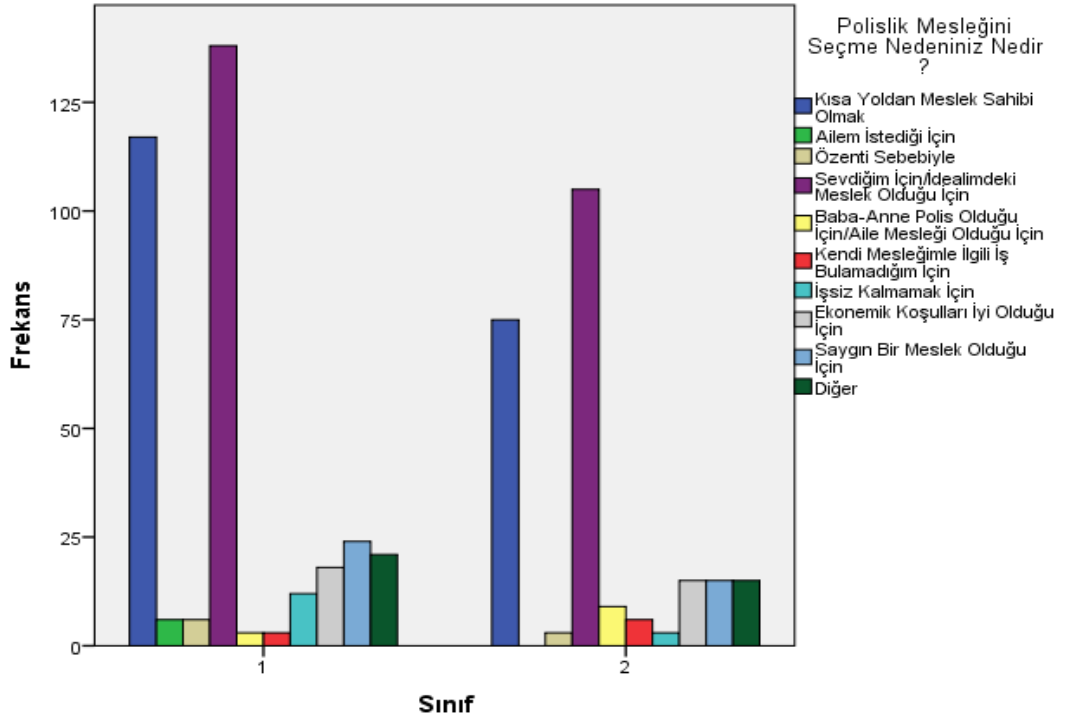
Çizelge 3.11. Örneklem Grubunun Polislik Mesleğini Seçme Nedeni Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

Polislik Mesleğini Seçme Nedeniniz Nedir ?		Frekans	Yüzde
Alt Düzeyler	Kısa Yoldan Meslek Sahibi Olmak	192	32
	Ailem İsteddiği İçin	6	1
	Özenti Sebebiyle	9	1,5
	Sevdiğim İçin/İdealimdeki Meslek Olduğu İçin	243	40,5
	Baba-Anne Polis Olduğu İçin	12	2
	Alt Düzeyler Kendi Mesleğimle İlgili İş Bulamadığım İçin	9	1,5
	İşsiz Kalmamak İçin	15	2,5
	Ekonomik Koşulları İyi Olduğu İçin	33	5,5
	Saygın Bir Meslek Olduğu İçin	39	6,5
	Diğer	36	6,0
	Toplam	594	99
Kayıp Veri	Yanıtız	6	1
Toplam		600	100

“Polislik Mesleğini Seçme Nedeniniz Nedir?” sorusuna cevap olarak 594 öğrencinin 192’si kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 6’sı ailesi istediği için, 9’u özenti sebebiyle, 243’ü idealindeki meslek olduğu için, 12’si ebeveynlerinin mesleği olduğu için, 33’ü polislik mesleğinin ekonomik koşullarını iyi olduğu için, 39’u saygın bir meslek olduğu için, 36’sı ise diğer sebeplerden ötürü polislik mesleğini seçmiştir.

Şekil 3.11. Örneklem Grubunun Polislik Mesleğini Seçme Nedeni Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

Şekil 3.12. Örneklem Grubunun Polislik Mesleğini Seçme Nedeni Durumu Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

Toplam 600 kişiye yapılan ankette “Kaçınıcı sınıfsınız” ve “Polisliği seçme nedeniniz nedir?” sorularına 594 kişi yanıt vermiştir. Bu 594 kişinin 348’i 1. Sınıf öğrencisi, 246’sı 2.Sınıf öğrencisidir. 1.Sınıf öğrencilerinden 117’si kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 6’sı ailesi istediği için, 6’sı özenti sebebiyle, 138’i idealindeki meslek olduğu için, 3’ü ebeveynlerinin mesleği olduğu için, 3’ü kendi mesleğiyle ilgili iş bulamadığı için, 12’si işsiz kalmamak için, 18’i polislik mesleğinin ekonomik koşulları iyi olduğu için, 24’ü saygın bir meslek olduğu için, 21’i ise diğer sebeplerden ötürü polislik mesleğini seçmiştir.

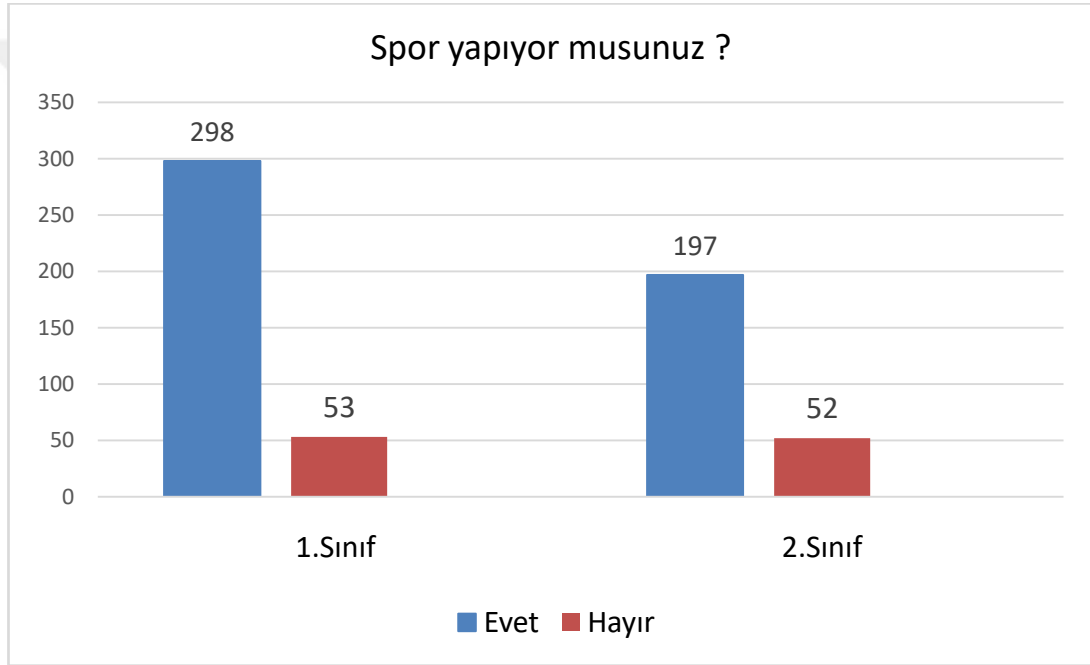
2. Sınıf öğrencilerinden 75’i kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 3’ü özenti sebebiyle, 105’i idealindeki meslek olduğu için, 9’u ebeveynlerinin mesleği olduğu için, 6’sı kendi mesleğiyle ilgili iş bulamadığı için, 3’ü işsiz kalmamak için, 15’i polislik mesleğinin ekonomik koşulları iyi olduğu için, 15’i saygın bir meslek olduğu için, 15’i ise diğer sebeplerden ötürü polislik mesleğini seçmiştir.

Toplamda ise bu 594 öğrencinin 192’si kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 6’sı ailesi istediği için, 9’u özenti sebebiyle, 243’ü idealindeki meslek olduğu için, 12’si ebeveynlerinin mesleği olduğu için, 9’u kendi mesleğiyle ilgili iş bulamadığı

için, 15'i işsiz kalmamak için, 33'ü polislik mesleğinin ekonomik koşulları iyi olduğu için, 39'u saygın bir meslek olduğu için, 36'sı ise diğer sebeplerden ötürü polislik mesleğini seçmiştir.

Çizelge 3.12. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapma Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

1.Sınıf		2.Sınıf	
Evet	298	Evet	197
Hayır	53	Hayır	52

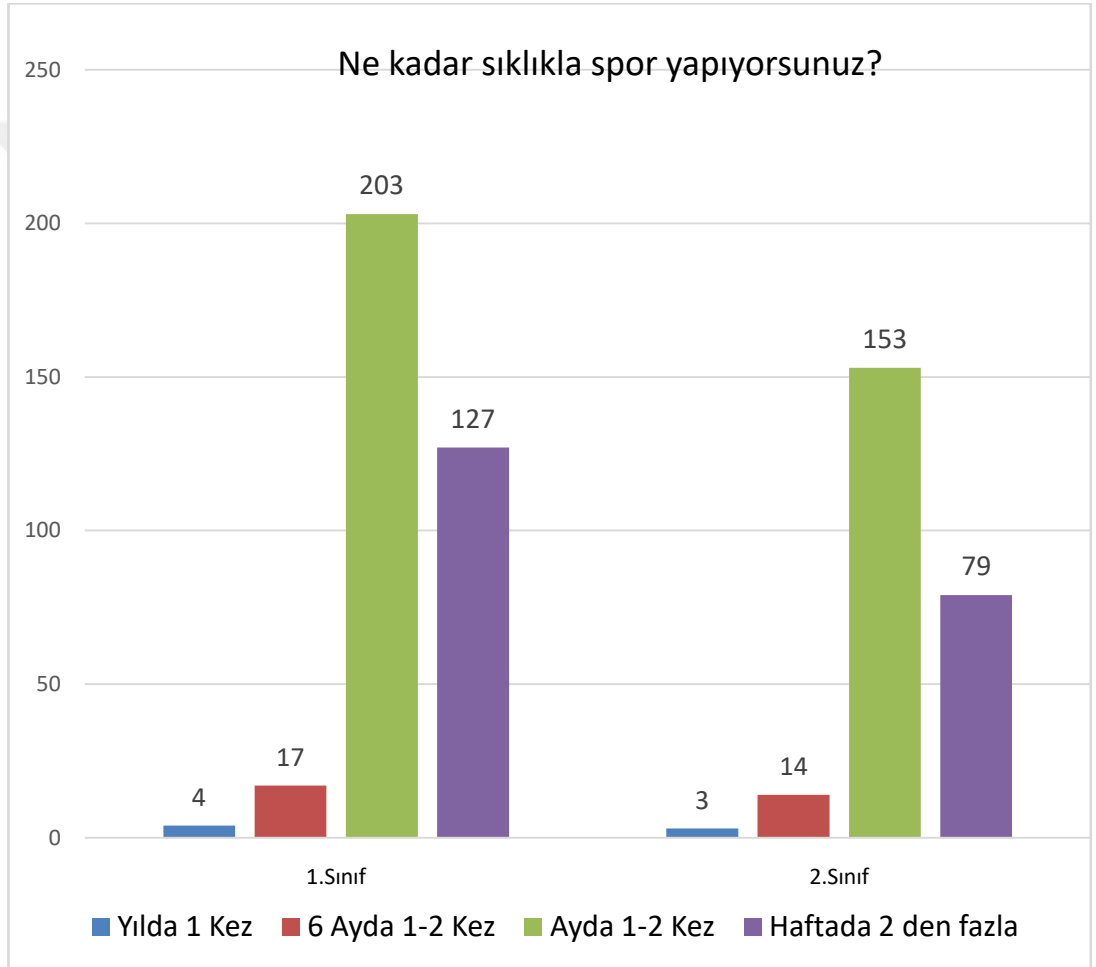

Şekil 3.13. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapma Değişkenine Bağlı Olarak Dağılımı

“Spor yapıyor musunuz?” sorusuna; 1.Sınıf öğrencilerinden 298’i evet spor yapıyorum yanıtı verirken, 53 öğrenci hayır spor yapmıyorum yanıtı vermiştir. “Spor yapıyor musunuz?” sorusuna 2.Sınıf öğrencilerinden 197’si evet yapıyorum yanıtını vermiş, 52’si hayır yapmıyorum yanıtını vermiştir. Bu sonuç bize örneklem grubumuzun %82.5 ‘i spor yaparken %17.5’inin spor yapmadığını göstermiştir.

Çizelge 3.13. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapma Sıklığıyla İlgili Dağılım

1.Sınıf		2.Sınıf	
Yılda 1 Kez	4	Yılda 1 Kez	3
6 Ayda 1-2 Kez	17	6 Ayda 1-2 Kez	14
Ayda 1-2 Kez	203	Ayda 1-2 Kez	153
Haftada 2 den fazla	127	Haftada 2 den fazla	79

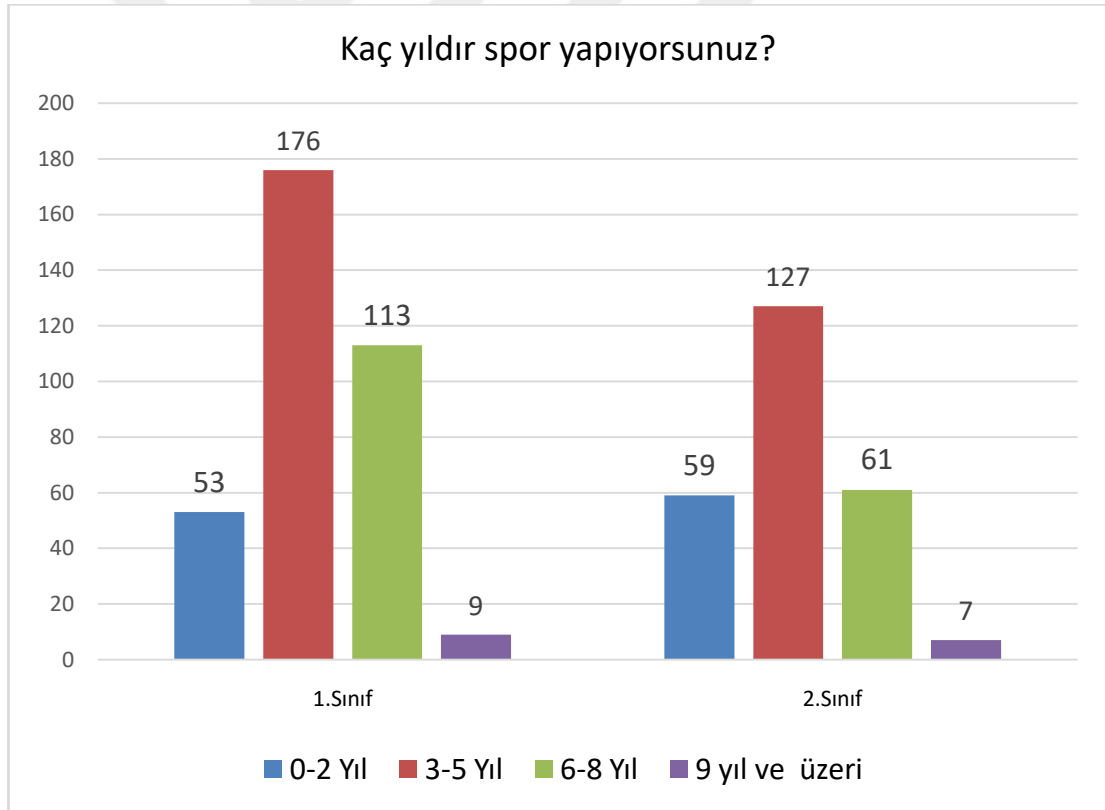
Şekil 3.14. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapma Sıklığıyla İlgili Dağılım

“Ne sıklıkla spor yapıyorsunuz?” sorusuna; Örneklem Grubu 1.Sınıf öğrencilerinden 4 tanesi yılda bir kez, 17 tanesi altı ayda bir iki kez, 203 tanesi ayda bir iki kez, 127 tanesi de hafta da ikiden fazla spor yaptığını söylemiştir.

“Ne sıklıkla spor yapıyorsunuz?” sorusuna; Örneklem Grubu 2.Sınıf öğrencilerinden 3 tanesi yılda bir kez, 14 tanesi altı ayda bir iki kez,153 tanesi ayda bir iki kez,79 tanesi de hafta da ikiden fazla spor yaptığını söylemiştir.

Çizelge 3.14. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapma Süreleri ile İlgili Dağılım

1.Sınıf		2.Sınıf	
0-2 Yıl	53	0-2 Yıl	59
3-5 Yıl	176	3-5 Yıl	127
6-8 Yıl	113	6-8 Yıl	61
9 yıl ve üzeri	9	9 yıl ve üzeri	7

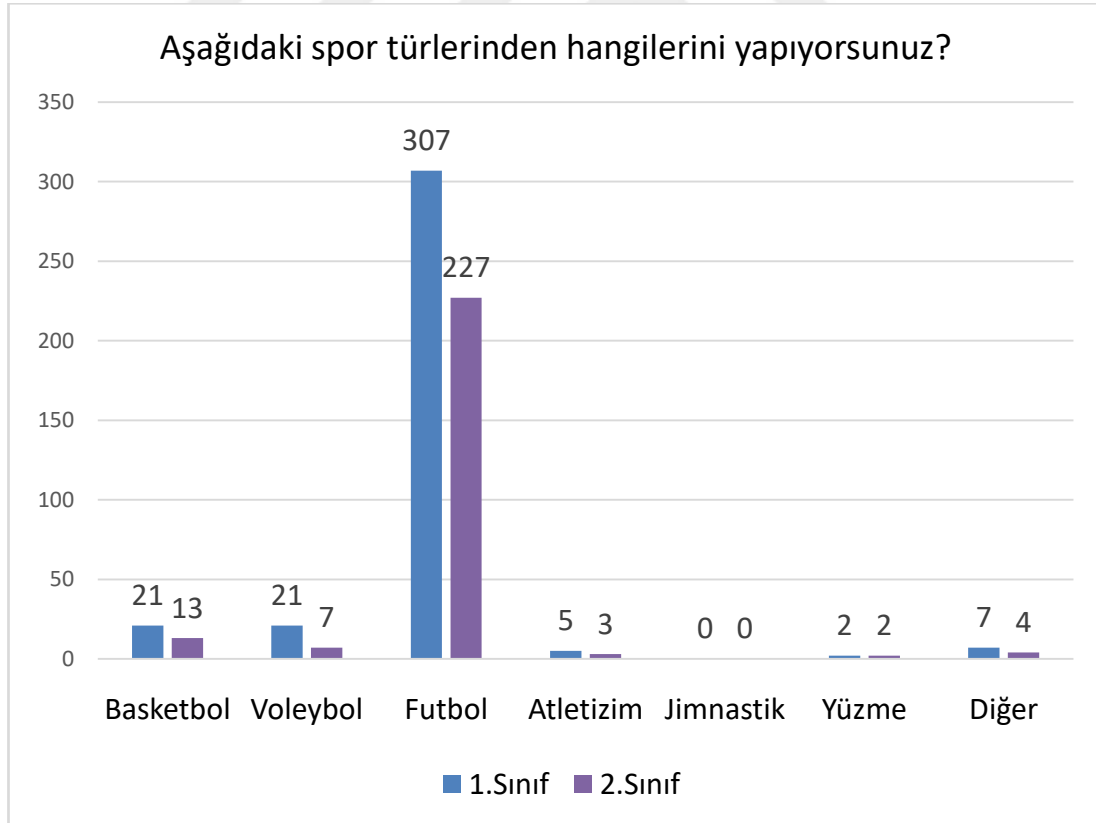
Şekil 3.15. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yapma Süreleri ile İlgili Dağılım

“Kaç yıldır spor yapıyorsunuz?” sorusuna; örneklem grubu 1. Sınıf öğrencilerinden 53’ü 0-2 yıl arası, 176’sı 3-5 yıl arası, 113’ü 6-8 yıl arası, 9’u 9 yıl ve üzeri spor yaptığını söylemiştir.

“Kaç yıldır spor yapıyorsunuz?” sorusuna örneklem grubu 2.Sınıf öğrencilerinden 59’u 0-2 yıl arası, 127’si 3-5 yıl arası, 61’i 6-8 yıl arası, 7’si 9 yıl ve üzeri spor yaptığını söylemiştir.

Çizelge 3.15. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Türlerine Eğilimin Dağılımı

1.Sınıf		2.Sınıf	
Basketbol	21	Basketbol	13
Voleybol	21	Voleybol	7
Futbol	307	Futbol	227
Atletizm	5	Atletizm	3
Jimnastik	0	Jimnastik	0
Yüzme	2	Yüzme	2
Diğer	7	Diğer	4

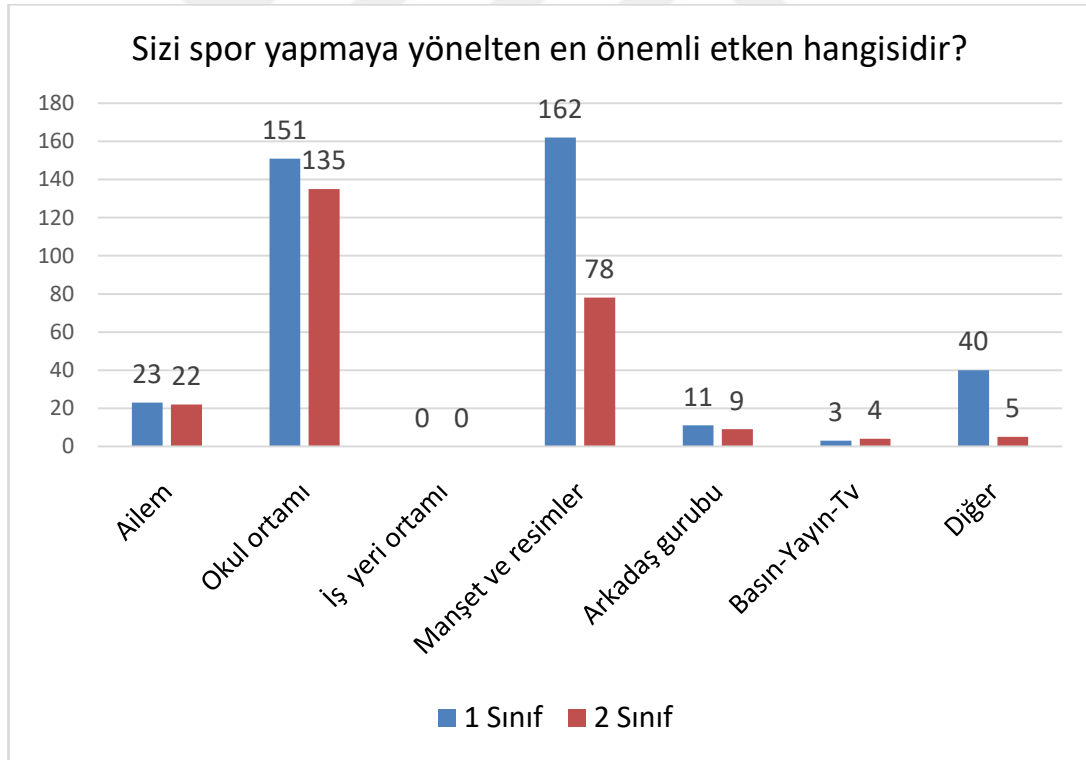
Şekil 3.16. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Türlerine Eğilimin Dağılımı

“Spor türlerinden hangisini yapıyorsunuz?” sorusuna; örneklem grubu 1.Sınıf öğrencilerinden 21’i Basketbol, 21’i Voleybol, 307’si Futbol, 5’i Atletizm, 0’ı Jimnastik, 2’si Yüzme, 7’si Diğer Spor türlerini yaptığını söylemiştir.

“Spor türlerinden hangisini yapıyorsunuz?” sorusuna; örneklem grubu 2.Sınıf öğrencilerinden 13’ü Basketbol, 7’si Voleybol, 227’si Futbol, 3’ü Atletizm, 0’ı Jimnastik, 2’si Yüzme, 4’ü Diğer Spor türlerini yaptığını söylemiştir.

Çizelge 3.16. Örneklem Grubu Öğrencilerini Spor Yapmaya Yönelten Etkenler

	Ailem	Okul ortamı	İş yeri ortamı	Manşet ve resimler	Arkadaş gurubu	Basın-Yayın-Tv	Diğer
1. Sınıf	23	151	0	162	11	3	40
2. Sınıf	22	135	0	78	9	4	5

Şekil 3.17. Örneklem Grubu Öğrencilerini Spor Yapmaya Yönelten Etkenler

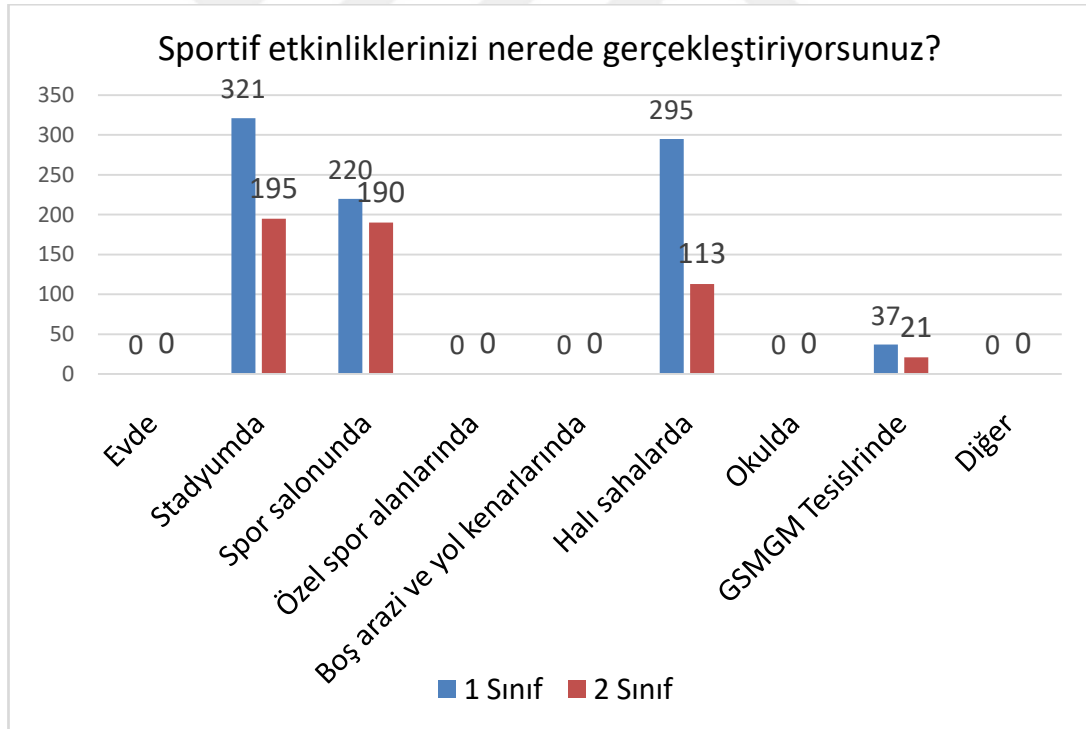
“Sizi spor yapmaya yönelten en önemli etken nedir?” sorusuna; örneklem grubu 1.Sınıf öğrencilerinden 23 kişi ailem, 151 kişi okul ortamı, 0 kişi iş yeri

ortamı, 162 kişi manşet ve resimler, 11 kişi arkadaş grubu, 3 kişi basın yayın, 40 kişi diğer etkenler cevabını vermiştir.

“Sizi spor yapmaya yönelten en önemli etken nedir?” sorusuna; örneklem grubu 2.Sınıf öğrencilerinden 22 kişi ailem, 135 kişi okul ortamı, 0 kişi iş yeri ortamı, 78 kişi manşet ve resimler, 9 kişi arkadaş grubu, 4 kişi basın yayın, 5 kişi diğer etkenler cevabını vermiştir.

Çizelge 3.17.Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Yaptığı Yerler

	Evde	Stadyumda	Spor salonunda	Özel spor alanlarında	Boş arazi ve yol kenarlarında	Halı sahalarda	Okulda	GSGM Tesislerinde
1 Sınıf	0	321	220	0	0	295	0	37
2 Sınıf	0	195	190	0	0	113	0	21

Şekil 3.18. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spor Etkinliklerini Yaptığı Yerler

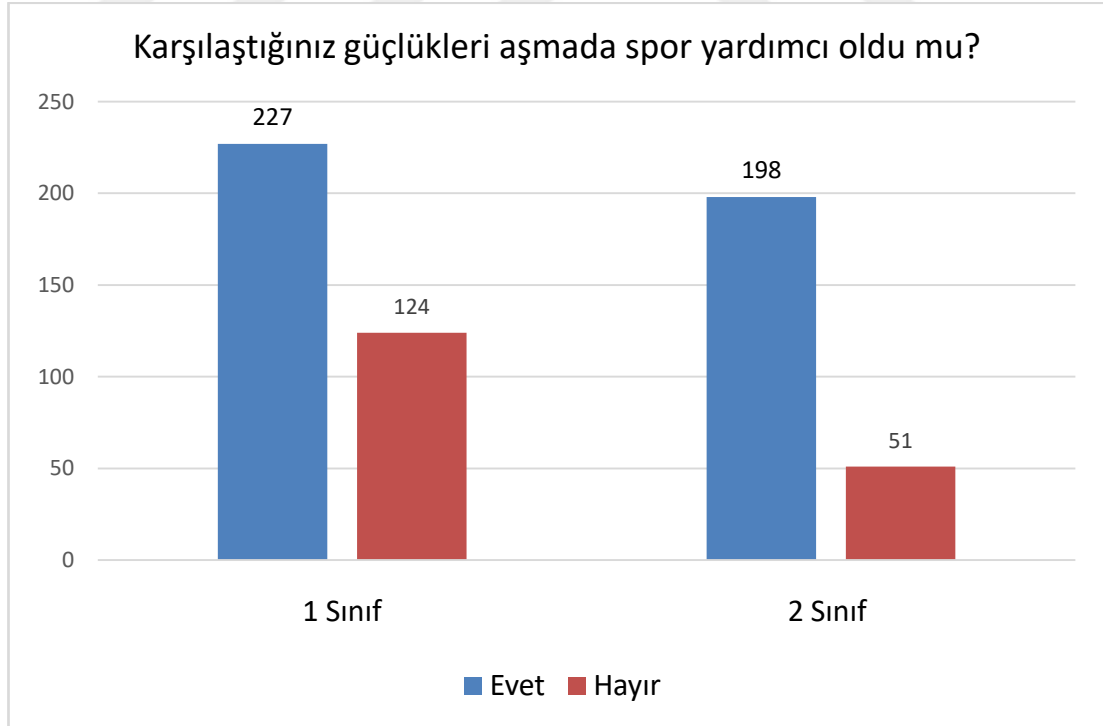
“Sportif etkinliklerinizi nerede gerçekleştiriyorsunuz?” sorusuna; örneklem grubu 1.Sınıf öğrencilerinden 0 kişi evde, 321 kişi Stadyumda, 220 kişi Spor Salonunda, 0 kişi Özel Spor alanlarında, 0 kişi Boş Yol ve Arazilerde, 295 kişi Halı

sahalarda, 0 kişi Okulda, 37 kişi GsmGm Tesislerinde, 0 kişi Diğer alanlarda gerçekleştirdiğini söylemiştir.

“Sportif etkinliklerinizi nerede gerçekleştiriyorsunuz?” sorusuna; örneklem grubu 2.Sınıf öğrencilerinden 0 kişi evde, 195 kişi Stadyumda, 190 kişi Spor Salonunda, 0 kişi Özel Spor alanlarında, 0 kişi Boş Yol ve Arazilerde, 113 kişi Halı sahalarda, 0 kişi Okulda, 21 kişi GSGM Tesislerinde, 0 kişi Diğer alanlarda gerçekleştirdiğini söylemiştir.

Çizelge 3.18. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Karşılaştıkları Güçlükleri Aşmada Sporun Etkisi

	1. Sınıf	2. Sınıf
Evet	227	198
Hayır	124	51

Şekil 3.19. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Karşılaştıkları Güçlükleri Aşmada Sporun Etkisi

“Karşılaştığınız güçlükleri aşmada spor yardımcı oldu mu?” sorusunu sorduğumuzda örneklem grubu 1.Sınıf öğrencilerinden 227’si Evet, 124’ü Hayır yanıtını vermiştir. 2.Sınıf öğrencilerinden 198’i Evet, 51’i Hayır yanıtını vermiştir.

Çizelge 3.19. Örneklem Grubu ÖğrencilerininSpora Başlamayla, Ailenin İlgisi Arasındaki Bağlantı

	1. Sınıf	2. Sınıf
Evet	190	105
Hayır	161	144

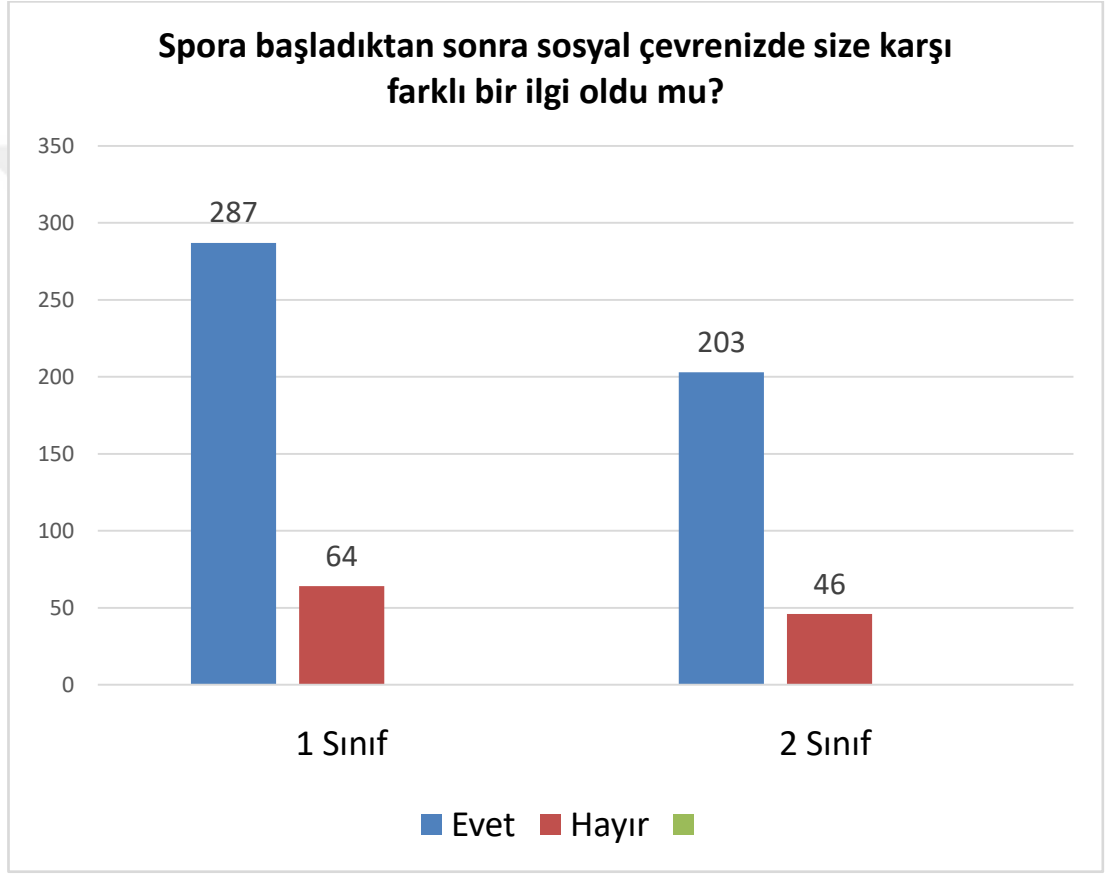

Şekil 3.20. Örneklem Grubu ÖğrencilerininSpora Başlamayla, Ailenin İlgisi Arasındaki Bağlantı

“Spora başladıktan sonra ailenizde size karşı farklı bir ilgi oldu?” mu sorusunu sorduğumuzda örneklem grubu 1.Sınıf öğrencilerinden 190’ı Evet, 161’i Hayır yanıtını vermiştir. 2.Sınıf öğrencilerinden 105’i Evet, 144’ü Hayır yanıtını vermiştir.

Çizelge 3.20. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spora Başlamayla, Sosyal Çevredeki İlgi Arasındaki Bağlantı

	1. Sınıf	2. Sınıf
Evet	287	203
Hayır	64	46

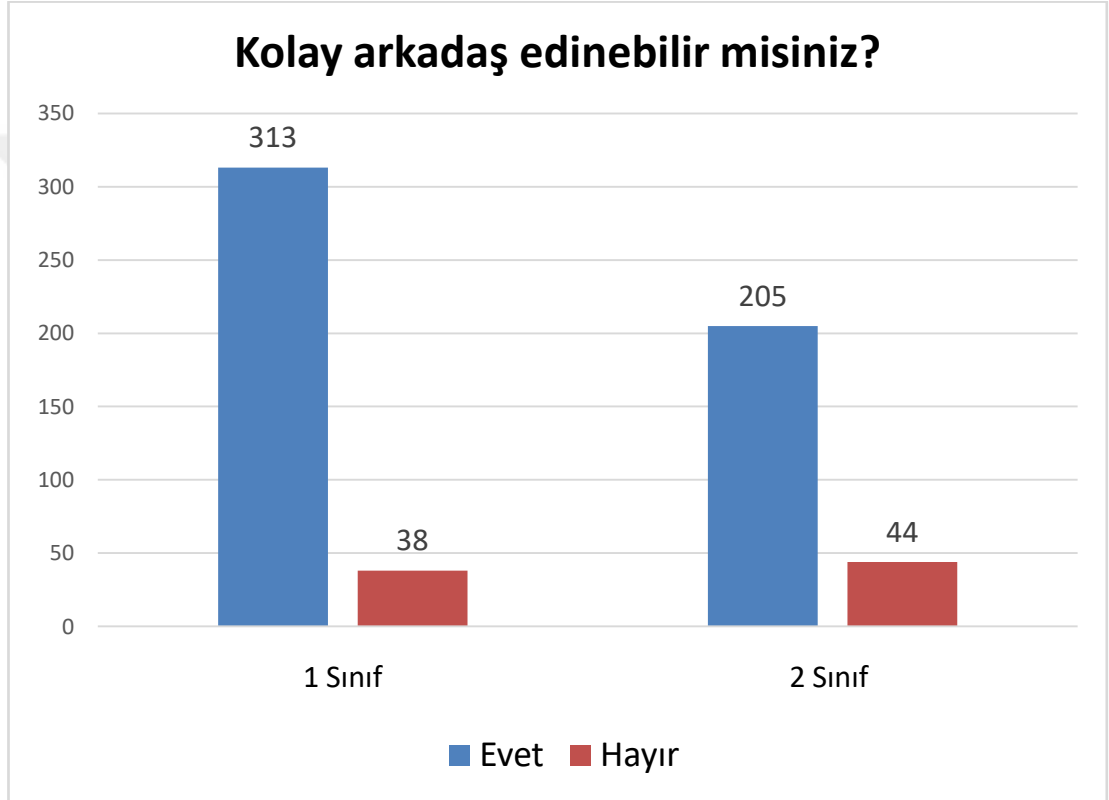

Şekil 3.21. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Spora Başlamayla, Sosyal Çevredeki İlgi Arasındaki Bağlantı

“Spora başladıktan sonra sosyal çevrenizde size karşı farklı bir ilgi oldu mu?” sorusunu sorduğumuzda; örneklem grubu 1.Sınıf öğrencilerinden 287’si Evet, 64’ü Hayır yanıtını vermiştir. 2.Sınıf öğrencilerinden 203’ü Evet, 46’sı Hayır yanıtını vermiştir.

Çizelge 3.21. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Kolay Arkadaş Edinme Oranları

	1. Sınıf	2. Sınıf
Evet	313	205
Hayır	38	44

Şekil 3.22. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Kolay Arkadaş Edinme Oranları

“Kolay arkadaş edinebilir misiniz?” sorusunu sorduğumuzda; örneklem grubu 1.Sınıf öğrencilerinden 313’ü Evet, 38’i Hayır yanıtını vermiştir. 2.Sınıf öğrencilerinden 205’i Evet, 44’ü Hayır yanıtını vermiştir.

Çizelge 3.22. Örneklem Grubu Öğrencilerinde Sporun Arkadaş Çevresiyle Bağlantısı

	1. Sınıf	2. Sınıf
Evet	337	217
Hayır	14	32

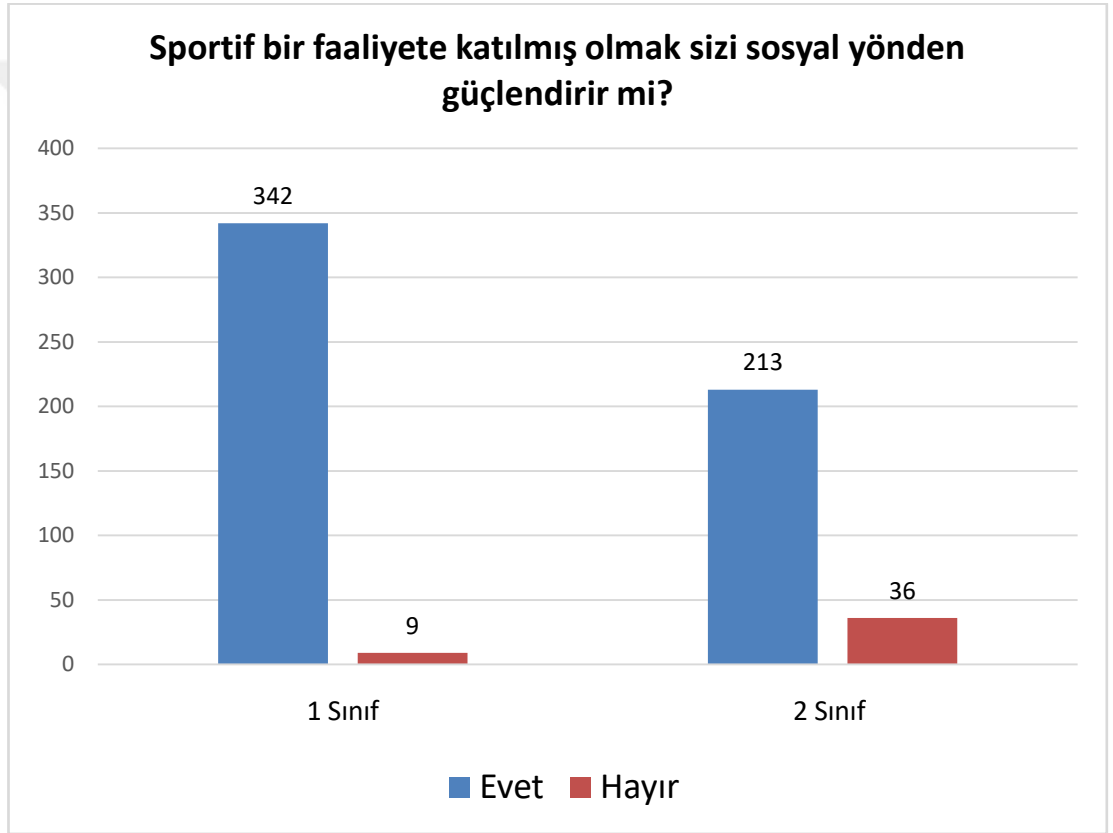

Şekil 3.23. Örneklem Grubu Öğrencilerinde Sporun Arkadaş Çevresiyle Bağlantısı

“Sporun arkadaş çevrenizde olumlu bir etkisi oldu mu?” sorusunu sordüğümüzda; örneklem grubu 1.Sınıf öğrencilerinden 337’si Evet, 14’ü Hayır yanıtını vermiştir. 2.Sınıf öğrencilerinden 217’si Evet, 32’si Hayır yanıtını vermiştir.

Çizelge 3.23. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Sportif Faaliyetlerinin Sosyallığe Etkisi

	1. Sınıf	2. Sınıf
Evet	342	213
Hayır	9	36

Şekil 3.24. Örneklem Grubu Öğrencilerinin Sportif Faaliyetlerinin Sosyallığe Etkisi

“Sportif faaliyetlere katılmış olmak sizi sosyal yönden güçlendirir mi?” sorusunu sorduğumuzda; örneklem grubu 1.Sınıf öğrencilerinden 342’si Evet, 9’u Hayır yanıtını vermiştir. 2.Sınıf öğrencilerinden 213’ü Evet, 36’sı Hayır yanıtını vermiştir.

3.2. Araştırma Hipotezlerinin Test Edilmesine İlişkin Bulgular

KMO ise bize örneklemin gücü hakkında bilgi verir. KMO değerleri ve yorumlamaları aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Çizelge 3.24. KMO Değerleri ve Yorumlamalarına İlişkin Tablo.

KMO	YORUM
$0,89 < KMO < 1$	Mükemmel güçte örneklem
$0,79 < KMO < 0,9$	Çok iyi güçte örneklem
$0,69 < KMO < 0,8$	İyi güçte örneklem
$0,59 < KMO < 0,7$	Orta güçte örneklem
$0,49 < KMO < 0,6$	Zayıf güçte örneklem
$0 < KMO < 0,5$	Kabul edilemez örneklem

Yapılan analiz sonucunda KMO değerimiz “0,647” çıkmıştır. Bu değer örnekleminizin gücünün orta güçte bir örneklem olduğunu göstermektedir.

Güvenilirlik analizi ise ölçmede kullanılan testlerin, anketlerin ya da ölçeklerin özelliklerini ve güvenilirliklerini değerlendirmek üzere geliştirilmiş bir yöntemdir.

Çizelge 3.25. Cronbach’s Alpha Değeri Yorum Tablosu.

Cronbach’s Alpha Değeri	Yorum:
$0,79 < \alpha < 1$	Ölçek yüksek derecede güvenilirdir.
$0,59 < \alpha < 0,8$	Ölçek oldukça güvenilirdir.
$0,4 < \alpha < 0,6$	Ölçeğin güvenilirliği düşüktür.
$0 < \alpha < 0,39$	Ölçek güvenilir değildir.

Cronbach’s Alpha değeri hesaplanabilmesi bilmesi için ölçekteki tüm sorulara cevap verilmesi gerekmektedir. Anketteki sorulara verilen eksik cevaplar lineer interpolasyon yöntemi aracılığıyla tamamlanmış ve Cronbach’s Alpha değeri

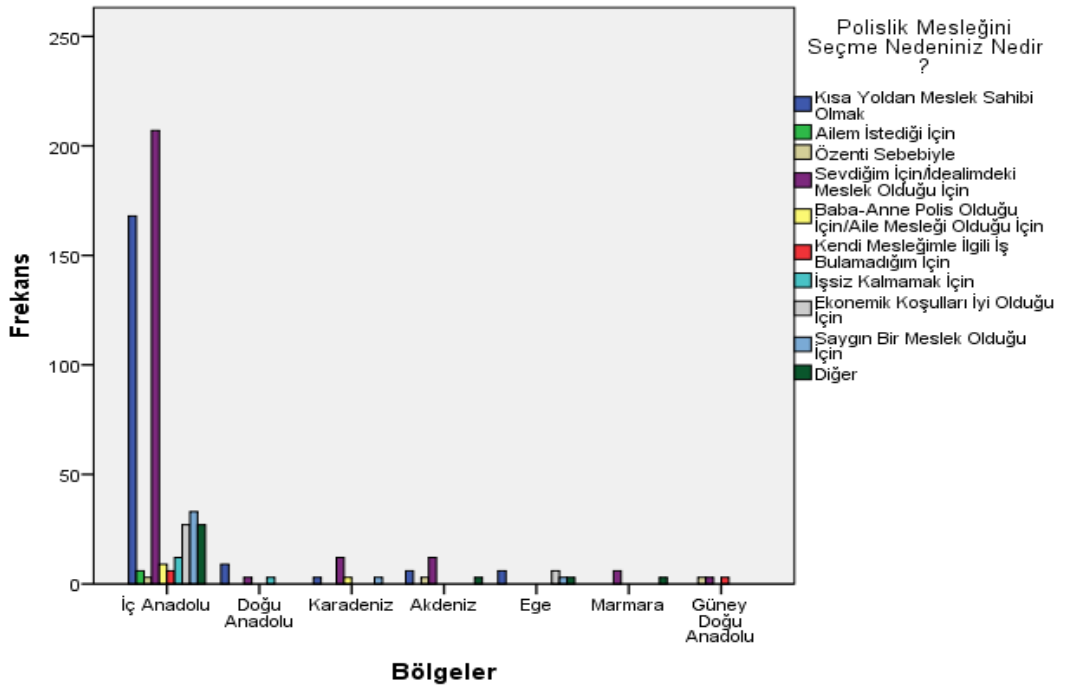
hesaplanmıştır. Cronbach's Alpha değeri 0,809 çıkmıştır ve bu bize ölçeğimizin yüksek derecede güvenilir olduğu sonucuna ulaştırmıştır.

Çizelge 3.26. Örneklem Grubunun Geldiği Bölge Durumunun Polislik Mesleğini Seçme Nedenine Bağlı Olarak Dağılımı

Hangi bölgeden geldiniz ? Polislik mesleğini seçme nedeniniz nedir? Çapraz Tablosu

	Polislik Mesleğini Seçme Nedeniniz Nedir ?											Toplam
	Kısa Yoldan Meslek Sahibi Olmak	Ailem İstediyi İçin	Özenti Sebebiyle	Sevdiğim İçin / İdealimdeki Meslek Olduğu İçin	Baba-Anne Polis Olduğu İçin / Aile Mesleği Olduğu İçin	Kendi Mesleğimle İlgili İş Bulamadığım İçin	İşsiz Kalmamak İçin	Ekonomik Koşullar İyi Olduğu İçin	Saygın Bir Meslek Olduğu İçin	Diğer		
İç Anadolu	168	6	3	207	9	6	12	27	33	27	498	
Doğu Anadolu	9	0	0	3	0	0	3	0	0	0	15	
Karadeniz	3	0	0	12	3	0	0	0	3	0	21	
Akdeniz	6	0	3	12	0	0	0	0	0	3	24	
Ege	6	0	0	0	0	0	0	6	3	3	18	
Marmara	0	0	0	6	0	0	0	0	0	3	9	
Güney Doğu Anadolu	0	0	3	3	0	3	0	0	0	0	9	
Toplam	192	6	9	243	12	9	15	33	39	36	594	

Bar Chart

Şekil 3.25. Örneklem Grubunun Geldiği Bölge Durumunun Polislik Mesleğini Seçme Nedenine Bağlı Olarak Dağılımı

Geldikleri bölgelere göre polislik mesleğini seçme nedenlerini gösteren çapraz tabloda bulunan bulgular şu şekildedir.

Toplam 600 kişiye yapılan ankette “Hangi bölgeden geldiniz?” ve “Polisliği seçme nedeniniz nedir?” sorularına 594 kişi yanıt vermiştir. Bu 594 kişinin 498’i İç Anadolu Bölgesi’nden, 15’i Doğu Anadolu Bölgesi’nden, 21’i Karadeniz Bölgesi’nden, 24 Akdeniz Bölgesi’nden, 18’i Ege Bölgesi’nden, 9’u Marmara Bölgesi’nden, 9’u Güney Doğu Anadolu Bölgesi’nden gelmiştir.

İç Anadolu Bölgesi’nden gelen öğrencilerin 168’i kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 6’sı ailesi istediği için, 3’ü özentisi sebebiyle, 207’si sevdiği meslek olduğu için, 9’u ebeveynlerinin mesleği olduğu için, 6’sı kendi mesleğinde iş bulamadığı için, 12’si işsiz kalmamak için, 27’si ekonomik koşulları iyi olduğu için, 33’ü saygın bir meslek olduğu için, 27’si diğer sebeplerden dolayı polislik mesleğini seçmiştir.

Doğu Anadolu Bölgesinden gelen öğrencilerin ise 9’u kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 3’ü sevdiği meslek olduğu için, 3’ü işsiz kalmamak için polislik mesleğini seçmiştir.

Karadeniz Bölgesinden gelen öğrencilerin ise 3’ü kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 12’si sevdiği meslek olduğu için, 3’ü ebeveynlerinin mesleği olduğu için, 3’ü saygın bir meslek olduğu için polislik mesleğini seçmiştir.

Akdeniz Bölgesinden gelen öğrencilerin ise 6’sı kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 3’ü özentisi sebebiyle, 12’si sevdiği meslek olduğu için, 3’ü diğer sebeplerden dolayı polislik mesleğini seçmiştir.

Ege Bölgesinden gelen öğrencilerin ise 6’sı kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 6’sı ekonomik koşulları iyi olduğu için, 3’ü saygın bir meslek olduğu için, 3’ü diğer sebeplerden dolayı polislik mesleğini seçmiştir.

Marmara Bölgesinden gelen öğrencilerin ise 6’sı sevdiği meslek olduğu için, 3’ü diğer sebeplerden dolayı polislik mesleğini seçmiştir.

Güney Doğu Anadolu Bölgesinden gelen öğrencilerin ise 3’ü özentisi sebebiyle, 3’ü sevdiği meslek olduğu için, 3’ü kendi mesleğinde iş bulamadığı için polislik mesleğini seçmişlerdir.

Toplamda ise bu 594 öğrencinin 192’si kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 6’sı ailesi istediği için, 9’u özentisi sebebiyle, 243’ü idealindeki meslek olduğu için, 12’si ebeveynlerinin mesleği olduğu için, 9’u kendi mesleğiyle ilgili iş bulamadığı için, 15’i işsiz kalmamak için, 33’ü polislik mesleğinin ekonomik koşulları iyi

olduğu için, 39’u saygın bir meslek olduğu için, 36’sı ise diğer sebeplerden ötürü polislik mesleğini seçmiştir.

Çizelge 3.27. Örneklem Grubunun Aylık Gelir Bölge Durumunun Polislik Mesleğini Seçme Nedenine Bağlı Olarak Dağılımı.

	Durum Özeti Tablosu					
	Durum					
	Geçerli Gözlem		Kayıp Gözlem		Toplam	
	Örneklem çapı	Yüzdelik	Örneklem çapı	Yüzdelik	Örneklem çapı	Yüzdelik
Ailenizin aylık gelir durumu * polislik mesleğini seçme nedeniniz nedir?	594	99,0%	6	1,0%	600	100,0%

Çizelge 3.28. Örneklem Grubunun Geldiği Bölge Durumunun Polislik Mesleğini Seçme Nedenine Bağlı Olarak Dağılımını Gösteren Çapraz Tablo.

Ailenizin aylık gelir durumu * polislik mesleğini seçme nedeniniz nedir? Çapraz Tablosu

	Polislik Mesleğini Seçme Nedeniniz Nedir ?										Toplam
	Kısa Yoldan Meslek Sahibi Olmak	Ailem İsteddiği İçin	Özenti Sebebiyle	Sevdiğim İçin/İdeali mdeki Meslek Olduğu İçin	Baba-Anne Polis Olduğu İçin/Aile Mesleği Olduğu İçin	Kendi Mesleğime İlgili İş Bulamadığım İçin	İşsiz Kalmamak İçin	Ekonomik Koşulları İyi Olduğu İçin	Saygın Bir Meslek Olduğu İçin	Diğer	
999 TL ve Altı	18	0	0	24	3	0	3	3	0	0	51
1000-1999 TL	78	0	0	84	6	3	3	9	15	15	213
2000-2999 TL	60	3	6	84	0	0	6	15	12	15	201
3000-3999 TL	33	3	0	30	3	3	0	3	6	3	84
4000-4999 TL	3	0	0	9	0	0	3	0	3	0	18
5000 TL ve Üzeri	0	0	3	12	0	3	0	3	3	3	27
Toplam	192	6	9	243	12	9	15	33	39	36	594

Ailelerinin aylık gelir durumuna göre polislik mesleğini seçme nedenlerini gösteren çapraz tabloda bulunan bulgular şu şekildedir.

Toplam 600 kişiye yapılan ankette “Ailenizin aylık gelir durumu nedir?” ve “Polisliği seçme nedeniniz nedir?” sorularına 594 kişi yanıt vermiştir. Bu 594 kişinin 51’inin gelir düzeyi “999 TL ve altı”, 213’ünün “1000-1999 TL arası”, 201’inin “2000-2999 TL arası”, 84’ünün “3000-3999 TL arası”, 18’inin “4000-4999 TL arası”, 27’sinin “5000 TL ve üzeri”dir.

Ailesinin aylık gelir durumu “999 TL ve altı “ olan 51 öğrencinin 18’i kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 24’ü sevdiği meslek olduğu için, 3’ü ebeveynlerinin mesleği olduğu için, 3’ü işsiz kalmamak için, 3’ü ekonomik koşulları iyi olduğu için polislik mesleğini tercih etmişlerdir.

Ailesinin aylık gelir durumu “1000-1999 TL” olan 213 öğrencinin 78’i kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 84’ü sevdiği meslek olduğu için, 6’sı ebeveynlerinin mesleği olduğu için, 3’ü kendi mesleği ile ilgili iş bulamadığı için, 3’ü işsiz kalmamak için, 9’u ekonomik koşulları iyi olduğu için, 15’i saygın bir meslek olduğu için, 15’i diğer sebeplerden ötürü polislik mesleğini seçmiştir.

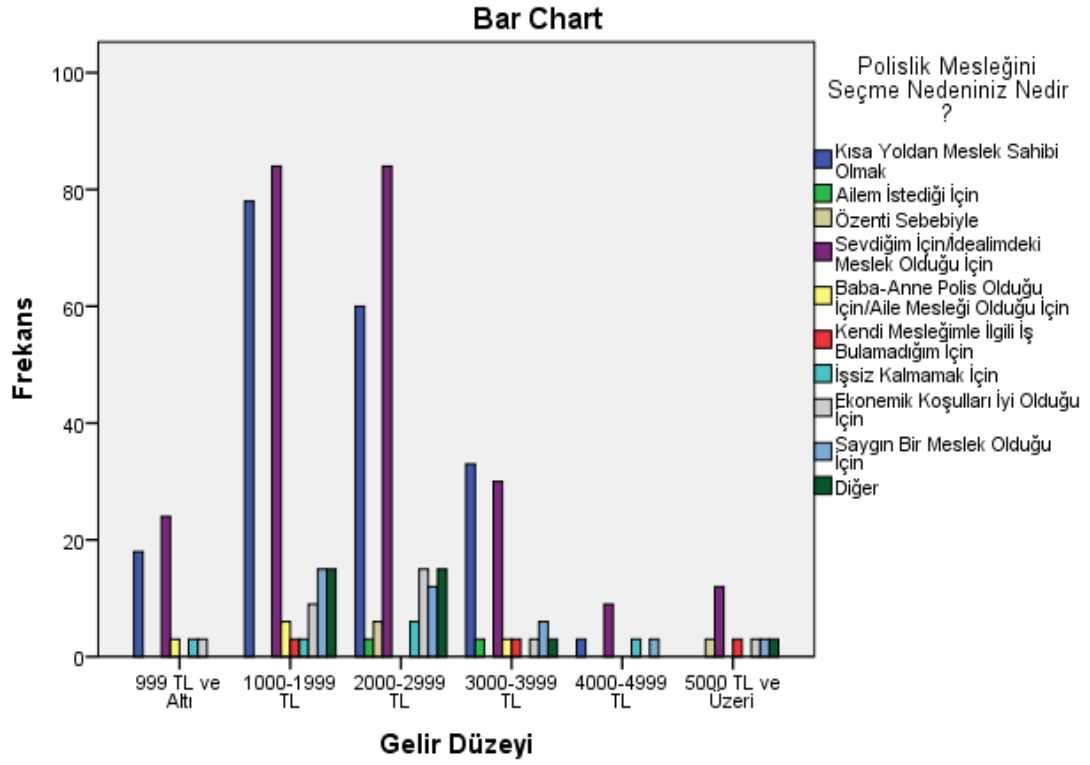
Ailesinin aylık gelir durumu “2000-2999 TL” olan 201 öğrencinin 60’ı kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 3’ü ailesi istediği için, 6’sı özenti sebebiyle, 84’ü sevdiği meslek olduğu için, 6’sı işsiz kalmamak için 15’i ekonomik koşulları iyi olduğu için, 12’si saygın bir meslek olduğu için, 15’i diğer sebeplerden ötürü polislik mesleğini seçmiştir.

Ailesinin aylık gelir durumu “3000-3999 TL” olan 84 öğrencinin 33’ü kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 3’ü ailesi istediği için, 30’u sevdiği meslek olduğu için, 3’ü ebeveynlerinin mesleği olduğu için, 3’ü kendi mesleği ile ilgili iş bulamadığı için, 3’ü ekonomik koşulları iyi olduğu için, 6’sı saygın bir meslek olduğu için, 3’ü diğer sebeplerden ötürü polislik mesleğini seçmiştir.

Ailesinin aylık gelir durumu “4000-4999 TL” olan 18 öğrencinin 3’ü kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 9’u sevdiği meslek olduğu için, 3’ü işsiz kalmamak için, 3’ü saygın bir meslek olduğu için polislik mesleğini seçmiştir.

Ailesinin aylık gelir durumu “5000 TL ve üzeri” olan 27 öğrencinin 3’ü özenti sebebiyle, 12’si sevdiği meslek olduğu için, 3’ü kendi mesleğinde iş bulamadığı için, 3’ü ekonomik koşulları iyi olduğu için, 3’ü saygın bir meslek olduğu için, 3’ü diğer sebeplerden ötürü polislik mesleğini seçmiştir.

Toplamda ise bu 594 öğrencinin 192’si kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 6’sı ailesi istediği için, 9’u özenti sebebiyle, 243’ü idealindeki meslek olduğu için, 12’si ebeveynlerinin mesleği olduğu için, 9’u kendi mesleğiyle ilgili iş bulamadığı için, 15’i işsiz kalmamak için, 33’ü polislik mesleğinin ekonomik koşulları iyi olduğu için, 39’u saygın bir meslek olduğu için, 36’sı ise diğer sebeplerden ötürü polislik mesleğini seçmiştir.

Şekil 3.26. Örneklem Grubunun Gelir Düzeyinin Polislik Mesleğini Seçme Nedenine Bağlı Olarak Dağılımı

Çizelge 3.29. Örneklem Grubunun Sınıflara Göre Düzenli Spor Yapma Durumuna Bağlı Olarak Dağılımı

Grup İstatistikleri					
	Sınıf	Gözlem Sayısı	Ortalama	Standart Sapma	Ortalama'nın Standart Hatası
Düzenli olarak spor yapıyor musunuz ?	1	351	3,90	,790	,042
	2	249	3,78	1,089	,069

Çizelge 3.30. Örneklem Grubunun Sınıflara Göre Düzenli Spor Yapma Durumu İçin Bağımsız Örneklem t-Testi.

		Bağımsız Örneklem t-Testi								
		Levene Varyansların Eşitliği Testi		Ortalamaların eşitliği için t-testi						
		F	p-değeri	t	Serbestlik Derecesi	p-değeri	Ortalama Farkı	Standart Hata Farkı	%95 güven düzeyinde ortalamalar arası fark için güven aralığı	
								Alt sınır	Üst sınır	
Düzenli olarak spor yapıyor musunuz ?	Varyansların eşitliği varsayımı altında	24,847	,000	1,490	598	,137	,114	,077	-,036	,265
	Varyansların eşit olmadığı varsayımı altında			1,413	425,510	,158	,114	,081	-,045	,273

Sınıflara göre düzenli spor yapma değişiyor mu sorusuna karşılık bağımsız örneklem grubu için t-testiyapmak gerekmektedir. 2 farklı grup 1.ve 2. Sınıf öğrencilerinin düzenli spor yapma düzeylerinin birbirinden farklı olduğunu araştırırken bu yüzden t-testi kullanacağız.

H₀ : $\mu_1 = \mu_2$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_2$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

Bu testi yapmadan önce ise varyansların homojen olup olmadığını araştırmak gerekmektedir. Levene varyansların eşitliği testine göre

H₀: %95 güvenle grup varyanslar homojendir.

H₁: %95 güvenle grup varyansları homojen değildir.

Şeklindedir. Levene testi sonucuna baktığımızda ise p-değeri < a (a=0.05) olduğundan H₀ red %95 güven düzeyinde red edilmiştir. Varyansların eşit olmadığı varsayımı altında ise test sonucuna baktığımızda p-değeri > a dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilemez. Yani %95 güven düzeyinde öğrencinin bulunduğu sınıfa göre düzenli spor alışkanlığının değişmediğini istatistiksel olarak söyleyebiliriz. Ancak güven düzeyini %10 a çekecek olursak p-değeri < 0.10 olacağından H₀ hipotezi reddedilir. Yani %90 güven düzeyinde öğrencinin bulunduğu sınıfa göre düzenli spor alışkanlığının değiştiğini istatistiksel olarak söyleyebiliriz.

Çizelge 3.31. Örneklem Grubunun PMYO'ya Başladıktan Sonra Spor Yapma Alışkanlığının Azaldığı Durumuna Bağlı Grup İstatistiği.

Grup İstatistikleri					
	Sınıf	Gözlem Sayısı	Ortalama	Standart Sapma	Ortalama'nın Standart Hatası
Pmyo'ya başladıktan sonra spor	1	345	1,78	1,258	,068
yapma alışkanlıklarım azaldı.	2	249	1,98	1,273	,081

Çizelge 3.32. Örneklem Grubunun PMYO'ya Başladıktan Sonra Spor Yapma Alışkanlığının Değişip Değişmediği Durumunun Bağımsız Örneklem t-Testi.

Bağımsız Örneklem t-Testi										
		Levene Varyansların Eşitliği Testi		Ortalamaların eşitliği için t-testi						
		F	p-değeri	t	Serbestlik Derecesi	p-değeri	Ortalama Farkı	Standart Hata Farkı	%95 güven düzeyinde ortalamalar arası fark için güven aralığı	
								Alt sınır	Ust sınır	
Pmyo'ya başladıktan sonra spor yapma alışkanlıklarım azaldı	Varyansların eşitliği varsayımı altında	,008	,928	-1,838	592	,067	-,193	,105	-,400	,013
	Varyansların eşit olmadığı varsayımı altında			-1,835	530,822	,067	-,193	,105	-,400	,014

Sınıflara göre PMYO'ya başladıktan sonra spor yapma alışkanlığı değişip değişmediği sorusuna karşılık bağımsız örneklem grubu için t-testiyapmak gerekmektedir. 2 farklı grup 1.ve 2. Sınıf öğrencilerinin PMYO'ya başladıktan sonra spor yapma alışkanlığı değişip değişmediğini birbirinden farklı olup-olmadığını araştırırken t-testi kullanacağız.

$H_0 : \mu_1 = \mu_2$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

Bu testi yapmadan önce ise varyansların homojen olup olmadığını araştırmak gerekmektedir. Levene varyansların eşitliği testine göre;

H0: %95 güvenle grup varyanslar homojendir.

H1: %95 güvenle grup varyansları homojen değildir.

Şeklinde dir. Levene testi sonucuna baktığımızda ise p-değeri > a (a=0.05) olduğundan H0 red %95 güven düzeyinde red edilememiştir. Varyansların eşit olduğu

varsayımı altında ise test sonucuna baktığımızda $p\text{-değeri} > \alpha$ dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani %95 güven düzeyinde öğrencinin bulunduğu sınıfa göre **PMYO'ya başladıktan sonra spor yapma alışkanlığı** değişmediğini istatistiksel olarak söyleyebiliriz. Ancak güven düzeyini %10 a çekecek olursak $p\text{-değeri} < 0.10$ olacağından H_0 hipotezi reddedilir. Yani %90 güven düzeyinde öğrencinin bulunduğu sınıfa göre **PMYO'ya başladıktan sonra spor yapma alışkanlığı değiştiğini** istatistiksel olarak söyleyebiliriz.

Çizelge 3.33. Örneklem Grubunun Düzenli Spor Yapma Durumuna Göre Homojen Varyans Testi.

Düzenli spor yapıyor musunuz?			
Levene İstatistik Değeri	Sd1	Sd2	p-değeri
18,988	5	594	,000

Babanızın meslek durumuna göre düzenli spor yapıp yapmamanın değişip değişmemesi için Tek yönlü varyans analizi yapmak gerekmektedir. Ancak Varyans Analizi'nin yapılabilmesi için varyansların eşitliği varsayımının sağlanması gerekir. Varyansların homojenliği sağlanmadığı için varsayım gerektirmeyen Tamhane T^2 testi ile ikili karşılaştırmalar yapılmıştır ve analiz sonuçları aşağıdaki gibidir.

Bu testi yapmadan önce ise varyansların homojen olup olmadığını araştırmak gerekmektedir. Levene varyansların eşitliği testine göre;

H_0 : %95 güvenle grup varyanslar homojendir.

H_1 : %95 güvenle grup varyansları homojen değildir.

$p\text{-değeri} < \alpha(0.05)$ olduğundan H_0 reddedilir ve " %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak grup varyansları homojen değildir." Diyebiliriz.

Homojen varyans olmadığı varsayımı altında Tamhane T^2 istatistiği kullanılarak çoklu karşılaştırma yapılmıştır. Burada hipotezler şu şekilde oluşmuştur. Toplamda 15 tane ikili karşılaştırma yapılmıştır ve ortalamalar arasında farklılık bulunan ikili ilişkiler şu şekildedir.

μ_1 : Babasının öğrenim durumu Okuma yazma bilmiyor olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması

μ_2 : Babasının öğrenim durumu İlkokul mezunu olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması

μ_3 : Babasının öğrenim durumu Ortaokul mezunu olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması

μ_4 : Babasının öğrenim durumu Lise Mezunu olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması

μ_5 : Babasının öğrenim durumu Lisans Mezunu olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması

μ_6 : Babasının öğrenim durumu Lisansüstü Mezunu olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması

H₀ : $\mu_1 = \mu_2$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_2$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

H₀ : $\mu_1 = \mu_3$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_3$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

H₀ : $\mu_1 = \mu_4$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_4$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

H₀ : $\mu_1 = \mu_5$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_5$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

H₀ : $\mu_1 = \mu_6$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_6$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

H₀ : $\mu_2 = \mu_3$ (ortalamlar arasıında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_3$ (ortalamlar arasıında fark vardır.)

p-değeri > a dır H₀hiptezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

H₀ : $\mu_2 = \mu_4$ (ortalamlar arasıında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_4$ (ortalamlar arasıında fark vardır.)

p-değeri > a dır H₀hiptezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

H₀ : $\mu_2 = \mu_5$ (ortalamlar arasıında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_5$ (ortalamlar arasıında fark vardır.)

p-değeri > a dır H₀hiptezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

H₀ : $\mu_2 = \mu_6$ (ortalamlar arasıında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_6$ (ortalamlar arasıında fark vardır.)

p-değeri > a dır H₀hiptezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

H₀ : $\mu_3 = \mu_4$ (ortalamlar arasıında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_3 \neq \mu_4$ (ortalamlar arasıında fark vardır.)

p-değeri > a dır H₀hiptezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

H₀ : $\mu_3 = \mu_5$ (ortalamlar arasıında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_3 \neq \mu_5$ (ortalamlar arasıında fark vardır.)

p-değeri > a dır H₀hiptezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

H₀ : $\mu_3 = \mu_6$ (ortalamlar arasıında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_3 \neq \mu_6$ (ortalamlar arasıında fark vardır.)

p-değeri > a dır H₀hiptezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

H₀ : $\mu_4 = \mu_5$ (ortalamlar arasıında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_4 \neq \mu_5$ (ortalamlar arasıında fark vardır.)

p-değeri > a dır H₀hiptezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

$H_0 : \mu_4 = \mu_6$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

$H_1 : \mu_4 \neq \mu_6$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

$H_0 : \mu_5 = \mu_6$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

$H_1 : \mu_5 \neq \mu_6$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez

“%95 güven düzeyinde Baba Mesleği düzenli spor yapma üzerinde etkisizdir.” Diyebiliriz.

Çizelge 3.34. Örneklem Grubunun Boş Zamanlarında Yapacak Başka Etkinlik Alanı Olmadığı İçin Spor Yapıyorum Durumuna Bağlı Grup İstatistikleri.

Grup İstatistikleri					
Sınıf	N	Ortalama	Standart Sapma	Ortalamanın standart hatası	
Boş zamanlarında yapacak başka etkinlik alanı olmadığı için spor yapıyorum.	1	348	2,21	1,040	,056
	2	249	2,57	1,227	,078

Çizelge 3.35. Örneklem Grubunun Boş Zamanlarında Yapacak Başka Etkinlik Alanı Olmadığı İçin Spor Yapıyorum Durumunun Bağımsız Örneklem t-Testi.

		Bağımsız Örneklem t-testi								
		Levene Varyansların Eşitliği Testi		Ortalamaların eşitliği için t-testi						
		F	p-değeri	t	Serbestlik Derecesi	p-değeri	Ortalama Farkı	Standart Hata Farkı	%95 güven düzeyinde ortalamalar arası fark için güven aralığı	
									Alt sınır	Üst sınır
Boş zamanlarında yapacak başka etkinlik alanı olmadığı için spor	Varyansların eşitliği varsayımı altında	21,138	,000	-3,861	595	,000	-,359	,093	-,542	-,177
	aryansların eşit olmadığı varsayımı altında			-3,757	478,191	,000	-,359	,096	-,547	-,171

Sınıflara göre “Boş zamanlarında yapacak başka etkinlik alanı olmadığı için spor yapıyorum.” sorusuna verilen cevapların değişip değişmediği sorusuna istatistiksel olarak yanıt aradığımızda, bağımsız örneklem grubu için t-testi yapmak

gerekmektedir. 2 farklı grup 1.ve 2. Sınıf öğrencilerinin göre “ Boş zamanlarımda yapacak başka etkinlik alanı olmadığı için spor yapıyorum.” sorusuna cevapların farklı olup olmadığını araştırırken bu yüzden t-testi kullanacağız.

$H_0 : \mu_1 = \mu_2$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

Bu testi yapmadan önce ise varyansların homojen olup olmadığını araştırmak gerekmektedir. Levene varyansları eşitliği testine göre;

H0: %95 güvenle grup varyanslar homojendir.

H1: %95 güvenle grup varyansları homojen değildir.

Şeklinde. Levene testi sonucuna baktığımızda ise p-değeri < a (a=0.05) olduğundan H0 red %95 güven düzeyinde red edilmiştir. Varyansların eşit olmadığı varsayımı altında ise test sonucuna baktığımızda p-değeri < a dır H0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani %95 güven düzeyinde öğrencilerin “boş zamanlarında yapacak başka etkinlik alanı olmadığı için spor yapıyorum.” Sorusuna cevapları öğrencinin kaçınıcı sınıfta olduğuna göre değişmektedir diyebiliriz.

Çizelge 3.36. Örneklem Grubunun Pmyo’ya Başladıktan Sonra Düzenli Spor Yapmaya Başlama Durumuna Bağlı Test of Homogeneity of Variances Analizi.

Test of Homogeneity of Variances			
Pmyo’ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başladım.			
LeveneStatistic	df1	df2	Sig.
9,949	5	585	,000

Gelir durumuna göre Pmyo’ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumunun değişip değişmediğini istatistiksel olarak ölçmek için Tek yönlü varyans analizi yapmak gerekmektedir. Ancak Varyans Analizi’nin yapılabilmesi için varyansların eşitliği varsayımının sağlanması gerekir. Varyansların homojenliği

sağlanmadığı için varsayım gerektirmeyen Tamhane T^2 testi ile ikili karşılaştırmalar yapılmıştır ve analiz sonuçları aşağıdaki gibidir.

Bu testi yapmadan önce ise varyansların homojen olup olmadığını araştırmak gerekmektedir. Levene varyansların eşitliği testine göre;

H0: %95 güvenle grup varyanslar homojendir.

H1: %95 güvenle grup varyansları homojen değildir.

p-değeri < $\alpha(0.05)$ olduğundan H₀ reddedilir ve” %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak grup varyansları homojen değildir.” diyebiliriz.

Çizelge 3.37. Örneklem Grubunun Gelir Durumuna Göre Pmyo'ya Başladıktan Sonra Düzenli Spor Yapmaya Başlama Durumunun Değişip Değişmediğinin İstatistiksel Olarak Dağılımı.

(I) Allenizin aylık gelir durumu?	(J) Allenizin aylık gelir durumu?	Ortalama Farkları (I-J)	Standart Hata	p-değeri	95% Güven Düzeyinde Güven Aralığı	
					Alt Sınır	Üst Sınır
999 TL ve Altı	1000-1999 TL	,347	,178	,577	-,19	,89
	2000-2999 TL	,567	,182	,039	,02	1,12
	3000-3999 TL	,778	,217	,008	,13	1,43
	4000-4999 TL	1,500	,399	,014	,21	2,79
	5000 TL ve Üzeri	,889	,376	,298	-,29	2,06
1000-1999 TL	999 TL ve Altı	-,347	,178	,577	-,89	,19
	2000-2999 TL	,220	,109	,486	-,10	,54
	3000-3999 TL	,431	,161	,119	-,05	,91
	4000-4999 TL	1,153	,371	,086	-,09	2,40
	5000 TL ve Üzeri	,542	,347	,874	-,57	1,65
2000-2999 TL	999 TL ve Altı	-,567	,182	,039	-1,12	-,02
	1000-1999 TL	-,220	,109	,486	-,54	,10
	3000-3999 TL	,211	,165	,968	-,28	,70
	4000-4999 TL	,933	,373	,281	-,32	2,18
	5000 TL ve Üzeri	,322	,349	,999	-,79	1,43
3000-3999 TL	999 TL ve Altı	-,778	,217	,008	-1,43	-,13
	1000-1999 TL	-,431	,161	,119	-,91	,05
	2000-2999 TL	-,211	,165	,968	-,70	,28
	4000-4999 TL	,722	,391	,704	-,56	2,00
	5000 TL ve Üzeri	,111	,368	1,000	-1,04	1,27
4000-4999 TL	999 TL ve Altı	-1,500	,399	,014	-2,79	-,21
	1000-1999 TL	-1,153	,371	,086	-2,40	,09
	2000-2999 TL	-,933	,373	,281	-2,18	,32
	3000-3999 TL	-,722	,391	,704	-2,00	,56
	5000 TL ve Üzeri	-,611	,497	,979	-2,16	,94
5000 TL ve Üzeri	999 TL ve Altı	-,889	,376	,298	-2,06	,29
	1000-1999 TL	-,542	,347	,874	-1,65	,57
	2000-2999 TL	-,322	,349	,999	-1,43	,79
	3000-3999 TL	-,111	,368	1,000	-1,27	1,04

Homojen varyans olmadığı varsayımı altında Tamhane T^2 istatistiği kullanılarak çoklu karşılaştırma yapılmıştır. Burada hipotezler şu şekilde oluşmuştur. Toplamda 15 tane ikili karşılaştırma yapılmıştır ve ortalamalar arasında farklılık bulunan ikili ilişkiler şu şekildedir.

μ_1 : Ailesinin ortalama aylık geliri 999 TL ve altında olan öğrencilerin Pmyo'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumunun ortalaması

μ_2 : Ailesinin ortalama aylık geliri 1000-1999 TL arasında olan öğrencilerin Pmyo'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumunun ortalaması

μ_3 : Ailesinin ortalama aylık geliri 2000-2999 TL arasında olan öğrencilerin Pmyo'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumunun ortalaması

μ_4 : Ailesinin ortalama aylık geliri 3000-3999 TL arasında olan öğrencilerin Pmyo'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumunun ortalaması

μ_5 : Ailesinin ortalama aylık geliri 4000-4999 TL arasında olan öğrencilerin Pmyo'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumunun ortalaması

μ_6 : Ailesinin ortalama aylık geliri 5000 TL ve üzerinde olan öğrencilerin Pmyo'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumunun ortalaması

H_0 : $\mu_1 = \mu_2$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H_1 : $\mu_1 \neq \mu_2$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani Gelir düzeyi 999 TL ve altı olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 1000-1999 TL arasında olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H_0 : $\mu_1 = \mu_3$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H_1 : $\mu_1 \neq \mu_3$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $<a(0,039<0,05)$ dır H_0 hiptezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani Gelir düzeyi 999 TL ve altı olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 2000-2999 TL arası olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunun söyleyebiliriz.

H_0 : $\mu_1 = \mu_4$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H_1 : $\mu_1 \neq \mu_4$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $<a(0,008<0,05)$ dır H_0 hiptezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani Gelir düzeyi 999 TL ve altı olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 3000-3999 TL arası olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunun söyleyebiliriz.

H_0 : $\mu_1 = \mu_5$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H_1 : $\mu_1 \neq \mu_5$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $<a(0,014<0,05)$ dır H_0 hiptezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani Gelir düzeyi 999 TL ve altı olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 4000-4999 TL arası olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunun söyleyebiliriz.

H_0 : $\mu_1 = \mu_6$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H_1 : $\mu_1 \neq \mu_6$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $>a$ dır H_0 hiptezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani Gelir düzeyi 999 TL ve altı olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 5000 TL ve üzerinde olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H_0 : $\mu_2 = \mu_3$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_3$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilemez. Yani Gelir düzeyi 1000-1999 TL arası olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 2000-2999 TL arasında olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_2 = \mu_4$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_4$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani Gelir düzeyi 1000-1999 TL arası olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 3000-3999 TL arasında olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_2 = \mu_5$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_5$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani Gelir düzeyi 1000-1999 TL arası olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 4000-4999 TL arasında olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_2 = \mu_6$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_6$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani Gelir düzeyi 1000-1999 TL arası olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 5000 TL ve üzeri olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_3 = \mu_4$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_3 \neq \mu_4$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani Gelir düzeyi 2000-2999 TL arası olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 3000-3999 TL arasında olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_3 = \mu_5$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_3 \neq \mu_5$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani Gelir düzeyi 2000-2999 TL arası olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 4000-4999 TL arasında olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_3 = \mu_6$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_3 \neq \mu_6$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani Gelir düzeyi 2000-2999 TL arası olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 5000 TL ve üzeri olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_4 = \mu_5$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_4 \neq \mu_5$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > α dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani Gelir düzeyi 3000-3999 TL arası olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 4000-4999 TL arasında olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_4 = \mu_6$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

$H_1 : \mu_4 \neq \mu_6$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > a dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilemez. Yani Gelir düzeyi 3000-3999 TL arası olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 5000 TL ve üzeri olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

$H_0 : \mu_5 = \mu_6$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

$H_1 : \mu_5 \neq \mu_6$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri > a dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani Gelir düzeyi 4000-4999 TL arası olan öğrencilerin PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması ile ailesinin gelir düzeyi 5000 TL ve üzeri olan öğrencileri PMYO'ya başladıktan sonra düzenli spor yapmaya başlama durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

Çizelge 3.38. Örneklem Grubunun Düzenli Spor Yapma Durumuna Bağlı Test Of Homogeneity Of Variances Analizi.

Düzenli olarak spor yapıyor musunuz?			
LeveneStatistic	df1	df2	Sig.
7,991	6	590	,000

Anne mesleğine göre Düzenli Spor Yapmaya başlama durumunundağişip değişmediğini istatistiksel olarak ölçmek için Tek yönlü varyans analizi yapmak gerekmektedir. Ancak VaryansAnalizi'nin yapılabilmesi için varyansların eşitliği varsayımının sağlanması gerekir. Varyansların homojenliği sağlanmadığı için varsayım gerektirmeyen Tamhane T^2 testi ile ikili karşılaştırmalar yapılmıştır ve analiz sonuçları aşağıdaki gibidir.

Bu testi yapmadan önce ise varyansların homojen olup olmadığını araştırmak gerekmektedir. Levene varyansların eşitliği testine göre;

H0: %95 güvenle grup varyanslar homojendir.

H1: %95 güvenle grup varyansları homojen değildir.

p-değeri<a(0.05) olduğundan H0rededilirve” %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak grup varyansları homojen değildir.” Diyebiliriz.

Çizelge 3.39. Örneklem GrubununAnne Mesleği İle Düzenli Spor Yapma Durumunun Çoklu Karşılaştırılmasının İstatistiksel Olarak Dağılımı.

Çoklu Karşılaştırmalar

Düzenli olarak spor yapıyor musunuz ?

Tamhane

(I) Annenizin mesleği nedir ? (J) Annenizin mesleği nedir ?	Ortalama Farkları (I-J)	Standart Hata	p-değeri	95% Güven Düzeyinde Güven Aralığı		
				Alt Smr	Üst Smr	
Ev Hanımı	Emekli	,821	,171	,021	-1,54	,11
	İşçi	-,154	,111	,933	-,52	,21
	Devlet memuru	,512	,354	,933	-,78	1,80
	Polis memuru	-1,154	,039	,000	-1,27	-1,03
	Üst Düzey Yönetici	-,154	,039	,002	-,27	-,03
	Diğer	,345	,454	1,000	-1,42	2,11
Emekli	Ev hanımı	,821	,171	,021	,11	1,54
	İşçi	,667	,197	,033	-,05	1,33
	Devlet memuru	1,333	,393	,057	-,02	2,69
	Polis Memuru	-,333	,157	,828	-1,05	,39
	Üst düzey yönetici	,667	,157	,080	-,06	1,39
	Diğer	1,167	,232	,471	-,61	2,95
İşçi	Ev hanımı	,154	,197	,933	-,21	,52
	Emekli	-,667	,376	,033	-1,38	,05
	Devlet memuru	,667	,104	,868	-,64	1,97
	Polis memuru	-1,000	,464	,000	-1,35	-,65
	Üst düzey yönetici	,000	,364	1,000	-,35	,35
	Diğer	,500	,398	,999	-1,27	2,27
Devlet Memuru	Ev hanımı	-,512	,376	,933	-1,80	,78
	Emekli	-1,333	,332	,057	-2,69	,02
	İşçi	-,667	,352	,868	-1,97	,64
	Polis memuru	-1,667	,579	,005	-2,95	-,33
	Üst düzey yönetici	-,667	,352	,837	-1,95	,62
	Diğer	-,167	,579	1,000	-2,13	1,80
Polis Memuru	Ev hanımı	1,154	,039	,000	1,03	1,27
	Emekli	,333	,167	,828	-,39	1,05
	İşçi	1,000	,104	,000	,65	1,35
	Devlet memuru	1,657	,352	,005	,33	2,95
	Üst düzey yönetici	,154	,000	,000	1,00	1,00
	Diğer	,567	,452	,135	-,27	3,27
Üst düzey yönetici	Ev hanımı	,000	,039	,002	,03	,27
	Emekli	,567	,157	,080	-1,39	,06
	İşçi	-1,000	,104	1,000	-,35	,35
	Devlet memuru	,500	,352	,837	-,62	1,95
	Polis Memuru	,345	,000	,000	-1,00	-1,00
	Diğer	-1,167	,452	,999	-1,27	2,27
Diğer	Ev hanımı	,167	,454	1,000	-2,11	1,42
	Emekli	-1,500	,432	,471	-2,95	,61
	İşçi	-,500	,454	,999	-2,27	1,27
	Devlet memuru	,167	,579	1,000	-1,80	2,13
	Polis Memuru	-,1500	,452	,135	-3,27	,27
	Üst Düzey Yönetici	-,500	,452	,999	-2,27	1,27

Homojen varyans olmadığı varsayımı altında Tamhane T^2 istatistiği kullanılarak çoklu karşılaştırma yapılmıştır. Burada hipotezler şu şekilde oluşmuştur. Toplamda 21 tane ikili karşılaştırma yapılmıştır ve ortalamalar arasında farklılık bulunan ikili ilişkiler şu şekildedir.

μ_1 : *Annesinin mesleği ev hanımı olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması*

μ_2 : *Annesinin mesleği emekli olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması*

μ_3 : *Annesinin mesleği işçi olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması*

μ_4 : *Annesinin mesleği devlet memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması*

μ_5 : *Annesinin mesleği polis memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması*

μ_6 : *Annesinin mesleği üst düzey yönetici öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması*

μ_7 : *Annesinin mesleği diğer olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması*

$H_0 : \mu_1 = \mu_2$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $< \alpha(0,021 < 0,05)$ dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani anne mesleği ev hanımı öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği emekli olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunun söyleyebiliriz.

$H_0 : \mu_1 = \mu_3$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

$H_1 : \mu_1 \neq \mu_3$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,983 > 0,05)$ dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani anne mesleği ev hanımı öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği işçi olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_1 = \mu_4$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_4$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,983 > 0,05)$ dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani anne mesleği ev hanımı öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği devlet memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_1 = \mu_5$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_5$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $< \alpha(0,000 < 0,05)$ dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani anne mesleği ev hanımı öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği polis memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunun söyleyebiliriz.

H₀ : $\mu_1 = \mu_6$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_6$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $< \alpha(0,002 < 0,05)$ dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani anne mesleği ev hanımı öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği üst düzey yönetici olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunun söyleyebiliriz.

H₀ : $\mu_1 = \mu_7$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_7$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(1,000 > 0,05)$ dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilemez. Yani anne mesleği ev hanımı öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği diğer olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_2 = \mu_3$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_3$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,083 > 0,05)$ dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani anne mesleği emekli öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının

ortalaması ile anne mesleği işçi olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir. Ancak anlamlılık düzeyini %10'a çekecek olursak %90 güven düzeyinde anne mesleği emekli öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği işçi olan öğrencileri düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %90 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunu söyleyebiliriz.

H₀ : $\mu_2 = \mu_4$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_4$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $< \alpha (0,002 < 0,05)$ dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani anne mesleği emekli öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği devlet memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunu söyleyebiliriz. Ancak anlamlılık düzeyini %10'a çekecek olursak %90 güven düzeyinde anne mesleği emekli öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği devlet memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %90 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunu söyleyebiliriz.

H₀ : $\mu_2 = \mu_5$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_5$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha (1,000 > 0,05)$ dır. H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani anne mesleği emekli öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği polis memuru olan öğrencileri düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_2 = \mu_6$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_6$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $< \alpha (0,002 < 0,05)$ dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir.

Yani anne mesleği emekli olan öğrencilerin, düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği üst düzey yönetici olan öğrencileri düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunu söyleyebiliriz. Ancak anlamlılık düzeyini %10'a çekecek olursak

%90 güven düzeyinde anne mesleği emekli öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği üst düzey yönetici olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %90 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunu söyleyebiliriz.

H₀ : $\mu_2 = \mu_7$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_7$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(1,000 > 0,05)$ dır. H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani anne mesleği emekli öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği diğer olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_3 = \mu_4$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_3 \neq \mu_4$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,868 > 0,05)$ dır. H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani anne mesleği işçi öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği devlet memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_3 = \mu_5$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_3 \neq \mu_5$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $< \alpha(0,000 < 0,05)$ dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani anne mesleği işçi öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği polis memuru olan öğrencileri düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunu söyleyebiliriz.

H₀ : $\mu_3 = \mu_6$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_3 \neq \mu_6$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,837 > 0,05)$ dır. H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani anne mesleği işçi öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği üst düzey yönetici olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_3 = \mu_7$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_3 \neq \mu_7$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,999 > 0,05)$ dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani anne mesleği işçi öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği diğer olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_4 = \mu_5$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_4 \neq \mu_5$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $< \alpha(0,005 < 0,05)$ dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani anne mesleği devlet memuru öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği polis memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunun söyleyebiliriz.

H₀ : $\mu_4 = \mu_6$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_4 \neq \mu_6$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,837 > 0,05)$ dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani anne mesleği devlet memuru öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği üst düzey yönetici olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_4 = \mu_7$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_4 \neq \mu_7$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(1,000 > 0,05)$ dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani anne mesleği devlet memuru öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği diğer olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_5 = \mu_6$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_5 \neq \mu_6$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $< \alpha(0,000 < 0,05)$ dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani anne mesleği polis memuru öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği üst düzey yönetici olan öğrencilerin düzenli spor yapma

durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunun söyleyebiliriz.

$H_0 : \mu_5 = \mu_7$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

$H_1 : \mu_5 \neq \mu_7$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,135 > 0,05)$ dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani anne mesleği polis memuru öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği diğer olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

$H_0 : \mu_6 = \mu_7$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

$H_1 : \mu_6 \neq \mu_7$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,999 > 0,05)$ dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani anne mesleği üst düzey yönetici öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile anne mesleği diğer olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

Çizelge 3.40. Örneklem Grubunun Baba mesleğine göre, Düzenli Spor Yapmaya Başlama Durumunun Varyansların Homojenliği Testi.

Düzenli olarak spor yapıyor musunuz? –Baba mesleği?			
LeveneStatistic	df1	df2	Sig.
7,523	5	594	,000

Baba mesleğine göre, Düzenli Spor Yapmaya başlama durumunun değişip değişmediğini istatistiksel olarak ölçmek için, Tek yönlü varyans analizi yapmak gerekmektedir. Ancak Varyans Analizi'nin yapılabilmesi için varyansların eşitliği varsayımının sağlanması gerekir. Varyansların homojenliği sağlanmadığı için varsayım gerektirmeyen Tamhane T^2 testi ile ikili karşılaştırmalar yapılmıştır ve analiz sonuçları aşağıdaki gibidir.

Bu testi yapmadan önce ise varyansların homojen olup olmadığını araştırmak gerekmektedir. Levene varyansların eşitliği testine göre;

H0: %95 güvenle grup varyanslar homojendir.

H1: %95 güvenle grup varyansları homojen değildir.

p-değeri<a(0.05) olduğundan H0 reddedilir ve” %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak grup varyansları homojen değildir.” Diyebiliriz.

Çizelge 3.41. Örneklem Grubunun Baba Mesleği İle Düzenli Spor Yapma Durumunun Çoklu Karşılaştırılmasının İstatistiksel Olarak Dağılımı.

Çoklu Karşılaştırmalar

Düzenli olarak spor yapıyor musunuz ?

Tamhane

(I) Babanızın mesleği nedir ?	(J) Babanızın mesleği nedir ?	Ortalama Farkları (I-J)	Standart Hata	p-değeri	95% Güven Düzeyinde Güven Aralığı	
					Alt Sınır	Üst Sınır
Serbest meslek	İşçi	,635	,135	,000	,23	1,04
	Devlet Memuru	,149	,103	,333	-,15	,44
	Polis Memuru	,313	,126	,171	-,05	,69
	Üst düzey yönetici	,133	,105	,693	-,12	,50
	Diğer	,131	,131	,997	-,26	,52
İşçi	Serbest meslek	-,635	,135	,000	-1,04	-,23
	Devlet Memuru	-,436	,134	,035	-,33	-,09
	Polis memuru	-,317	,154	,470	-,77	,14
	Üst düzey yönetici	-,447	,133	,022	-,36	-,04
	Diğer	-,504	,153	,025	-,97	-,03
Devlet Memuru	Serbest meslek	-,149	,103	,333	-,44	,15
	İşçi	,436	,134	,035	,09	,33
	Polis memuru	,159	,123	,941	-,20	,53
	Üst düzey yönetici	,039	,102	1,033	-,26	,34
	Diğer	-,019	,123	1,000	-,40	,35
Polis Memuru	Serbest meslek	-,313	,126	,171	-,69	,05
	İşçi	,317	,154	,470	-,14	,77
	Polis memuru	-,159	,123	,941	-,53	,20
	Üst düzey yönetici	-,133	,123	,995	-,51	,25
	Diğer	-,133	,149	,971	-,63	,26
Üst Düzey Yönetici	Serbest meslek	-,133	,105	,693	-,50	,12
	İşçi	,447	,133	,022	,04	,36
	Devlet memuru	-,039	,102	1,000	-,34	,26
	Polis Memuru	,133	,123	,995	-,25	,51
	Diğer	-,053	,132	1,000	-,45	,34
Diğer	Serbest meslek	-,131	-,131	-,997	-,52	,25
	İşçi	,504	,158	,025	,03	,97
	Devlet memuru	,019	,128	1,000	-,35	,40
	Polis memuru	,188	,149	,971	-,25	,63
	Üst düzey yönetici	,058	,132	1,000	-,34	,45

Homojen varyans olmadığı varsayımı altında Tamhane T² istatistiği kullanılarak çoklu karşılaştırma yapılmıştır. Burada hipotezler şu şekilde oluşmuştur. Toplamda 15 tane ikili karşılaştırma yapılmıştır ve ortalamalar arasında farklılık bulunan ikili ilişkiler şu şekildedir.

μ_1 : Babasının mesleği serbest meslek olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumunun ortalaması,

μ_2 : Babasının mesleği işçi olan öğrencilerin **düzenli spor yapma durumunun ortalaması**,

μ_3 : Babasının mesleği devlet memuru olan öğrencilerin **düzenli spor yapma durumunun ortalaması**,

μ_4 : Babasının mesleği polis memuru olan öğrencilerin **düzenli spor yapma durumunun ortalaması**,

μ_5 : Babasının mesleği üst düzey yönetici olan öğrencilerin **düzenli spor yapma durumunun ortalaması**,

μ_6 : Babasının mesleği diğer öğrencilerin **düzenli spor yapma durumunun ortalaması**,

H₀ : $\mu_1 = \mu_2$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_2$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $< \alpha(0,000 < 0,05)$ 'dır H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani baba mesleği serbest meslek olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği işçi olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunun söyleyebiliriz.

H₀ : $\mu_1 = \mu_3$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_3$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,135 > 0,05)$ 'dir. H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani baba mesleği serbest meslek olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği devlet memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_1 = \mu_4$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_4$ (ortalamalar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,135 > 0,05)$ 'dir. H₀ hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilemez. Yani baba mesleği serbest meslek olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği polis memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_1 = \mu_5$ (ortalamalar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_5$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,135 > 0,05)$ 'dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilemez.

Yani baba mesleği serbest meslek olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği üst düzey yönetici olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_1 = \mu_6$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_1 \neq \mu_6$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,135 > 0,05)$ 'dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez.

Yani baba mesleği serbest meslek olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği diğer olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_2 = \mu_3$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_3$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $< \alpha(0,000 < 0,05)$ 'dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani

baba mesleği işçi olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği devlet memuru olan öğrencileri düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunun söyleyebiliriz.

H₀ : $\mu_2 = \mu_4$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_4$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,135 > 0,05)$ 'dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez.

Yani baba mesleği işçi olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği polis memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H₀ : $\mu_2 = \mu_5$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H₁ : $\mu_2 \neq \mu_5$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $< \alpha(0,000 < 0,05)$ 'dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani

baba mesleği işçi olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği üst düzey yönetici olan öğrencileri düzenli spor yapma durumlarının

ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunun söyleyebiliriz.

$$H_0 : \mu_2 = \mu_6 \text{ (ortalamalar arasında fark yoktur.)}$$

$$H_1 : \mu_2 \neq \mu_6 \text{ (ortalamalar arasında fark vardır.)}$$

p-değeri < a(0,000 < 0,05) dır H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilir. Yani baba mesleği işçi olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği diğer olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık olduğunun söyleyebiliriz.

$$H_0 : \mu_3 = \mu_4 \text{ (ortalamalar arasında fark yoktur.)}$$

$$H_1 : \mu_3 \neq \mu_4 \text{ (ortalamalar arasında fark vardır.)}$$

p-değeri > a(0,135 > 0,05) dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani baba mesleği devlet memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği polis memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

$$H_0 : \mu_3 = \mu_5 \text{ (ortalamalar arasında fark yoktur.)}$$

$$H_1 : \mu_3 \neq \mu_5 \text{ (ortalamalar arasında fark vardır.)}$$

p-değeri > a(0,135 > 0,05) dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani baba mesleği devlet memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği üst düzey yönetici olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

$$H_0 : \mu_3 = \mu_6 \text{ (ortalamalar arasında fark yoktur.)}$$

$$H_1 : \mu_3 \neq \mu_6 \text{ (ortalamalar arasında fark vardır.)}$$

p-değeri > a(0,135 > 0,05) dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani baba mesleği devlet memuru olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği diğer olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

$$H_0 : \mu_4 = \mu_5 \text{ (ortalamalar arasında fark yoktur.)}$$

$$H_1 : \mu_4 \neq \mu_5 \text{ (ortalamalar arasında fark vardır.)}$$

p-değeri $> \alpha(0,135 > 0,05)$ dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani baba mesleği polis memuru öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği üst düzey yönetici olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H_0 : $\mu_4 = \mu_6$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H_1 : $\mu_4 \neq \mu_6$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,135 > 0,05)$ 'dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani baba mesleği polis memuru öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği diğer olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

H_0 : $\mu_5 = \mu_6$ (ortalamlar arasında fark yoktur.)

H_1 : $\mu_5 \neq \mu_6$ (ortalamlar arasında fark vardır.)

p-değeri $> \alpha(0,135 > 0,05)$ 'dır. H_0 hipotezi %95 güven düzeyinde reddedilmez. Yani baba mesleği üst düzey yönetici öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması ile baba mesleği diğer olan öğrencilerin düzenli spor yapma durumlarının ortalaması arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak bir farklılık söz konusu değildir.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu bölümde araştırma grubunun sosyo-ekonomik durumlarına, spor yapma düzeylerine ve polislik mesleğini tercih etme nedenlerine yönelik elde edilen verilerin tartışmasına yer verilmiştir.

Çalışmada yer alan araştırma grubunun;

“Polis MYO’na gelmeden önce en uzun süre yaşadığınız yerleşim yeri neresidir?” sorusuna verdiği cevabı incelediğimizde; 363’ünün Büyükşehir’den, 114’ünün Şehir’den, 90’ının İlçe’den, 33’ünün Köy’den geldiği anlaşılmıştır. Bu sonuç bize örneklem grubu öğrencilerimizin %79,5’inin büyükşehir ve şehir yaşantısından geldiğini göstermektedir.

“Mezun olduğunuz lise türü?” sorusuna verilen cevabı incelediğimizde; 210’u Düz Lise, 210’u Anadolu Lisesi, 96’sı Anadolu Meslek/Teknik Lisesi, 27’si Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi, 18’i Anadolu Öğretmen Lisesi, 6’sı Fen Lisesi, 6’sı Özel Okul ve 18’i Diğer tür bir liseden mezun olmuştur. Bu sonuç bize örneklem grubumuzun %70’nin Düz Lise ve Anadolu Lisesi mezunu olduğunu göstermektedir.

“Ailenizdeki çocuk sayısı kaçtır?” sorusuna verilen cevabı incelediğimizde; 60’ı tek çocuklu bir ailenin, 243’ü 2 çocuklu bir ailenin, 201’i 3 çocuklu bir ailenin, 60’ı 4 çocuklu bir ailenin, 30’u 5 veya daha fazla çocuklu bir ailenin üyesidir. Bu sonuç bize örneklem grubumuzun %74’ünün 2 ve 3 çocuklu ailelerden geldiğini göstermektedir.

“Annenizin öğrenim durumu?” sorusuna verilen cevabı incelediğimizde; 21’inin annesinin öğrenim düzeyi “okuma yazma bilmiyor”, 306’sının “ilkokul mezunu”, 117’sinin “ortaokul mezunu”, 105’inin “lise mezunu”, 39’unun “lisans mezunu”, 12’sinin “lisansüstü eğitim mezunu” olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Bu

sonuç bize örneklem grubumuzun %71.5'nin annesinin ilkökul ve ortaokul mezunu olduğunu göstermiştir.

“Babanızın öğrenim durumu?” sorusuna verilen cevabı incelediğimizde; 6'sının babasının öğrenim düzeyi “Okuma yazma bilmiyor”, 129'u “ilkokul mezunu”, 144'ü “ortaokul mezunu”, 150'si “lise mezunu”, 141'i “lisans mezunu”, 30'unun “lisan üstü eğitim mezunu” olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Bu sonuç bize örneklem grubumuzun babasının eğitim durumunun %21,5'inin ilkökul, %24'ünün ortaokul, %25'inin lise, %23 lisans mezunu olduğunu göstermiştir.

“Annenizin mesleği nedir?” sorusuna verilen cevabı incelediğimizde; 529'unun anne mesleği “ ev hanımı”, 24'ünün anne mesleği “işçi”, 18'inin anne mesleği “devlet memuru”, 12'sinin anne mesleği “diğer”, 9'unun anne mesleği “emekli”, 6'sının anne mesleği “üst düzey yönetici, 3'ünün anne mesleği “polis memuru” sonucu ortaya çıkmıştır. Bu sonuç bize örneklem grubumuzun %87,5'inin annesinin ev hanımı olduğunu göstermiştir.

“Babanızın mesleği nedir?” sorusuna verilen cevabı incelediğimizde; 132'sinin baba mesleği “Serbest Meslek”, 111'inin baba mesleği “Devlet memuru”, 96'sının baba mesleği “Polis memuru”, 90'ının mesleği “İşçi”, 75'inin baba mesleği “Üst düzey yönetici” sonucu ortaya çıkmıştır. 96 öğrenci ise “Babanızın Mesleği Nedir ?” olan anket sorusuna “diğer” olarak cevap vermiştir. Bu sonuç bize örneklem grubumuzun baba mesleğinin %22'sinin “Serbest Meslek”, %34'ünün “Devlet Memuru” olduğunu göstermiştir.

“Ailenizin ortalama aylık geliri?” sorusuna verilen cevabı incelediğimizde; 51'inin ailesi 999 TL ve altı, 219'unun ailesi 1000-1999 TL arası, 201'inin ailesi 2000-2999 TL arası, 84'ünün ailesi 3000-3999 TL arası, 18'inin ailesi 4000-4999 TL arası ve 27'sinin ailesi 5000 TL ve üzeri aylık ortalama gelire sahip olduğu ortaya çıkmıştır.

“Polis okuluna hangi bölgeden geldiniz?” sorusuna verilen cevabı incelediğimizde; 501’i İç Anadolu Bölgesi’nden, 24’ü Karadeniz Bölgesi’nden, 24’ü Akdeniz Bölgesi’nden, 18’i Ege Bölgesi’nden, 15’i Doğu Anadolu Bölgesi’nden, 9’u Marmara Bölgesi’nden ve 9’u Güney Doğu Anadolu Bölgesi’nden gelmiştir. Bu sonuç bize örneklem grubumuzun %83,5’inin İç Anadolu bölgesinden geldiğini göstermiştir.

“Polislik mesleğini seçme nedeniniz nedir?” sorusuna verilen cevabı incelediğimizde; 594 öğrencinin 192’si kısa yoldan meslek sahibi olmak için, 6’sı ailesi istediği için, 9’u özenti sebebiyle, 243’ü idealindeki meslek olduğu için, 12’si ebeveynlerinin mesleği olduğu için, 9’u kendi mesleğiyle ilgili iş bulamadığı için, 15’i işsiz kalmamak için, 33’ü polislik mesleğinin ekonomik koşulları iyi olduğu için, 39’u saygın bir meslek olduğu için, 36’sı ise diğer sebeplerden dolayı polislik mesleğini seçtiği sonucu ortaya çıkmıştır. Bu sonuç bize örneklem grubumuzun %40,5’inin polislik mesleğini idealindeki meslek olduğu için seçtiğini, %32’sinin ise kısa yoldan meslek sahibi olmak için seçtiğini göstermiştir.

Sonuç Olarak;

Polis Meslek Yüksek Okulu öğrencilerinin büyük bölümü çocuk sayısının fazla olduğu ailelerden gelmektedir. Öğrencilerin ailelerinin aylık geliri 1000 tl ile 3000 tl arasında değişmektedir. Bu gelir durumu bize ailelerin düşük ve orta gelir düzeyine sahip olduğunu göstermektedir. Öğrencilerin annesinin %71’i ilkokul ve ortaokul mezunudur. Bu sonuç bize öğrencilerin annesinin düşük eğitimli kişiler olduğunu göstermektedir. Öğrencilerin babalarının %25 ortaokul, %23 lise, %24 lisans mezunudur. Bu sonuç öğrencilerimizin babalarının, annelerine göre daha eğitimli olduğunu göstermektedir. Öğrencilerin babalarının büyük bölümü devlet memuru ve serbest meslekle uğraşmaktadır.

Bundan dolayı öğrenciler polislik mesleğini, kısa yoldan meslek sahibi olmak ve ekonomik özgürlüğünü kazanmak için tercih etmektedir.

Toplumun huzurunu, düzenini ve güvenliğini sağlayan aynı zamanda çok büyük sorumluluğu olan böylesine kutsal bir meslek; iş bulamayanların en son çare olarak başvurdukları bir meslek olmaktan kurtarılmalıdır.

Mesleğe alınacak öğrenciler polislik mesleğini kısa yoldan meslek sahibi olmak için değil, toplumun huzur ve güvenliğini en iyi şekilde severek yapmak için polislik mesleğini tercih etmelidir.

Ayrıca polislik mesleğine alınacak öğrenciler, mesleğin yapısına uygun güç ve kondisyona dayalı spor mülakatına tabi tutulmalıdır.

5. KAYNAKLAR

- AKGÜNDÜZ H,(2001) Polisin Eğitimci Kişiliği ve Polis Eğitimi Sorunu, Diyarbakır.
- ALTINER Ü, Bozkurt, Y. ve Topkaya, A. Z. (2001) Emniyet Teşkilatının Dünü Bugünü ve Eğitimi, İstanbul.
- ALYOT H, (1947) Türkiye’de Zabıta, Emniyet Genel Müdürlüğü Yayını, Ankara.
- ALYOT H, (1947) Türkiye’de Zabıta, İçişleri Bakanlığı Yayını, Seri No. III, Sayı 4, Ankara.
- ARSEVENA, (2001) Alan Araştırma Yöntemi. Ankara. Gündüz Eğitim ve Yayıncılık.
- Arslan F, (2004) “*Günümüz Türk Polisi, Cumhuriyetimizin 80.Yılında Polisin Dünü, Bugünü ve Yarını*”, Panel Bildirileri, EGM Basımevi, Ankara.
- ARSLAN H,(1997) “Avrupa Birliği Sürecinde Türk Polisi Uluslar Arası Sempozyumu 16-18 Ekim 1996”, Emniyet Genel Müdürlüğü Basımevi, Ankara.
- AYTAÇ Ö, ve BİLİR İ, (1999) “*Öğretmen Emniyet Müdürlerinin Gözüyle, Polisin Vizyonu ve Polis Okullarında Verilen Eğitimle İlgili Bir Anket*”, Polis Dergisi, Yıl: 5, Sayı: 19.
- AZAK Ü,(1999) “*Türk Polisinin Eğitimi, Sorunları ve Çözüm Önerileri*”, Polis Dergisi, Emniyet Genel Müdürlüğü Basımevi, Sayı:18, Ankara.
- BAKAN İ, ve BULUT Y, (2001) Yönetici Eğitimleri ve Geliştirmenin Sırları. 21. Yüzyılda Polisin Eğitimi Sempozyumu Bildirileri, Ankara. Emniyet Genel Müdürlüğü, Eğitim Daire Başkanlığı.
- CERRAH İ, (2000) “Uluslararası İzlenimler Işığında Polis Eğitiminin Geleceği”, 21.Yüzyılda Polis Temel Sorunlar Çağdaş Yaklaşımlar, (Editörler: İbrahim Cerrah, Emin Semiz), Sibel Matbaası, Ankara.
- CERRAH İ, (1998) “Sosyal Yapı ve Polis Alt-Kültürü: Sosyal ve Mesleki İçi Sosyalleşmenin Türk Polis Alt-kültürü Oluşumuna Etkileri”, 21. Yüzyılda Polis: Temel Sorunlar-Çağdaş Yaklaşımlar, (Editörler: İbrahim Cerrah, Emin Semiz), Emniyet Genel Müdürlüğü Asayiş Daire Başkanlığı Yayınları, Ankara.
- CERRAH İ, (1999) “*Polis Eğitime Farklı Bir Bakış*”, Polis Dergisi, Emniyet Genel Müdürlüğü Basımevi, Sayı:19, Ankara.
- ÇAĞLAR A, (2000) “*Türk Polisinde Sosyalleşme ve Polis Kültürü.*” Polis Bilimleri Dergisi, 2, sayı 7-8. Ankara. Emniyet Genel Müdürlüğü.
- ÇAĞLAR A, (2001)”*Türk Polisinde Sosyalleşme.*” 21. Yüzyılda Polisin Eğitimi Sempozyumu Bildirileri, Ankara. Emniyet Genel Müdürlüğü, Eğitim Daire Başkanlığı.
- ÇAĞLAR A, (2004) “*Polis ve Polisliğin Ortaya Çıkışı: Sosyolojik Bir İnceleme*”, Polis Bilimleri Dergisi, Yıl:1, Sayı: 4.

ÇETİNER A, (2001) “Poliste Temel Eğitim”, 21. Yüzyılda Polis Eğitimi Sempozyumu Bildirileri, Emniyet Genel Müdürlüğü Eğitim Dairesi Başkanlığı Yayını, Ankara.

DÖNMEZER S, YENİSEY F, (1998) “*Ceza Adalet Sisteminde Jandarma ve Polisin Rolü ve Etkinliği*”, Ankara. Polis Bilimleri Dergisi, sayı: 1.Eğitim Daire Başkanlığı Brifingi, Kasım. 2005.

Düstur 111.Tertip, (1932) Başvekâlet Matbaası, Ankara.

Emniyet Genel Müdürlüğü (2003) 1. Polis Bilişim Sempozyumu Bildirileri, SFN Matbaası, Ankara.

Emniyet Genel Müdürlüğü Eğitim Daire Başkanlığı, (1996) Polis Adayları Sınav İstatistikleri, EGM, EDB, Ankara.

Emniyet Genel Müdürlüğü Eğitim Daire Başkanlığı, (2003) 2001-2002 Yılları Hizmetiçi Eğitim Sonuçları, EGM Basımevi, Ankara.

Emniyet Genel Müdürlüğü, (1983) Cumhuriyetin 60. Yılında Türk Polisi, Emniyet Genel Müdürlüğü Yayını, Ankara.

Emniyet Genel Müdürlüğü, (1995a) 150.Kuruluş Yıldönümünde Türk Polisi, APK Daire Başkanlığı Yayınları, Ankara.

Emniyet Genel Müdürlüğü, (1995) “*Polis Eğitimi Sorunları*”, Polis Eğitimi Sorunları Seminer Bildirgesi Raporu”, Ankara.

Emniyet Genel Müdürlüğü, (2000) 2000 Yılında Türk Polisi, Emniyet Genel Müdürlüğü Basımevi Şube Müdürlüğü, Ankara.

Emniyet Teşkilatı Kanunu, (1937).

ERASLAN F, (1984) Türk Polis Tarihi, Aslımlar Basımevi, Ankara.

ERDEN M, (1998) Öğretmenlik Mesleğine Giriş, Alkım Yayınları, İstanbul.

ERTÜRK E,(2005) Türk Polis Teşkilatı, (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun.

FINDIKLI R, (1996). *Polis Eğitiminde Çağdaş Gelişmeler, Avrupa Birliği Sürecinde Türk Polisi*, Ankara, Uluslararası Sempozyum. Emniyet Genel Müdürlüğü.

GÖKÇE E, SEMİZ E, (1999) 21. Yüzyılda Polis, Ankara, Emniyet Genel Müdürlüğü, Asayiş Daire Başkanlığı.

GÜLOĞLU T,(2003) “Bir Meslek Eğitim Kurumu Olarak Polis Meslek Yüksek Okulları” Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi.

GÜLOĞLU T,(2003) “Bir Meslek Eğitim Kurumu Olarak Polis Meslek Yüksek Okulları” Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi.

GÜRLER N, (1981) Türkiye’de Emniyet Örgütünde Eğitim, (Yayınlanmamış Uzmanlık Tezi), Todaie, Ankara.

KARADAVUT Ö,(2002) Türk Emniyet Teşkilatı (1923-2000) (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Pamukkale Üniversitesi, Denizli.

KAYA Y. K,(1996) Eğitim Yönetimi, Bilim Yayınları, Ankara.

KOÇAK S, (2004) “Cumhuriyet Dönemi Polis Eğitim Sistemi ve Çağdaş Yaklaşımlar”, Polis Dergisi, Yıl: 9, Sayı: 34, EGM Yayınları, Ankara.

KÜLLÜ M,(1990) Polis Örgütlerinde Personelin Eğitimi Türkiye ve Federal Almanya, (Yayınlanmamış Doktora Tezi), A.Ü. S.Bilimler Enstitüsü, Ankara.

OKÇABOL D,(1939) Türk Zabıta Tarihi ve Teşkilat Tarihçesi, Polis Enstitüsü Yayınları, Ankara.

OKÇABOL D, (1940) Meslek Tarihi, Polis Enstitüsü Yayınları, No.32, Ankara.

OKÇABOL D,(1946) Zabıta Tarihi, III. Kitap, II. Baskı Polis Enstitüsü Neşriyatı, Ankara.

ORKUN H.N,(1997) “Eski Türklerde Zabıta Üzerine Bir Araştırma”, Polis Dergisi.

Polis Akademisi Başkanlığı, (2001) Polis Meslek Yüksek Okulu Öğrencilerinin Sosyo-Kültürel Durumu, Polis Akademisi Başkanlığı Yayınları, Ankara.

Polis Akademisi Başkanlığı Genel Yönetim Birimleri Kuruluş, Görev ve Çalışma Yönetmeliği.

Polis Akademisi Başkanlığı, Güvenlik Bilimleri Fakültesi Eğitim-Öğretim Yönetmeliği.

Polis Akademisi Başkanlığı, Polis Meslek Yüksek Okulları Eğitim-Öğretim Yönetmeliği.

Polis Akademisi Başkanlığı, Güvenlik Bilimleri Enstitüsü, Lisansüstü Eğitim-Öğretim Yönetmeliği.

Polis Yüksek Öğretim Kanunu, 1984, Resmi Gazete, Sayı:18597.

Polis Yüksek Öğretim Kanunu, 1984, Resmi Gazete, Sayı:18597.

Polis Yüksek Öğretim Kanunu,2001.

Polis Yüksek Öğretim Kanunu,2001.

SEMİZ E, GÖKÇE E,(1998) “Yirmi Birinci Yüzyılda Polis Eğitimi”, 21.Yüzyılda Polis, Temel Sorunlar, Çağdaş Yaklaşımlar, (Editörler: İbrahim Cerrah, Emin Semiz), Emniyet Genel Müdürlüğü Yayınları, Ankara.

SÖNMEZ E, (2003) “Polis Okullarının Eğitici Personel, Verilen Eğitim, Fiziki Mekân ve Personel Açısından Yeterliliği”, Polis Dergisi, Yıl: 9, Sayı: 34,

SÖNMEZ N, (2003), “Polis Eğitiminde Dikkat Edilmesi Gereken Temel Esaslar”, Avrupa Birliği Sürecinde Türk Polisi Uluslararası Sempozyum.

SÖNMEZ N, SÖNMEZ E,(2001), “Polis Okulları: Eğitim Programı (Müfredat), Öğretim Kadrosu, Yerleşim ve Temel Sorunlar”, 21. Yüzyılda Polis Eğitimi Sempozyum Bildirileri, Emniyet Genel Müdürlüğü Eğitim Daire Başkanlığı Yayını, Ankara.

ŞAHİN E, (2000) 1907'den 2000'e Polis Okulları, Emniyet Genel Müdürlüğü Basımevi Şube Müdürlüğü, Ankara.

ŞAHİN E, (2001). 1907'den 2000'e Polis Okulları. Ankara. APK Dairesi Başkanlığı Yayınları, No:155

TONGUR H,(1946) Türkiye'de Genel Kolluk Teşkilatı ve Görevlilerinin Gelişimi, Kanaat Basımevi, Ankara.

Türk Polis Eğitim Sistemi, (2001) Eğitim Daire Başkanlığı Yayınları, Ankara.

YILMAN M,(2001). Polis Eğitiminde Temel Sorunlar. 21. Yüzyılda Polisin Eğitimi Sempozyumu Bildirileri. Ankara. Emniyet Genel Müdürlüğü, Eğitim Daire Başkanlığı.

YILMAZ Y,(1996) Açıklamalı Polis Meslek Hukuku, Başkent Klşe Matbaacılık, Ankara.

YILMAZ Y,(1998) Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme, Mikro Basım-Yayım-Dağıtım, Konya.

YILMAZÇELİKİ, KARABÖRK İ,(2005) “*Türk Emniyet Teşkilatının Kuruluş ve Gelişmesi (1845-1920)*”, Polis Dergisi, Yıl: 11, Sayı: 43.

Sürelî Yayınlar ve Ansiklopediler

Amme İdaresi Dergisi.

Çağın Polisi Dergisi.

Eğitim Yönetimi.

Günümüz Türk Polisi.

Polis Eğitimi Sorunları Seminer Bildirgesi.

Polis Bilimleri Dergisi.

Polis Dergisi.

Polis Emeklileri Dergisi.

Polis Mecmuası.

İnternet Adresleri

<http://www.pa.edu.tr>.

<http://www.egm.gov.tr/egitim>.

<http://www.egm.gov.tr/apk>.

<http://www.egm.gov.tr/asayis/sasem>.

<http://www.isref.org>.

<http://www.aksaray.pol.tr>.

<http://www.poliskoleji.k12.tr>.

<http://www.isbpmyo.edu.tr>

<http://www.egm.gov.tr>

<http://www.pmyo.net>.

<http://www.caginpulisi.com.tr>.

6. EKLER

EK 1: Anket Formu

EKLER

Ek.1 Anket

Değerli Öğrenciler;

Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Programı dâhilinde yürütülen bu araştırmanın amacı; “Polis Meslek Yüksek Okulunda Okuyan Öğrencilerin, Sosyo-Ekonomik Durumları ve Spor Yapma Düzeyini belirlemektir.” Verilen cevaplar yalnızca bilimsel amaçlar için kullanılacaktır. Bu nedenle isim belirtmenize gerek yoktur.

Sorulara vereceğiniz içten cevaplar için teşekkür ederiz. Saygılarımızla.

Yrd. Doç. Dr. Mehmet ÖCALAN

Gökhan BİÇİCİ

1- Sınıfınız? () 1 () 2

2- Polis MYO’na gelmeden önce en uzun süre yaşadığınız yerleşim yeri?

() Büyükşehir

() Şehir

() İlçe

() Köy

3- Mezun olduğunuz lise türü nedir?

() Genel Lise () Fen Lisesi () Anadolu Lisesi

() Anadolu Öğretmen Lisesi () Özel Okul

() Anadolu Meslek / Teknik Lisesi () Meslek / Teknik Lise

() Güzel Sanatlar Ve Spor Lisesi () Diğer.....

4- Size göre ailenizin ekonomik durumunuz nasıldır?

() Çok iyi (istediğim gibi para harcayabiliyorum)

() İyi (ihtiyaçlarımı karşılamada güçlük çekmiyorum)

() Orta (ancak ihtiyaçlarımı karşılayabiliyorum)

() Kötü (ihtiyaçlarımı tam karşılayamıyorum)

() Çok kötü (ihtiyaçlarımı karşılamakta güçlük çekiyorum)

5- Ailenizdeki çocuk sayısı kaçtır?

Bir	
İki	
Üç	
Dört	
Beş ve daha fazla	

6- Anne ve babanızın öğrenim durumu?

	Anne	Baba
Okuma yazma bilmiyor		
İlkokul		
Ortaokul		
Lise		
Lisans		
Lisans Üstü		

7- Anne ve babanızın mesleği nedir?

Meslekler	Anne	Baba
Ev hanımı		
Emekli		
Serbest meslek		
İşçi		
Devlet memuru		
Polis memuru		
Üst düzey yönetici		
Başka (Belirtiniz)		

8- Ailenizin aylık gelir durumu nedir?

0 -999(TL)	
1000-1999 (TL)	
2000-2999 (TL)	
3000-3999 (TL)	
4000-4999 (TL)	
5000 ve üzeri (TL)	

9- Polis okuluna hangi bölgeden geldiniz?

Bölge	
İç Anadolu	
Doğu Anadolu	
Karadeniz	
Akdeniz	
Ege	
Marmara	
Güney Doğu Anadolu	

10- Polislik mesleğini seçme nedeniniz.

Kısa yoldan meslek sahibi olmak için	
Ailem istediği için	
Özenti sebebiyle	
Sevdiğim için/ idealimdeki meslek olduğu için	
Babam- annem polis olduğu için/Aile mesleği olduğu için	
Kendi mesleğimle ilgili iş bulamadığım için	
İşsiz kalmamak için	
Ekonomik koşulları iyi olduğu için	
Sosyal statüsü iyi olduğu için	
Saygın bir meslek olduğu için	
Diğer.....	

11- Spor yapıyor musunuz?

- Evet Hayır

12- Ne kadar sıklıkla spor yapıyorsunuz?

- Yılda 1-2 kez 6 Ayda 1-2 kez Ayda 1-2 kez
Haftada 2'den fazla

13- Kaç yıldır spor yapıyorsunuz?

- 0-2 yıl 3-5 yıl 6-8 yıl 9
yıl ve üzeri

14- Aşağıdaki spor türlerinden hangilerini yapıyorsunuz?

- Basketbol Voleybol Futbol Atletizm
 Jimnastik Yüzme Diğer belirtiniz.....

15- Sizi spor yapmaya yönelten en önemli etken hangisidir? (Birden fazla işaretleyebilirsiniz.)

- Ailem Okul ortamı İş yeri ortamı
Manşet ve resimleri Arkadaş grubu Basın-
Yayın-Tv Diğer belirtiniz.....

16- Sportif etkinliklerinizi nerede gerçekleştiriyorsunuz?(Birden fazla işaretleyebilirsiniz.)

- Evde Stadyumda Spor salonunda
Özel Spor Alanlarında Boş Arazi ve Yol Kenarlarında
 Halı sahalarda Okulda GSGM Tesislerinde
 Diğer belirtiniz.....

17- Karşılaştığımız güçlükleri aşmada spor yardımcı oldu mu?

- Evet Hayır

18- Spora başladıktan sonra ailenizde size karşı farklı bir ilgi oldu mu?

Evet

Hayır

19- Spora başladıktan sonra sosyal çevrenizde size karşı farklı bir ilgi oldu mu?

Evet

Hayır

20- Kolay arkadaş edinebilir misiniz?

Evet

Hayır

21- Sporun arkadaş çevrenizde olumlu bir etkisi oldu mu?

Evet

Hayır

22- Sportif bir faaliyet katılmış olmak sizi sosyal yönden güçlendirir mi?

Evet

Hayır

7. ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Doğum Tarihi ve Yeri : 05.10.1986 / Kırıkkale,
Medeni Durumu : Evli ve 1 çocuk babası,
İkametgah :Erkizan Mah. Mazlumyegül Cad. No:2Ahlat/BİTLİS
e-mail : gokhan7_1@hotmail.com
Gsm : 0 506 842 73 28
Mesleği : Polis Memuru

EĞİTİMİ

LİSANS: Gazi Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Meslek Yüksek Okulu, Spor Yöneticiliği Bölümünden 2009 yılında mezun oldu.

MESLEKİ EĞİTİM, KURS, SEMİNER, SERTİFİKALAR

2005 TFF. “Futbol Hakemi” Ankara,
2014 TVF. “II. Kademe Voleybol Antrenörlük Belgesi” Kırıkkale,
2014 BOCCE. “I. Kademe Yardımcı Antrenörlük Belgesi” Kırıkkale,
2014 SANTRANÇ. “I. Kademe Yardımcı Antrenörlük Belgesi” Kırıkkale,